

უილიამ შექსპირი

იულიუს კეისარი ევფე ლინი გაპბეთი

ინგლისურიდან თარგმნა
მანანა ანთაძემ

ტრაგედიები I

გამომცემლობა „პენტავრი“
თბილისი
2017

გევე ლირი

მოქმედი პირნი

ლირი – ბრიტანეთის მეფე
საფრანგეთის მეფე
ბურგუნდის ჰერცოგი
კორნუოლის ჰერცოგი
ოლბენის ჰერცოგი
კენტის გრაფი
გლოსტერის გრაფი
ედვარი გლოსტერის ვაჟი
ჯერუნდი გლოსტერის უკანონო ვაჟი
კარენი კარისკაცი
მოსუცი კაცი გლოსტერის მოივარე
ექიმი
მასხარა
ოსგალდი გონერილის სტიუარდი
ოფიცერი ედმუნდის ხელქვეითი
რაინდი კორდილიას მხლებელი
მაცნე
კორნუოლის შეახურები

გონერილი
რიგანი
კორდილია

ლირის ასული

ლირის მხლებელი რაინდები, ოფიცრები, შიკრიკები,
ჯარისკაცები და ამალა
მოქმედება ზდება ბრიტანეთში

პირველი მოქმედება

სურათი 1

ძეგვე ლირის სასახლე
შემოდიან კენტი, გლოსტერი და კამენი

კენტი

მე მეგონა, მეფეს ოლბენის ჰერცოგი უფრო უყვარდა, ვიდრე კორნუოლის.

გლოსტერი

ასე გვეგონა ყველას, მაგრამ ახლა, სამეფო რომ გაანაწილა, აღმოჩნდა, რომ ორივე ჰერცოგს ერთნაირად სწყალობს. ისე ზუსტად მოზომა თითოეული წილი, როგორც არ უნდა მოინდომოს რომელიმემ, სხვისი ჩემსას ჯობიაო, ვერ იტყვის.

კენტი

ეს თქვენი შვილი ხომ არ არის, მილორდ?

გლოსტერი

მაგის არსებობა ჩემი ბრალია, ნამდვილად. იმდენჯერ გავწითლდი ამის აღიარებით, რომ უკვე შევეჩვიე.

კენტი

ვერ მიგიხვდით.

გლოსტერი

სამაგიეროდ ამ ყმაწვილის დედა მიმიხვდა. უცებ დამრგვალდა და სულ მალე, ჩემო ბატონი, ბიჭს არწევდა აკვანში, ისე, რომ ქმარი არ ჰყავდა. ხვდებით, რა ცოდვა მაღევს?

კენტი

უცოდველობას ვინ ინატრებს, თუ ასეთი შედეგი იქნება.

გლოსტერი

საქმე ისაა, რომ მე მყავს ბიჭი, კანონიერი შვილი, ამაზე ერთი წლით

უფროსი, რომელიც არა მგონია, უფრო მიყვარდეს. მართალია, ვაჟბატონი უტიურად გამომეცხადა, არავის მოუწვევია, მაგრამ, დედამისი ისეთი ლამაზი იყო და ამბავიც მეტად საამო გართობად მასსოვს, რა მექნა, უნდა მიმეღო ეს ნაბიჭვარი. ედმუნდ, ამ კეთილშობილ ბატონს იცნობ?

კლმუნდი

არა, მილორდ.

გლოსტერი

კენტის გრაფი. გახსოვდეს, ეს დიდებული ადამიანი ჩემი მეგობარია.

კლმუნდი

მზად ვარ გემსახუროთ, თქვენო ბრწყინვალებავ.

კენტი

უნდა მიყვარდე, და მომიწევს უკეთ გაგიცნო.

კლმუნდი

მე კი ვეცდები, ეგ სიყვარული დავიმსახურო.

გლოსტერი

ცხრა წელი იყო აქედან წასული. ისევ აპირებს. მეფე მობრძანდება.

საჯაირის ხმა. შემოღიან ლირი, კორნუოლი, ოლბენი,
გონერილი, რივანი, კორდილია და მეფის ამაღლა

ლირი

გლოსტერ, უხმე საფრანეთის მეფეს და ბურგუნდიის ჰერცოგს.

გლოსტერი

ახლავე, ჩემო ბატონო!

გლოსტერი და კლმუნდი ვადიან

ლირი

მე კი მანამდე, თქვენ გაგიმხელთ, რა გადავწყვიტე.
მომეცით რუკა. მინდა იცოდეთ, რომ ჩენს სამეფოს

სამ ნაწილად ვყოფ. სიბერის უამს, მსურს ჩამოვიხსნა
ეს მეტისმეტად მძიმე ტვირთი – მოვალეობა
და მმართველობა ახალგაზრდებს გადავულოცო.
მსუბუქად ვივლი, სამარემდე. შვილო კორნუოლ,
და არანაკლებ საყვარელო, შვილო ოლბენი.
ახლავე გეტყვით, თუ რას ვაძლევ, ჩემს ქალიშვილებს,
რომ მათ არ ჰქონდეთ, მომავალში, შუღლის მიზეზი.
დიდი ჰერცოგი ბურგუნდის და ფრანგთა მეფე
უმცროსი ქალის სიყვარულში მეტოქეობენ.
ჩვენს სასახლეში ბრძანდებიან დიდი ხანია,
პასუხს ელიან, მაგრამ ჯერ თქვენ, ჩემო შვილებო,
სანამ დრო არის, უნდა მითხრათ (ამიერიდან
ძალაუფლება არ მექნება. ქვეყნის მართვაზე
უარს რომ ვიტყვი, გამგებლობა არ შემეძლება),
რომელს გიყვარვართ უფრო მეტად, უფრო ძლიერად.
მაგ გულუხვობის კვალობაზე მსურს რომ მოვიქცე.
ასე გიბოძოთ საზღაური. შენ უფროსი ხარ.
ჩემო გონერილ, ამიტომაც, შენგან დავიწყებ.

გონერილი

სიტყვა ვერ შეძლებს გამოხატოს. მე თქვენ მიყვარხართ
იმაზე მეტად, ვიდრე მიყვარს მთელი სამყარო,
ეს თვალის ჩინი, ანდა ჩემი თავისუფლება,
რაც ძეგრძელა, ლირებული და მშვინიერი.
მიყვარხართ ისე, როგორც მიყვარს, ალბათ სიცოცხლე,
საგსე ღირსებით, ნეტარებით და სიტქბოებით,
როგორც არცერთ შვილს, არასოდეს, არცერთი მამა
არ ჰყვარებია. სუნთქვას მიკრავს ამის შეგრძნება
და სიტყვებს ვკარგავ. როგორ გითხრათ, როგორ აგიხსნათ,
რა დიდია ეს სიყვარული.

კორდილია

თავისთვის

შენ, კორდილია,

როგორ იტყოდი? გიყვარდეს და, ჩუმად იყავი!

ლირი

აი აქედან, აქამომდე, ეს მთა და ბარი,
ულრან ტყეებით, საძოვრებით, შემოგარენით,
შენ მოგაკუთვნე. ეს წყალუხვი მდინარეებიც,
შენ და ოლბენის მეტყვიდრეებს გადმოგეცემათ.
სამარადეამოდ. ახლა, რიგან! ნეტავ რას იტყვის
მეორე შვილი და მეუღლე კორნუოლისა?!

რიგანი

მეც ჩემს დას ვგავარ, ხომ ასეა, მამავ - ბატონო!
და ფასიც დამდეთ ისეთივე, როგორც მისია.
არ შემთლია, ერთ რამეში არ გამოგიტყდეთ!
რაც ჩამოთვალა, მომეჩვნა, რომ იყო ცოტა.
ვერ შევადარებ თქვენს სიყვარულს ვერცერთ სიამეს,
ჩემი ცხოვრების აზრი არის ეს სიყვარული,
თქვენო ღირსებავ!

კორდილია

თავისუფას

რა საბრალო ხარ, კორდილია!

თუმცადა რატომ! მე ის მიყვარს მართლაც გულწრფელად!
ეს კი მეტია, ვიდრე მხოლოდ სიტყვა მორთული.

ლირი

ამიერიდან, შენ და მთელ შენს შთამომავლობას,
გაძლევთ მესამედს, დიდებული სახელმწიფოსი.
თავისი სივრცით, შემჯულობით, ეს შენი წილი,
გონერილისას, სრულიადაც არ ჩამორჩება.
ახლა შენ, ჩემო სიხარულო, ჩემო უმცროსო!
და არა მცირევ, სხვათა შორის, მამის გულშია.
შენ, ვის სინორჩეს, საფრანგეთის ვენახებისა
და ბურგუნდის დიდებული რძის მეპატრონე
გვირგვინოსნები ტრფიალებით რომ შესცერიან!
ეს მესამედი უკეთესი გინდა, გამოდგეს?!

შენს დებზე მეტი რომ მიიღო, რას მეტყვი, გისმენ!

კორდილია
არაფერს.

ლირი
არაფერს?

კორდილია
არაფერს!

ლირი
არაფერი არაფერს მოგცემს. მიდი, მითხარი!

კორდილია
რა გავაკეთო, ბაგეები გული გავხადო?
მიყვარხართ ისე, დიდო მეფევ, როგორც ვალად მდევს.
არც უფრო მეტად, არც ნაკლებად!

ლირი
რაო, რას ამბობ?
კარგად დაფიქრდი, კორდილია, რას ლაპარაკობ,
თუ რომ არ გინდა, შენს ბედს აქვე გამოეთხოვო.

კორდილია
მე თქვენ სიცოცხლე მომანიჭეთ. თქვენ მე გამზარდეთ.
ვიცი, გიყვარვარ მეფეო და, ვალდებული ვარ,
თქვენი ამაგი დაგიბრუნოთ, პატივისცემით,
სიყვარულით და მორჩილებით. როგორც ახლა თქვეს,
ჩემს ღებს თუ მხოლოდ თქვენ უყვარხართ, ქმარი რატომ ჰყავთ?
რომ გავთხოვდები, მაშინ ქმარი, მე თქვენ გარწმუნებთ,
გაანახევრებს ამ სიყვარულს, მოვალეობას.
ჩემი დებივით არასოდეს არ გავთხოვდები,
მამა მიყვარდეს ერთადერთი და სხვა არავინ.

ლირი
შენ ამას მართლა გულით ამბობ?

კორდილია

დიახ, ასეა.

ლირი

ასე ნორჩი და, ასეთი გულქვა?

კორდილია

ასე ნორჩი, მილორდ, და ასე გულწრფელი.

ლირი

რახან ასეა, გულწრფელობა იკმარე მზითვად.
ვფიცავ მე ღვთიურ შარავანდედს, დიდებული მზის,
ვფიცავ მე წყვდიადს, და ჰეკატეს მაგიურ ძალას,
სფეროთა ბრუნვას, მზებუდობის მონაცელეობას,
რომ დღეის იქით, ვინმე სკვითი, ან ბარბაროსი,
გადამთიელი, უფრო ნახავს ადგილს ჩემს გულში,
ვიდრე შენ, ჩემო ყოფილო შვილო!

კენტი

დიდებულო,

მეფევ ბატონო, თქვენს ბრწყინვალებას

ლირი

გაჩუმდი, კენტ!

სჯობს ნუ ჩადგები ურჩხულსა და მის რისხვას შორის.

ყველაზედ მეტად ეგ მიყვარდა. იმედი მქონდა,

სულს დავლევდი მაგის ალერსში. წადი, მომშორდი!

აღარასოდეს დაგინახოს ჩემმა თვალებმა!

მამის გულს, მისგან უარყოფილს, ახლა სამარე

თუ დაამშვიდებს. ფრანგი მოვიდეს! გაინძერით!

ბურგუნდიელიც მომიყვანეთ! კორნუოლ, ოლბენ,

ჩემი ორი ქალიშვილის წილს, ესეც დაურთეთ.

ამპარტავნობას გულწრფელობა რაკი უწოდა,

მაშინ მზითევიც ეგ იქნება! მაგით გათხოვდეს!

თქვენ კი გადმოგცემ ყველა ძალას, ყველა უფლებას,

რაც გააჩნია უზენაესს მმართველს ქვეყნისას.

ჩემთვის ვიტოვებ მეფის სახელს, მეფის ღირსებას.
ვიცხოვრებ თქვენთან, მე თითო თვით, რიგრიგობით.
თქვენ შემინახავთ. ვიყოლიებ მხოლოდ ას რაინდს.
შემოსავალი, განმგებლობა და სხვა ყოველი,
თქვენს ხელთ იქნება, საყვარელო ჩემო შვილებო.
ამის დასტურად ეს გვირგვინიც თქვენ გაიყავით!

კწი

დიდებულო, ჩემი მეფეო! მე თაყვანს გცემდი,
ვით ქვეყნის მმართველს. მამასავით მიყვარდი მუდამ.
ვიყვავ გროვული. ჩემს ლოცვებში გიხსენიებდი!

ლირი

მოზიდულია უკვე მშვილდი, უფრთხილდი ისარს!

კწი

მიდი, მესროლე ეგ ისარი პირდაპირ გულში!
გაგიჟებულა თურმე ლირი, ვერ გავჩუმდები!
ეს რა ხდება, რას აკეთებ, მოხუცო კაცო.
ძალაუფლება მლიქვნელობას ფეხქვეშ გაუგე?!
როცა ღირსებას ასე თელავს უგუნურობა,
პატიოსნება, ერთგულება ვერ დაღუმდება.
ასე მოქცევა, ნაჩქარევი, არ გეკადრება.
მე შემიძლია თავი დავდო, რომ უმცროს ასულს,
სხვაზე ნაკლებად არ უყვარხარ. ეგ ჩუმად არის.
სამაგიეროდ, უსულგულო სიცარიელე
ხმას აგუგუნებს!

ლირი

კწი, სიცოცხლეს გამოგასალმებ!

კწი

სიცოცხლეს მუდამ სასწორზე ვდებ, თუ საჭიროა.
ვერ შემაშინებს მე სიკვდილი, როდესაც მეფე
საფრთხეში არის.

ლირი

წადი, თვალით არ დამენახო!

კენტი

არა, აჯობებს გაახილო ეგ შენი თვალი!
ვინ გყავს ერთგული, დაინახე!

ლირი

აპოლონს გფიცავ!

კენტი

ტყუილად ფიცავ, გეფიცები.

ლირი

ხძალუჩე ხელს იღებს
შე მუხანათო!

ოლბენი და კორნუოლი
ბატონებო, დამშვიდდით!

კენტი

მიდი, მოკალი, შენი მკურნალი, გაალალე
ეგ ავი სენი. უნდა მისცე, რასაც აძლევდი,
თორემ ვიდრემდის სული მიდგას, ყველასთან ვიტყვი,
უსამართლო ზარ!

ლირი

ახლა მისმინე, შე თავხედო!

ამოეფარე ერთგულებას, თავს ნებას აძლევ,
მოთხოვო მეფეს, დაარღვიოს სიტყვა მეფური
და ჩაიდინოს ის, რაც მეფეს არ ეკადრება!
ბედავ და დეგბი, მეფესა და, მის ნებას შორის!
მეფის ღირსებას შეურაცხყოფ! სასჯელს მიიღებ.
მოსამზადებლად, ხუთ დღეს გაძლევ. მეექვსე დღეს კი,
აქაურობას გაუცლება! თუ მეათე დღეს,
შენ ვინმემ, სადმე, თვალი მოგკრა, სიკვდილი გელის!
დროზე გამშორდი. მეფის სიტყვა, იუპიტერს გფიცავ,
არ შეიცვლება!

კენტი

მშვიდობით მეფევ! უკვე დაგრწმუნდი,
აქ სიმართლისთვის აძევებენ, თავისუფლებას
მოძებნი სხვაგან.

კორდილიას

ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი!
სწორად ფიქრობთ და ყველაფერი გულწრფელად ბრძანეთ.
გონიერობას და რიგანს

ილაპარაკეთ ძალზე ბევრი. იმდს ვიტოვებ,
მერე საქმითაც დაამტკიცებთ, რომ სიყვარული
არ იზომება მხოლოდ სიტყვით. რა გაეწყობა,
გემშვიდობებათ ახლა კენტი, აი, ამგვარად.
უცხო მხარეშიც ვერ ვიცხოვრებ ალბათ სხვაგვარად.

გადის

დაფდაფები. შეძოლიან გლოოსტერი, საფრანგეთის მეფე ბურგუნდიის
ჰერცოგი და მხლუბლები

გლოისტერი

საფრანგეთის მეფე და ბურგუნდიის ჰერცოგი!

ლირი

დიდო ჰერცოგო ბურგუნდიის, ჯერ თქვენ მოგმართავთ.
ჩემი ქალის ხელს, ფრანგთა მეფეს, ხომ ეცილებით?
ჰოლა, მიბრძანეთ, რას მოითხოვთ, რათა შეირთოთ
ჩემი ასული.

ბურგუნდიის ჰერცოგი

თქვენო უდიდებულესობავ,
არას მოვითხოვ, იმაზე მეტს, რაც მას შეპირდით.
უფრო ნაკლებს კი, თქვენ არ მისცემთ.

ლირი

სწორად შენიშნეთ.
დიახ, შევპირდი. მაგრამ მაშინ, როდესაც იგი
მეტად ძვირფასი გახლდათ ჩვენთვის. არ დაგიმალავთ,
დღეს ფასი მისი შეიცვალა. აი აქა დგას.

რასაც თქვენ ხედავთ, სულ ეს არის, რაც გააჩნია.
ზედ დაგაწონი მხოლოდ რისწვას, და მეტს არაფერს.
იგი თქვენია, წაიყვანეთ!

ბურგუნდის ჰერცოგი

არ ვიცი რა ვთქვა

ლირი

მხოლოდ იმაზე მიპასუხეთ, იმ ქალს შეირთავთ,
რომელსაც უკვე აღარა ჰყავს გვერდით არავინ?
მზითვად მიჰყვება მამის წყევლა და სიძულვილი.
წაიყვანთ თუ, აღარ წაიყვანთ?

ბურგუნდის ჰერცოგი

გთხოვთ მომიტევოთ,
ამ პირობებში არჩევანი არც კი არსებობს.

ლირი

რახან ასეა, თქვით უარი, რადგან გარწმუნებთ,
რაც აბადია, უკვე იცით.
საფრანგეთის მეფეს
თქვენ კი, ძვირფასო,
დიდო მეფეო, საფრანგეთის, პირდაპირ გეტყვით.
ვინც შევიძულე, იმას თქვენ ვერ შემოგთავაზებთ.
სხვაგან ებებეთ დირსეული მეუღლე თქვენთვის,
ნაცვლად ამისა. ეს საბრალო, თვით ბუნებასაც
აღარ მოსწონს.

საფრანგეთის მეფე

საოცარია! დღემდე ხომ იყო,
უსაყვარლესი თქვენი შვილი, თქვენი ნუგეში.
რა ჩაიდინა კორდილიამ, რა ცოდვა აღევს,
რომ სიყვარული, მოწყალება, თქვენი მის მიმართ,
ასე უეცრად, მრისხანებად გადაქცეულა?!
ან იქნებ სულაც, ისე ძლიერ, როგორც გეგონათ,
არ გყვარებიათ! ვერ ვიჯერებ, რომ კორდილია
დამნაშავეა თქვენს წინაშე.

კორდილია

ჩემო მეფე,

მე პირფერობით, მართალია, დღეს ვერ გაამეთ,
სიტყვას დათაფლულს, ვამჯობინებ, საქმით ვამტკიცო,
მანც გავბედაგ! ძალიან გთხოვთ, უთხარით მეფეს
წყრომის მიზეზი. ბიწიერი რა ჩავიდინე?

არ შემიძლალავს მე ლირსება, არ მიცრუა,
არც ვინ მომიკლავს. თქვენი რისხება გამოიწვა
მხოლოდ იმან, რომ არ ვინდომე მაამებლური
ფარისევლობით მომეხვეჭა მემკვიდრეობა,
რომლის გარეშე, თავს ლარიბად სულ არ მივიჩნევ.
თუ ეს ნაკლია, რაც მე ნაკლი არა მგონია,
ამით დაგკარგე მე დღეს მამა.

ლირი

სჯობს არ მყოლოდი,

თუ მამას სითბოს უფრო მეტად არ უჩვენებდი!

საფრანგეთის მეფე

სხვა არაფერი? სულ ეს იყო?! მოკრძალებაა,
როდესაც ვინმე, კი არ ამბობს, საქმით გიმტკიცებს.
დიდო მთავარო ბურგუნდის, თქვენ როგორ ფიქრობთ,
ანგარება თან სდევს სიყვარულს? არ გსურთ შეირთოთ?
თავადაა თავის მზითევი!

ბურგუნდის ჰერცოგი

დიდებულო მეფევ,

რასაც დაპირდით, თქვენს ქალიშვილს, იმას თუ მისცემთ,
აქვე, ახლავე, ხელს ჩავკიდებ მე კორდილიას,
ვით ჩემს მეუღლეს.

ლირი

არაფერს მივცემ! დავიფიცე!

აზრს არ შევიცვლი!

ბურგუნდის ჰერცოგი

სამწუხაროდ, დაკარგეთ მამა!

საქმროსაც კარგავთ!

კორდილია

თქვენ ნუ სწუხართ, ბურგუნდიელო.
ვინც სიყვარულში ქონებას ითვლის, იმ კაცს მე ქმრად
არ ვისურვებდი.

საფრანგეთის მეფე

კარგი ზარ, ჩემო კორდილია!
თუნდაც ღარიბი და ამგვარად გაძევებული.
დღეს უკეთ ვხედავ შენს ღირსებას, შენს სათნოებას.
უარყოფილი ჩემთვის უფრო სასურველი ზარ.
ჰორ, ღმერთებო, რაც უფრო მწირი გახდა მისთვის
მამის წყალობა, უფრო უხვი მაქვს სიყვარული.
თქვენი უმზითვო ქალი მეფევ, ჩემი ბედია!
დედოფალია უტურფესი საფრანგეთისა
იგი დღეიდან!. ბურგუნდიის წყალუხვი ქვეყნის
უმდიდრეს პერცოგს, არ ეყოფა მთელი ქონება,
რათა იყიდოს ჩემი განძი, ასე ძვირფასი.
დაემშვიდობე, კორდილია, თუმც გაწყენინეს.
რაც აქ დაკარგე, იმაზე მეტს სხვაგან მიიღებ.

ლირი

რაკი ისურვე, წაიყვანე. მაშ შენი იყოს!
ეგ ჩემი შვილი აღარ არის და დღეის იქით,
ამ სასახლეში, არასოდეს არ დავინახო!
ჩემგან სიყვარულს და დალოცვას ნუ ელოდები.
გადი, მომშორდი! წამოპრძანდი, ბურგუნდიელო.
ფანჯარების ხმა. ვადიან ღირი, ბურგუნდიის მთავარი, კორნული,
ოლტენი, გლოოსტერი და ამალა

საფრანგეთის მეფე

კორდილია, შენს დებს მაინც გამოეთხოვე.

კორდილია

მამის რჩეულნო, თვალში ცრემლით გემშვიდობებით.
თვითონაც იცით, კარგად გიცნობთ, რა ზართ, ვინა ზართ.
გემუდარებით, შეეცალეთ, გიყვარდეთ მამა!

ის თქვენს უგულო სიყვარულში რჩება უჩემოდ.
მე მომიშორა, სამწუხაროდ. თუმცა მერჩივნა
მასთან ყოფნა, ბევრ სხვა სიამეს. ახლა მშვიდობით!

რიგანი
იცი რა, ჭკუას ნუ გვარიგებ.

გონერილი
შენს თავს მიხედე!
ბედს უმადლოდე! გაგიმართლა! ცოლად მიყავხარ!
ახლა ეცადე, ქმარს როგორმე ასიამოვნო.
მორჩილებაზე უარი თქვი, შენი ბრალია,
რაც გეკუთვნოდა, სიჯიუტით თვითონ დაკარგე.

კორდილია
დადგება დრო და, ცბიერება გამომჟღავნდება.
როგორც არ უნდა შეეცადოთ, კარგად შენიღბოთ,
ბოლოს და ბოლოს, ყველაფერი ცხადი გახდება.
გემშვიდობებით!

საფრანგეთის მეუე
წავიდეთ ჩემო კორდილია!
გადიან საფრანგეთის ძეუე და კორდილია

გონერილი
ახლა ერთ მნიშვნელოვან საქმეზე მინდა ვილაპარაკოთ. ორივეს
გვეხება. მე ვფიქრობ, მამა ამაღამვე აპირებს აქედან წასვლას.

რიგანი
პო, ალბათ ჯერ შენ წამოგყვება. მერე კი ჩემთან მობრძანდება.

გონერილი
სიბერე კაცს რას უშვება, ხედავ?! ეს რა უხიაგი ვინმე გამხდარა!
რაც ვნახეთ, ამაზე კარგად დავფიქრდეთ. ჩვენი და ხომ ყოველთვის
ჩვენზე მეტად უყვარდა. უბრალო მიზეზის გამო გაწირა!

რიგანი

სიბერე კი თავისას შვება, მაგრამ ადრეც ასეთი იყო.

გონერილი

პო, თავის საუკეთესო წლებშიც იცოდა ცხელ გულზე
გადაწყვეტილების მიღება. თანდათან უფრო და უფრო გაავდება.
როდის რას აიხირებს, ვინ იცის!

რიგანი

ჩვენზეც რომ გული აიცრუოს და ისე დაგვიპიროს მოშორება,
როგორც კენტი გააგდო?!

გონერილი

საფრანგეთის მეფეც რა პატივით გაისტუმრა! გთხოვ, ერთმანეთს
დავუდგეთ გვერდით. ასე თუ გააგრძელა მბრძანებლობა, თან
ხასიათიც გაუფუჭდა, რა ხეირია მაგის ანდერძში.

რიგანი

მაგაზე მერე ვიფიქროთ.

გონერილი

არა ახლავე! ვიდრე გვიან არ არის!

გადასახ

სურათი ॥

ოთახი გრაფი გლოსტერის ციხე-დარბაზში
შეძლიას ჯამუნდი, ხელში ბარათით

ჯამუნდი

ბუნებავ, შენ ზარ ერთადერთი ქალდმერთი ჩემი!
ვემორჩილები შენს კანონებს! რა საჭიროა
ადამიანთა მოგონილი ადათ-წესები,
რომელთა გამო, ყველას თვალში, სხვაგვარად ვჩანვარ.
ჩემი ძმის მერე თორმეტი თუ თოთხმეტი მთვარით

დავიგვიანე- უკანონო ამიტომა ვარ?
ჭეუა - გონება, გარეგნობა მე არ მაკლია,
მსგავსად ყოველი სათონ, ქველი, დედის შვილისა.
რის საფუძველზე შეიძლება ვინებმ თქვას ჩემზე,
ნაბიჭვარიო. მაშ ამისნან, ძირი სად არის?
ბუნებისაგან ბოძებული ღტოლვის უნარით
და დიდი ვწებით არა ვარ ვანა, ჩასახული?!
ეს არ სჯობია, მობეზრებულ, უგრძნობ სარეცელს,
სადაც იქმნება სულელების მთელი ლაშქარი?!
რახან ასეა, შვილო ედგარ, კანონიერო,
ჩემი გახდება, რაც კანონმა შენ მოგაკუთვნა.
მამას ედმუნდი, ნაბიჭვარი, ისევე უყვარს,
როგორც შვილი კანონიერი. კანონიერი.
კარგი სიტყვა! პოდა, ჩემო კანონიერო,
თუ ამ წერილმა შეასრულა, რაც დავავალე,
ეგ შენი ძირი კენწეროში გადაინაცვლებს.
ჩემი ღრო მოდის! გავიხარებ, ვიბედნიერებ.
აბა, ღმერთებო, ნაბიჭვრებსაც ეცით პატივი!
შემოდის გლოსტერი

გლოსტერი

კანტს გაძევება მიუსაჯი! როგორ მოიქცა!
გული ატკინა ფრანგთა მეფეს! მერე წავიდა!
ვის დაუტოვა ეს სამეფო! რა უცებ მოხდა
ყველაფერი. ედმუნდ, შენც იცი რამე ახალი?

ედმუნდი

თქვენის ნებართვით არ ვიცი, მილორდ.

გლოსტერი

ძალიან ცდილობ, გადამალო რაღაც წერილი.

ედმუნდი

ახალი ამბავი არ ვიცი-მეთქი!

გლოსტერი
რა წერილს კითხულობდი?

ვამენდი
არაფერს.

გლოსტერი
არა? სასწრაფოდ კი ჩაიდე ჯიბეში! რას მალავ თუ არაფერია.
არაფერს ვინ მალავს. მიჩვენე. თუ არაფერი წერია, სათვალეც არ
დაძირდება.

ვამენდი
მომიტევეთ, სერ, ჩემი ძმის წერილია. ბოლომდე წაკითხვა ვერ
მოგასწარი, მაგრამ რაც ვნახე, სჯობს თქვენ არ ნახოთ.

გლოსტერი
მომეცი წერილი!

ვამენდი
მოგცემთ თუ არ მოგცემთ, ორივე შემთხვევაში ნაწყენი დარჩებით.
თანაც, რაც აქ წერია, არა მგონია მოგეწონოთ.

გლოსტერი
ვნახოთ! ვნახოთ!.

ვამენდი
ჩემი ძმის საქციელი რომ გავამართლო, მინდა ვიფიქრო, სურს
გამომცადოს.

გლოსტერი

კითხულობს

„ამდენი წათრი და პატივისცემა მამის ასაკის მიმართ, საუკეთესო
წლებს ჩაგვიძერებს. ჩვენს ქონებას მხოლოდ სიბერებში თუ
გეღარენებით, როცა ცხოვრებით ტკბობა აღარ შევაძლება.
სისულელეა, ძოხუცი კაცის ტირანიას უმონებოდე. არასწორია!
სარვებლობს უზრო ტრადიციით. მოდი ჩემთან, დაწვრილებით
ვიღაპარაკოთ. თუ მამა დაიძინებს, იძინოს, ვიდრე მე ის არ გავაღვიძი,

მაშინ ქონების ნახევარი სამუდამოდ შენი იქნება და იცხოვრებ ბედნიერად, როგორც ჩემი საყვარელი ძმა. ეღვარი“.
რაო? - შეთქმულება?! „იძინოს, ვიდრე მე ის არ ვავაღვიძოო? ქონების ნახევარი შენი იქნებაო?“ ეღვარ, ჩემო ბიჭო, ეს შენ დაწერე? შენს თავში და გულში ეს არის? როდის მოიღე წერილი? ვინ მოვიტანა?

ედმუნდი

არავინ, ეშმაკურად მომიგდეს. ფანჯრის რაფაზე ვიპოვე .

გლოსტერი

შენი ძმის ნაწერს ჰგავს?

ედმუნდი

კარგი რამ ეწეროს, თავს დავდებდი, რომ ასეა, მაგრამ ახლა სჯობს ეს არ ვიფიქრო.

გლოსტერი

მისი ხელია!

ედმუნდი

ხელი მისია, მაგრამ გულს ალბათ მონაწილეობა არ მიუღია.

გლოსტერი

ადრე, ოდესმე, ამ თემაზე უთქვაშს რაიმე?

ედმუნდი

არასოდეს, მილორდ. ის კი ხშირად გამიგია მისგან, რომ როცა მამა ბერდება, უმჯობესი იქნება, შვილს დროზე დაუთმოს ქონება და თავისი მოვლა-პატრონობა დააკისროსო.

გლოსტერი

არამზადა! წერილში სწორედ ეს წერია. შე ნაძირალა, მხეცო, ბოროტო. არა, მძვინვარე მხეცზე უარესო! წადი, იპოვე!
საპყრობილეში! სად ბრძანდება ის მოღალატე!

კლმუნდი

არ გიცი, ჩემთ ბატონო, მაგრამ გავბედავ და გეტყვით, სჯობს ასე ნუ
აღელდებით, ჯერ გავიგოთ, რა განზრახვა აქვს. ტყეილ-უბრალო
გააფთრება თქვენს ლირსებას ჩრდილს მიაყენებს და მასაც გული
ეტკინება. თავს დავდებ, ჩემმა ზმამ ეს ბარათი ჩემი თქვენდამი
ერთგულების და სიყვარულის გამოსაცდელად მომწერა და არა რაიმე
ბოროტი განზრახვით.

გლოსტერი

ასე ფიქრობ?

კლმუნდი

თუ თანახმა იქნებით, დაგმალავთ ერთ ადგილას, საიდანაც გაიგონებთ,
რას ვილაპარაკებთ. საკუთარი ყურით მოისმენთ და სიმართლე ცხადი
გახდება. ამ საღამოსვე, დაუყოვნებლივ.

გლოსტერი

ასეთი არამზადა როგორ იქნება!

კლმუნდი

არა, ნამდვილად არ იქნება.

გლოსტერი

ასე მოექცე მამას! მამას, რომელსაც ძალიან უყვარხარ! ო, ზეცაო!!!
ო, დედამიწავ! ედმუნდ, მოძებნე! მინდა გავიგო რა ხდება მის სულში.
გემუდარები, შენებურად ბრძნულად მოიქეცი. რას არ მივცემ, ოღონდაც
სიმართლე შევიტყო.

კლმუნდი

ახლავე მოვძებნი. ყველა ღონეს ვიხმარ, რომ გაიგოთ, რა ხდება.

გლოსტერი

ვიცილი, მზისა და მთვარის ეს ბოლო დაბნელება კარგს არაფერს
მოასწავებდა. ბუნების მეტყველი სხვადასხვაგვარად წნიან
მოვლენას, მაგრამ ერთი რამ აშკარაა, სამყაროს კანონი მოიშალა!
სიყვარული აღარ არსებობს! არც მეგობრობა. მმას ეყრება.

ქალაქად, სოფლად, შფოთია და არეულობა. სასახლეში ღალატი მეფობს. მამაშვილური კაგშირი დაირღვევაო, ამბობდნენ და აპა, ჩემი შვილი მართლაც აღსდგა მამის წინააღმდეგ! ჩვენმა მეფემ პირიქით — საკუთარი შვილი უარყო! უკეთესი დრო გაქრა სამუდამოდ. ახლა მზაკვრობა, ვერაგობა და უამრავი მანკიერება გაგვყვება სიცოცხლის ბოლომდე. — იპოვე ედმუნდ, ის მოღალატე! კეთილშობილი კენტი განდევნეს! მისი ერთადერთი დანაშაული პატიოსნება იყო! — უცნაურია ეს ყველაფერი.

გადის

ედმუნდი

რა ბრივია ადამიანი! უბედურების მიზეზი თავისი თავი კი არა, მზე, მთვარე და ვარსკვლავები ჰქონია. თითქოს ბუნება გვაიძულებს ვიყოთ არამზადები, ქურდები, მოღალატენი. ლოთობას, სიცრუეს და ყოველგვარ მანკიერებას პლანეტების განლაგებით ვამართლებთ, ზებუნებრივ ძალთა ჩარევთ ვხსნით. კაცი თავის მრუშობას ვარსკვლავებს აბრალებს. მამაჩემი დედაჩემს რომ დაუკავშირდა, ცაზე თურმე გველეშაპის თანავარსკვლავედი ყოფილა! მე რომ დავიბადე, აი მაშინ, დიდი დათვის თანავარსკვლავედი იყოო, ამბობენ. ამიტომ გამოესულვარ ასეთი უხეში და ავხორცი! თუნდაც ყველაზე უბიწო ვარსკვლავს ეკიაფა იმ დამით ცის კაბალონზე, რაც ვარ, იგივე არ ვიქებოდი? მაშინ რა, ნაბიჭვარი არ მერქმეოდა?! ედგარ?!

შეძლიდის ჯგური

ესეც დროზე მოვიდა, როგორც კვანძის გახსნა ძველ კომედიაში. ახლა მჭირდება ოხვრა და წუწუნი, ვითომ ბედლამის საგიშეთიდან გამოპარული საბრალო ტომი ვარ! — ო! ამ მზის დაბნელებამ ყირაზე დააყენა ყველაფერი! ფა, სოლ, ლა, მი.

ედგარი

რა ხდება, ედმუნდ, რაზე ჩაფიქრებულხარ?

ედმუნდი

წინასწარმეტყველებაზე ვფიქრობ. ახლახან წავიკითხე, რისი ნიშანია ეს დაბნელება.

ედგარი

შენ მაგის გჯერა?

ვდომენდი

სამწუხაროდ, მართლდება ხოლმე. ნახე, რა სიძულვილია მამასა და შვილს შორის, რა არის ამდენი ღალატი, ამბოზი, დიდებულთა და მეფეთა ავად ხსენება, მუქარა, უნდობლობა, მეგობართა გაუტანლობა, ცოლ-ქმართა შორის განხეთქილება და რა ვიცი, კიდევ რამდენი უბედურება.

ვდგარი

დიდი ხანია ასტრონომიით დაინტერესდი?

ვდომენდი

დაიცა, შენ ის მითხარი, მამაჩემი ბოლოს როდის ნახე?

ვდგარი

წუხელ.

ვდომენდი

ილაპარაკეთ?

ვდგარი

ჰო, მთელი ორი საათი.

ვდომენდი

წენარად დაშორდით? არაფერი შეგიმჩნევია არც სახეზე, არც საუბარში?

ვდგარი

არაფერი.

ვდომენდი

აბა გაიხსენე, რამე საწყენი ხომ არ უთხარი? ისეა შენზე გაბრაზებული, მზად არის მოგკლას. აჯობებს, ცოტა ხანს არ დაენახვო.

ვდგარი

ვიღაც ნაძირალამ მომიწყო რაღაც.

ედმუნდი

ვშიშობ ასეა, ძმაო.. ახლა გირჩევ, მამას ერიდე. ვიდრე ცოტა არ დაწყნარდება. შედი ჩემს ოთახში. ისე ვიზამ, რომ შენი ყურით გაიგონებ, რას იტყვის. აი გასაღები. გემუდარები, არსად წახვიდე, თუ მაინც გახვალ, იარაღი თან იქონიე!

ედგარი

რა იარაღი?! რას ამბობ, ძმაო!

ედმუნდი

შენთვის გეუბნები. დარწმუნებული ვარ, ცუდი რამ ხდება შენს თავს. რაც ვნახე და რაც გავიგონე, მძას ვამბობ. თანაც ბოლომდე არ მითქვამს. და საერთოდ, გთხოვ, გაეცალე აქაურობას!

ედგარი

ამბავს ხომ დროზე გამაგებინებ?

ედმუნდი

აბა რას ვიზამ. მაგ შენს ამბავს, თვითონ მოვუკლი!

ედგარი გადის

გულუბრყვილო მამაჩემი. ძმაც დავაჯერე. კეთილშობილი და სპეტაკი, ვერც კი იეჭვებს, თუ რას ვაპირებ. ეგ უაზრო პატიოსნება ჩემს მახეს უცებ გაპოვნინებს. მაშ არ მეჯუთვნის თქვენი კნინით? ჩარაზულ კარს მალე გავაღებ! ყველაფერს ვიზამ და რაც მინდა, მაინც მივიღებ!

გადის

სურათი III

ოდნგენის ჰერცოვის სასახლე
შემოდიან ოსვალდი, კონერილი და ძისი სტიუარდი

გონერილი

მამაჩემმა ჩემი კარის დიდებულს მართლა გაარტყა, მასხარას საყველური როგორ გაუბედეო?

ოსვალდი
ასეა, მადამ.

გონერილი

რატომ ცდილობს გული მატკინოს!
გაუთავებლად, ხან რა ხდება, ხან რას იგონებს.
ვეღარ ავიტან. დავიღალე! მისი ამალაც
სულ თაგს გავიღა. რა უნდა ქნა, ვერც ეტყვი რამეს.
ნადირობიდან დაბრუნებულს ხმას აღარ გავცემ!
შენ მოახსენე, თუ მიკითხავს, რომ შეუძლოდ ვარ.
ნუ გადაყვები! ძველებურად არ ემსახურო.
თუ რამეს იტყვის, შენ გაჩუმდი, მე ვუპასუხებ.

ოსვალდი
უკვე მობრძანდა, ქალბატონო, ხმა გავიგონე.

გონერილი

ყველას უთხარი, მეტისმეტად ცივად მოეპყრან.
ერთი რამე თქვას, მეც ეგ მინდა! პირდაპირ ვეტყვი,
აქ თუ არ მოგწონს, მაშინ ჩემს დას მიაკითხე-თქო.
ვიცა ჩემი და რასაც ფიქრობს. არც ის მოითმენს
თავის და მბრზანებლობას. ძალაუფლებას
ვინ დაუბრუნებს ჩერჩეტ მოხუცს. მორჩა, გათავდა!
თავისი ნებით ხომ გადასცა, ვისაც უნდოდა.
რომ ბერდებიან მერე ისევ გაბავშვდებიან.
ხან დაუყვავებ, ხან უწყრები, როდესაც ცუდად
მოიქცევიან. ეს გახსოვდეს.

ოსვალდი

გავიგე, მადამ.

გონერილი

რაც შეეხება მის რაინდებს, ნურად ჩააგდებთ.
ყველა მსახური გააფრთხილე! მიზეზს ვიპოვი,
რომ მივახალო, რასაც ვფიქრობ. ჩემს დასაც მივწერ,
როგორ მოიქცეს. მოემზადეთ სადილისათვის!

გადაბა

სურათი IV

ისევ ოლაბენის სასახლე
შემოდის ჯენტი. გადაცმულია.

კენტი

თუ ხმა და კილოც შევიცვალე, ვერავინ მიცნობს.
მაშინ იოლად ავასრულებ, რაც ჩავიფიქრე!
კენტო, გაგაგდეს, მოგიშორეს, მაგრამ თუ შეძლებ,
სწორედ იმასთან იმსახურო, ვინც გაგაძევა,
იგი ირწმუნებს შენს სიყვარულს და ერთგულებას
საყვირის ხმა. შემოდიან: ლირი, მისი რაინდები და მხლებლები

ლირი

უთხარი, ბევრი არ მალოდინონ და სადილი დროზე მომართვან!
მხლებლი გადის
შენ ვინა ხარ?

კენტი

ადამიანი!

ლირი

რას წარმოადგენ? თქვი, რას აკეთებ?

კენტი

წარმოვადგენ იმას, რასაც თქვენი თვალით ხედავთ. იმის ერთგული
ვარ, ვინც მენდობა. მიყვარის, ვინც პატიოსანია. საუბარი იმასთან
მსიამოვნებს, ვინც გონიერია და ცოტას ლაპარაკობს. მაშინებს
მხოლოდ განკითხვის დღე. ვიბრძვი, როცა სხვა გზას არ მიტოვებენ
და არ ვჭამ თევზს.

ლირი

მაინც ვინა ხარ?

კენტი

კაცი, რომელსაც პატიოსანი გული აქვს და მეფესავით დარიბია.

ლირი

თუ ისეთი ღარიბი ხარ, როგორც მეფე შეიძლება იყოს მეფის
კვალობაზე, მართლა ღარიბი
ყოფილხარ. რა გინდა?

პენტი

მინდა ვიმსახურო.

ლირი

ვის გინდა ემსახურო?

პენტი

თქვენ!

ლირი

იცი, ვინა ვარ?

პენტი

არა. მაგრამ თქვენს გარეგნობაში არის რაღაც, რაც ითხოვს, რომ
ემსახურონ.

ლირი

ასეთი რა არის?

პენტი

დიდებულება.

ლირი

რა შეგიძლია?

პენტი

საიდუმლოს შენახვა შემიძლია. გაგეგზავნებით, სადაც ისურვებთ,
ცხენით, ქვეითად. ამბავს შეულამაზებლად მოგიტანთ. რასაც
დამავალებთ, შევასრულებ. თუ ვინმეს რამე შეუძლია, მეც
შემიძლია, მაგრამ მთავარი ჩემი ღირსება ის გახლავთ, რომ არასოდეს
მიგატოვებთ.

ლირი

რამდენი წლის ხარ?

კერტი

არც ისეთი ახალგაზრდა ვარ, ქალი მხოლოდ ტკბილ ხმოვანებისთვის
შევიყვარო და არც ისე ბებერი — ყველაფერზე თვალი დავხუჭო.
ორმოცდარვა წლის გახლავართ.

ლირი

დარჩი ჩემთან. შეგიძლია მემსახურო. თუ სადილის შემდეგაც
მომეწონები, გვერდიდან არ მოგიცილებ. ეი, სადილი-მეთქი! სად არის
ჩემი ბიჭი? ჩემი მასხარა? წადი, მასხარას უთხარი მოვიდეს.

*მხლებელი ვადის. შემოდის ოსვალდი
ეი, შენ! სად არის ჩემი ქალიშვილი?*

ოსვალდი

დიდი ბოდიში.

ვადის

ლირი

რაო, რა ბრძანა იმ ყმაწვილმა? მომიყვანეთ აქ ეგ ბრიყვი!

რაინდი ვადის

სად არის ჩემი მასხარა? რა ამბავია, მთელმა სამყარომ დაიძინა?

შემოდის რაინდი

რა ხდება, სად არის ის არარაობა?

რაინდი

შემოგითვალათ, მილორდ, რომ თქვენი ქალიშვილი შეუძლოდ
ბრძანდება.

ლირი

თვითონ რატომ არ მეახლა არამზადა, მე ხომ დავუძახე!

რაინდი

სერ, თავხედურად აცხადებს, არ მივალო!

ლირი

არ მივალო?!

რაინდი

მილორდ, არ მესმის, რა ხდება. მაგრამ ვფიქრობ, თქვენს უდიდებულესობას სათანადო პატივისცემით არ ეპყრობიან. არც მსახურები, არც ჰერცოგი და არც თქვენი ქალიშვილი.

ლირი

შენც ასე ფიქრობ?!

რაინდი

მომიტევეთ, თუ ვცდები, მაგრამ ვალდებული ვარ, არ გავჩემდე, როცა ვფიქრობ, რომ თქვენს ბრწყინვალებას არასწორად ექცევიან.

ლირი

მეც მომეტვენა, რომ ამ ბოლო დღოს, უდიერად მეკიდებიან. ჩემს თავს გკიცხავდი, ეჭვიანობის ბრალია და არა მათი გულცივობის-მეთქი! ახლა კარგად დავაკვირდები. სად არის ჩემი მასხარა? ორი დღეა, არ დამინახავს.

რაინდი

მას აქეთ, რაც გადაწყდა, რომ ჩვენი პატარა ქალბატონი საფრანგეთში უნდა წავიდეს, ძალიან დაღონებულია.

ლირი

მაგაზე სიტყვა აღარ მითხრა. თვითონაც მივხვდი. წადი, ჩემს ქალიშვილს უთხარი, რომ მასთან მსურს საუბარი. შენ მასხარა მოძებნე, აქ მოვიდეს!

გადის მსახური. შემოდის ოსვალდი

ბატონო ჩემო, ერთი აქეთ მობრძანდით. იცით, მე ვინა ვარ?

ოსვალდი

ჩემი ქალბატონის მამა.

ლირი

„ჩემი ქალბატონის მამა?!” შე არარაობავ, მონავ, უჯიშო ძალლო!

ოსვალდი

უკაცრავად, რაც ჩამოთვალეთ, ეგ მე არცერთი არ გახლავართ.

ლირი

როგორ მიბედავ, თავხედო!
ხელს გაარტყამს

ოსვალდი

ხელს ნუ მირტყამთ, მილორდ!

კენტი

ფეხი შეიძლება, შე მდაბიო?
ჯეხს გამოსდებს და წაუქცევს

ლირი

მადლობელი ვარ, ყმაწვილო. მშვენიერი სამსახური გამიწიე.
ამიერიდან მეყვარები.

კენტი

აბრძანდი და ვაეთრიე! მე შენ გასწავლი, ვინ ვინ არის. გასწი, გასწი!
ჩქარა, თორემ ხელახლა გაზომავ აქაურობას! წადი და ჰქუას მოუხმე!
აი ასე!

კინწისკვრით გაავდებს ოსვალდს

ლირი

ყოჩალ, მეგობარო. აპა შენ, ჯილდო სამსახურისთვის .
აძლევს კენტის ფულას. შემოიძის მასხარა

მასხარა

მეც მემსახუროს. აპა შენ ჯილდოდ ჩემი ჩაჩი.
გაუწვდის კენტის ჩაჩის

ლირი

რა ხდება, პატარა ცუდლუტო. როგორ ბრძანდები?

მასხარა

თქვენთვის უკეთესი იქნება, გამომართვათ ჩაჩი.

კენტი

რატომ, მასხარა?

მასხარა

რატომ? იმიტომ რომ იმის მხარეზე ხარ, ვისაც არ სწყალობენ და როცა არ გწყალობენ, ისეთი ცივი სიო უბერავს, მაშინვე სურდო შეგეყრება. მიღი, აიღე ჩაჩი! იცი, ამ ყმაწვილმა ორი ქალიშვილი თავიდან მოშორა, ხოლო მესამე დალოცა, არ უნდოდა, მაგრამ მაინც. ჰოდა, თუ ამას გაპყვები, ეს ჩაჩი უნდა გეხუროს. როგორ ხარ, ბიძაჩემო? ნეტავი ორი ჩაჩი მქონოდა და ორი ქალიშვილი მყოლოდა!

ლირი

რატომ, ჩემო ბიჭო?!

მასხარა

მთელ ჩემს ქონებას ქალებს რომ მივცემდი, ჩაჩები დამრჩებოდა. აი ეს ჩემია. მეორე შენს ქალიშვილებს მოსთხოვე.

ლირი

ფრთხილად, თორემ მოგხვდება შოლტი!

მასხარა

სიმართლე ქოფაკი ძალლივითაა, ურტყამენ და გარეთ აგდებენ. დამპალი ძუკნა კი თბილად ბრძანდება ცეცხლთან.

ლირი

მე მგესლაგს!

მასხარა

ბიძაჩემო, ერთი მონოლოგი მინდა გასწავლო.

ლირი

აბა!

მასხარა

კარგად ჩაუკვირდი:
„სჯობს მეტი გქონდეს, ეგონოთ ნაკლები.
იცოდე ბევრი და ცოტა თქვა სათქმელი.
შენ შენი შეინახე, სხვას მისი ამყოფინე.

ფეხით სიარულს ცხენით ამჯობინე!
ცოდნა გაიმრავლე, სულ მეტი ისწავლე.
თუ ფორა არ მოგცეს, ფსონი არ ჩაზიდე.
კარი გამოკეტე და არსად წაზვიდე.
ღვინო და ქალები ზოგჯერ ზედმეტია
და ორჯერ ორი ოთხზედაც მეტია!“

კწი

მაგ ლექსში ბევრი არაფერი ყრია, მასხარა!

მასხარა

როგორც უფასო ვექილის სიტყვებში. ჩემთვის არაფერი მოგიცია და
არაფერი რამეს მოგცემს, ბიძაჩემო?

ლირი

არა, ჩემო ბიჭო, არაფერი არაფერს მოგცემს.

მასხარა

კუნტს

თუ შეიძლება, მაგას თქვენ მოახსენეთ, რომ რაც მიწები დარჩა, იქიდან
სწორედაც მაგდენი ექნება სარგებელი. მასხარას არ დაუჯერებს.

ლირი

ენამწარე მასხარა!

მასხარა

იცი რა განსხვავებაა ენამწარე და ენატკბილ მასხარას შორის?

ლირი

არ ვიცი. ამიხსენი.

მასხარა

შენი სამეფო სხვებს მიეციო,
ვინაც გირჩია, მოვიდეს აქ, და
ჩემს გვერდით დადგეს.
ან შენ მოდი, ვითომ თვითონ ხარ.

ენამწარე და ენატკბილი ორი მასხარა!
ერთად დგანან, გამოიცან, ვინ რომელია,
ერთს მასხარას კაბა აცვია,
ხოლო მეორეს არ აცვია.

ლირი

მე მასხარას მიწოდებ, ბიჭო?

მასხარა

აბა ყველა ტიტული, რაც მოღმით გერგო, სხვებს დაურიგე.

კენტი

ეს მასხარა სულ სულელი არ ყოფილა.

მასხარა

არა, ღმერთმანი, დიდებულები როგორ დაუშვებენ, რომ მე რამე
სულ ვიყო. მონოპოლიას ვინ მოგცემს, მაშინვე წილში ჩაგიდგებიან.
განსაკუთრებით ქალები გაგწეწავენ. ბიძაჩემო, შენ ერთი კვერცხი
მომეცი, სამაგიეროდ ორ გვირგვინს მოგცე.

ლირი

რომელ ორ გვირგვინს?

მასხარა

რომელსა და, კვერცხს შუაზე რომ გავყოფ და გულს შევჭამ, კვერცხის
ორი გვირგვინი დაგრჩება. ოქროს გვირგვინი გქონდა. ის გაყავი
შუაზე და იმათ მიეცი. იმათ რაო? შენი ვირი ზურგზე აგვიდეს და
ტალახში ასე გადიო? მაგ ცარიელ თავში ტვინი სად იყო, ოქროს
გვირგვინს რომ აძლევდი და არაფერს არ იტოვებდი. ვინც პირველი
იტყვის, რომ ეს მასხარაობაა, შოლტი იმას!

ძღურის

მასხარები აღარ გახლავთ მოდაში,

მათ მაგივრად მაიმუნობს ბრძენი.

ჭერა რაში მარგიაო, ფიქრობს და

სულელივით სურს ატაროს დღენი.

ლირი

როდის აქეთ შეგიყვარდა სიმღერა?

მასხარა

მას აქეთ, რაც შენი ქალიშვილები შენს დედებად აქციე. სკიპტრა
წკეპლად მიეცი ხელში და შარვალი თვითონ ჩაიხადე.

ძღვრის

ისინი რომ სიხარულით ატირდნენ,
სწორედ მაშინ, მე მწუხარე სიმღერები დავიწყე,
„ო, რა კარგი მეფე გვყავდა, ასე როგორ გაბავშვდა,
ნეტავ ჭკუა სად დაკარგა, მასხარას დაემსგავსა“.

ბიძაჩემო, მასწავლებლი მოიყვანე, შენს მასხარას ტყუილის თქმა
ასწავლოს. რა ვქნა, ტყუილები უნდა ვისწავლო.

ლირი

თუ ტყუილებს დაიწყებ, შოლტი მართლა არ აგცდება.

მასხარა

შენ და შენი ქალიშვილები მაოცებთ, ისინი სიმართლისთვის
მროზგავენ, შენ ტყუილისთვის. ხან იმისთვის მირტყამთ, ჩუმად რატომ
ხარო. მასხარად ყოფნას ყველაფერი მირჩევნია, მაგრამ შენს ადგილას
ყოფნა, ბიძაჩემო, არ მინდა. ეგ შენი ტვინი ნახევარი აქეთ მიეცი, მეორე
ნახევარი იქით. შუაში რა არა? არაფერი! აი, ერთი ნახევარიც მოვიდა!

შემოჯის გონიერილი

ლირი

რა იყო, ჩემო ასულო, რამ შეგაწუხა? ამ ბოლო დროს, მოღუშელი
რატომ დადიხარ?

მასხარა

რა ბიჭი იყავი, როცა არ ფიქრობდი, მოღუშელი დადის თუ არა.
ახლა რა ხარ თუ იცი. არაფერი. მეც კი გჯობივარ, მე მასხარა მაინც
ვარ, შენ ხარ არავინ.

გონიერილს

დიახ, ჭეშმარიტად, ენას კბილი უნდა დავაჭირო. არა, თქვენ არაფერი
გითქვამთ. ეს თქვენს სახეზე ამოვიკითხე. ჩუ! კრინტი!

შიმშილით კუჭი რომ აგეწვება,
მაშინ მიხვდება, ვის მიეცი მთელი ქონება!

გონიერილი

და არა მხოლოდ ეს მასხარა, თავაშვებული,
 არამედ ყველა, ვინც კი არის შენს ამაღლაში,
 ცუდად იქცევა. აურზაურს ბოლო არ უჩანს!
 ყვირილით, ჩხუბით, სულ აიკლეს აქაურობა!
 დიდი ხანია, ვაპირებდი, რომ რამე მეთქვა.
 იმედი მქონდა, ალაგმავდი უღირს საქციელს.
 ახლა კი ვმიმობ, და საქმითაც ამტკიცებ კიდეც,
 შენს ძვირფას მხლებლებს, თან ხელს უწყობ, თანაც აქეზებ.
 ეს სამარცხვინო საქციელი თუ გაგრძელდება,
 თუ არ ინებიბ, უზნეობა თავად აღკვეთო,
 იმულებული შევიქნები და შევეცდები,
 უფრო გონივრულ და ეფექტურ ხერხებს მივმართო!

მასხარა

ესეც ასეო, ბიძაჩემო, ასე მოხდაო:
 როცა ბელურამ გუგულები გამოზარდაო,
 გუგულებმაო, გამზრდელს თავი მოაჭამესო..
 ჩაქრა სანთელი! ხედავ, დავრჩით, ყველანი ბნელში!

ლირი

ჩემი შვილი ხარ?

გონიერილი

კმარა, ბატონო, სჯობს მოუხმეთ გონიერებას,
 რაც ასე უხვად მოგანიჭათ მართლაც განგებამ.
 თვითონაც იცით, რომ სხვაგვარად უნდა მოიქცეთ.
 ის აღარა ხართ, რაც იყავით!

მასხარა

ვირმაც კი იცის, რას ნიშნავს, როცა ორთვალა იწყებს ცხენის მართვას.
 მიღი, გააჭენე! რა საყვარელი ხარ!

ლირი

მითხარით ვინმემ, მაშ ვინა ვარ? ლირი აღარ ვარ!
 ასე საუბრობს მართლაც ლირი? ან ასე დადის?

თვალები არ აქვს? იქნებ სძინავს, ან გონებაზე
აღარ ბრძანდება. უნდა მითხრათ, ახლა ვინა ვარ!

მასხარა

ლირის აჩრდილი!

ლირი

ეს უნდა კარგად გაგარკვიო. თორებ რაღაც მეფურმა ნიშნებმა,
ლირსების გრძნობამ, მაგალითად, არ შემიყვანოს შეცდომაში და
არ მეგონოს, რომ ოდესლაც ქალიშვილები მყავდა.

მასხარა

რომლებმაც მამა მორჩილ მონად გადააქციეს!

ლირი

თქვენ რა გქვიათ, მშვენიერო ქალბატონო?

გონერილი

ახლა თამაში მოინდომე. ნუ თინბაზობ!
ძალიან გთხოვ, კარგად მისმინე. ვაპირებ გითხრა,
რა გადავწყვიტე. იმედია, სწორად გაიგებ,
რადგან ბრძენი ხარ, ლირსეული, თუმცა მოხუცდი.
ის რაინდები, ასი კაცი, შენი მზლებლები,
თაგაშვებულნი ბრძანდებიან, თანაც გარყენილნი.
მათმა მოქცევამ სულ შეცვალა სასახლის ყოფა.
ეს უსასრულო ღრეობები და ავხორცობა,
თვითონაც იცი, რომ არავის არ ეკადრება.
ნუ გადააქცევთ საროსეკიპოდ აქაურობას!
რამე ვიღონოთ, სირცხვილია. არ მინდა ვბრძანო,
მოგმართავ თხოვნით, შეამცირე შენი ამალა.
მზოლოდ ისინი დაიტოვე, ვინც რომ ასაკით
შეგეფერება. პატივს გცემენ.

ლირი

შე ტარტაროზო!
ცხენები დროზე შემიკაზმეთ! ამალას უხმეთ!

ეს ვინ ყოფილა, ნაძირალა. ამიერიდან
არ შეგაწუხებ. ქალიშვილი სხვაცა მყავს კიდევ.

გონიერილი

ხელით ეხები ჩემს მსახურებს, ხოლო ის შენი
ბრძოლა თუ ხროვა, რას გაიგებ, ვის რას უშვება!
შემოღის ოლბენი

ლირი

მართლაც ვაი მას, სინანულში ვინც გვიან შევა!
აჰ, თქვენც მობრძანდით! ეთანხმებით, რაც ახლა ხდება?
ხმა ამოიღეთ, მიპასუხეთ, რამე მითხარით!
ცხენები, ჩქარა! რა გულქვა ხარ, უმაღურობავ,
თანაც ბოროტი. თუ მოხდა და, შვილს შეუსახლდი,
ურჩხულად აქცევ!

ოლბენი

გთხოვთ, დამშვიდდეთ, ჩემო ბატონო!

ლირი

წყეულო სვავო! როგორ ბედავ, რომ ასე ცრუობ!
ჩემს ამალაში ღირსეული დიდებულები
არიან მზოლოდ. თავის სახელს უფრთხილდებიან.
შენი უგვანი ქცევის ფონზე არარად მოჩანს
ის ერთი ციცქნა, კორდილიას დანაშაული,
რომელმაც ისე გამამწარა, თავი დავკარგე.
სად გაქრა მაშინ, სიყვარული, ჩემი გულიდან
რომლის სანაცვლოდ სიძულვილმა დაისადგურა.
რაღას უშველი ახლა, ღირო, რამდენიც გინდა
ირტყი ხელი უტვინო თავში. მორჩა, წავედით!

ოლბენი

ბატონო ჩემო, არაფერი ჩამიდენია.
არ მესმის თქვენი აღშფოთება.

ლირი

ჰო, შეიძლება!

კარგად მისმინეთ, თქვენ, ღმერთებო, და შენც, განგებავ!
თუ უპირებდით ამ არსებას, შვილის მიცემას,
უნდა სასწრაფოდ გააუქმოთ ეგ განაჩენი!
ბერწად აქციეთ, უნაყოფოდ! გადააგვარეთ,
რომ არ ეღირსოს, არასოდეს, მის ბოროტ სხეულს
შვილის ტარების სიხარული, ბედნიერება.
მაგრამ თუ მაინც ეყოლება, ის მოუვლინე,
როგორც სასკელი, როგორც ტანჯვა, აუტანელი.
ცხარე ცრემლებმა დაუშაშხოს მუდამ ლოყები
და აღებეჭდოს ნორჩ სახეზე დარდის ლარები.
შვილში ვერ ჰპოვოს თანაგრძნობა. მაშინ მიხვდება,
რომ გველის კბილზე ბევრად უფრო ბასრი ყოფილა,
თურმე შვილის უმაღლერობა. შორს, შორს აქედან!

გადის

ოლბენი

ღვთის გულისათვის, ამიხსენით, რა ამბავია!

გონერილი

მიზეზის ძებნით თავს ნუ იწუხებ. როგორც ენებოს,
ამიერიდან, ისე მოიქცეს.

ლირი დაბრუნდება

ლირი

ორმოცდათი ჩემი რაინდი დაითხოვეთ?
ამ ორ კვირაში?

ოლბენი

რა ხდება სერ?!

ახლა გაიგებ.

გონერილს

სიკვდილ-სიცოცხლის ამბავია! სამარცხვინოა!
შენ მოახერხე დამცირება ჩემი იმგვარად,
რომ ვერ ვიგავებ შენს წინაშე მდუღარე ცრემლებს,

რომელთა ღირსი შენ არა ხარ. ჭირმა წაგილოს
და მამის წყველამ, დღეის იქით, ყველგან გიწიოს!
შტერო თვალებო, თქვე ბებრებო, თუ კვლავ იტირებთ,
მყისვე ამოგლეჯთ მაგ ბუდიდან და ცხარე ცრემლებს
თან გაგაყოლებთ. მიწა ნამჟთ. დაიხაც, ვიზაძ!
აი სადამდე მიმიყვანეთ! მაშ ასე იყოს!
მყავს, კიდევ ერთი, ქალიშვილი. ნამდვილად არის
უფრო გულთბილი და კეთილი. როცა გაიგებს
რა გააკეთე, სულ ფრჩხილებით ჩამოგიფხოჭს
მაგ მხეცის სახეს. ჩემს ღირსებას იქ დავიბრუნებ!
შენ კი გეგონა, სამუდამოდ დამაკარგინე!
გადიან ლირი, კუნტი და ამალა

გონერილი
ხომ გაიგონე?

ოლბენი
რა ვქნა, მე შენ არ გეთანხმები!
თუმცა მიყვარხარ.

გონერილი
დაწყნარდი რა! ოსვალდ, სადა ხარ!
მასხარას
შე გაიძვერა, იმ შენს ბატონს უკან გაჰყევი!

მასხარა
ბიძაჩემო! ლირო, ბიძაჩემო! დაიცა, მასხარა დაგრჩა!
ასეთი შვილის ხელში თუ მოხვდი,
მელიაობა უკან დაგრჩება!
ჩაჩის ჩამოკიდებს წენარად და მშვიდად
და ჩემი თავიც იქვე იქნება!
გადის

გონერილი
ნახე, რა კარგად მოიფიქრა, ასი რაინდი!
დაცვა მოუნდა, გარანტია უსაფრთხოების!

ასი რაინდი მზადყოფნაში! შემთხვევით ვინმებ
ჩვენზე რომ რამე ჩააწვეოს, ანდა რატომლაც,
ხომ შეიძლება მოეჩვენოს საშიშროება?!
ყველას სიცოცხლე საფრთხეშია! ოსვალდ, სადა ხარ?!

ოლბერი

ზედმეტად შიშობ!

გონერილი

ეგ ჯობია ზედმეტად ნდობას.
თავი დაცულად უნდა ვიგრძნო. სიმშვიდე მინდა.
ვიცნობ მამაჩემს. ჩემს დას მივწერ, რა გააკეთა.
ის თუ დათანხმდა, შეინახოს ასი რაინდით,
მაშინ არ ვიცი... როგორც უნდა.

შემოღის ოსვალდი

რა ხდება, ოსვალდ?

ჩემი დისთვის წერილი მზად გაქვს?

ოსვალდი

დიახ, მზად არის.

გონერილი

პოლა, ახლავე გაემგზავრე! მარტო ნუ წახვალ.
ჩემს დას უამბე ყველაფერი. თქვი, რასაც ვშიშობ,
თანაც დაურთე, რაც კი იცი... ახლა წალი და
დროზე დაბრუნდი.

ოსვალდი გადის

არ გინდა რა, ეს გულჩვილობა.
არავინ იცის, რა ჯობია, მაგრამ მერწმუნე,
გონივრულად თუკი შეგხდავთ, შესაძლო არის,
უფრო გავკიცხო, ვიღრე ვაქო, ეგ სახიფათო
გულმოწყალება. შორს გაიხედე.

ოლბერი

მე ის არ ვიცი,

შენ რამდენად შორს იხედები, მაგრამ ზღვება რომ,
ცხვირწინ ვერ ვხედავთ.

გონიერილი

თუ ასეა

ოლბენი

კეთილი, გნახოთ!
გადიან

სურათი V

ოლბენის სასახლესთან
შემოღიან ლირი, კუნტი და მასხარა

ლირი

ჯერ გლოსტერთან მიღი. ეს წერილები მიიტანე. რაც მოხდა,
იმის შესახებ ჩემს ქალიშვილს ნურაფერს ეტყვი, სანამ წერილს
არ წაიკითხავს. აი მერე თუ გკითხოს რამე, უპასუხე. ახლა იჩქარე,
თორემ მე მიგასწრებ.

კუნტი

კეთილი, მიღორდ. ვიდრე წერილებს არ გადავცემ, თვალს არ
მოვწუჭავ.

გადიას

მასხარა

კაცს ტვინი ქუსლებში რომ ჰქონეს, ხომ შეიძლება რაიმე დაავადება
შეეყაროს?

ლირი

ალბათ.

მასხარა

ჰოდა, გიხაროდეს, ეგ აგცდა.

ლირი

ჰა, ჰა, ჰა.

მასხარა

მალე ნახავ, მეორე ქალიშვილი რა ტკბილად მიგიღებს, რადგან ის ამას ისე ჰყავს, როგორც მაჟალო ვაშლს. რა ვქნა, რაც ვიცი, უნდა ვთქვა.

ლირი

და რა იცი, ჩემო ბიჭო?

მასხარა

ის, რომ ორივეს ერთნაირი გემო აქვს, ორივე მაჟალოა. ბიძაჩემო, იცი, სახეზე ცხვირი რატომ არის შუაში?

ლირი

არ ვიცი.

მასხარა

ცხვირს ორივე მხრიდან სჭირდება თვალი, თუ რამე ვერ იყნოსე, უნდა დაინახო!

ლირი

მე მას უსამართლოდ მოვექეცი!

მასხარა

ის თუ იცი, ხამანწკა ნიჟარას როგორ იკეთებს?

ლირი

არ ვიცი.

მასხარა

არც მე ვიცი. მაგრამ ლოკოკინას სახლი რატომ აქვს, ამას გეტყვი.

ლირი

რატომ აქვს?

მასხარა

თავი რომ შეაფაროს. და არა იმიტომ, ქალიშვილებს მიართვას და თვითონ რქებიანად გარეთ დარჩეს.

ლირი

მამობრივ გრძნობებს დავივიწყებ! ასეთ კეთილ მამას?!. მზად არის ცხენები?

მასხარა

ვირები წავიღნენ ცხენების მოსაყვანად. როცა ცაზე შვიდი ვარს გვლავია და მეტი არა, შვიდი რატომ არის?

ლირი

იმიტომ, რომ რვა არ არის.

მასხარა

ყოჩალ. შენგან კარგი მასხარა დადგებოდა.

ლირი

ძალით უნდა წაართვა უკან, ძალით! ო, ეს საშინელი უმადურობა!..

მასხარა

ბიძაჩემო, შენ რომ ჩემი მასხარა იყო, მაგრად მიგტყეპავდი, დროზე ადრე რატომ დაბერდი-მეთქი.

ლირი

დროზე ადრე?

მასხარა

ჰო, კერ ჭკუა გესწავლა და მერე დაბერებულიყავი.

ლირი

რა გავაკეთო, რომ არ გავგიჟდე! ღმერთო, მიშველე!

შემოდის მხლოებელი

რა ხდება? ცხენები მზად არის?

მხლებელი
დიახ.

ლირი
წავედით, ჩემო ბიჭო!

მასხარა
ერთი ქალწული მე დამცინის, საით გარბისო.
შენი ტვინივით ყველაფერი მოკლე კი არ მაქვს.
ცოტა მაცალე, მერე ნახე, მეც გავიცინებ.

გადიან

მეორე მოქმედება

სურათი I

გრაფ გლოსტერის ციხე-კოშკი
აქეთ-იქადან შემოდიან ედმუნდი და კარუნი

ვდომიდი

ღმერთი შეგეწიოს, კარენ.

კარენი

თქვენც, ბატონო. ახლა მამათქვენთან გახლდით. ვაცნობე, რომ
კორნუოლის ჰერცოგი და მისი მეუღლე რიგანი, ამაღამ მასთან
მობრძანდებიან.

ვდომიდი

ნეტავ რა ხდება?

კარენი

არ ვიცი. ახალი ამბავი გაიგეთ? თუმცა, ამაზე ჯერ ჩურჩულებენ.

ვდომიდი

არაფერი ვიცი. რაო, რას ამბობენ?

კარენი

ომისთვის ემზადებიანო. კორნუოლის და ოლბენის ჰერცოგები. არ
გაგიგიათ?

ვდომიდი

არა.

კარენი

მალე გაიგებთ. კარგად ბრძანდებოდეთ.
ვალის

ვდომიდი

ჰერცოგი ჩვენთან მობრძანდება? მშვენიერია!

თითქოს განგებამ გამოგზავნა დასახმარებლად.
ბრძანება გასცა მამაჩემმა, მმას შეიპყრობენ.

მე რა უნდა ვქნა? მივეხმარო დელიკატურად!
მიდი, ფორტუნა, იმუშავე! ნუღარ ზოზინებ!
მმაო, სადა წარ, ძირს ჩამოდი. ჩამოდი-მეთქი.

შემოდის ედგარი

ყველგან დაგეძებს მამაჩემი, უნდა გაიქცე!
ალბათ გაიგო, იცის უკვე, სად იმალები.
ახლა ღამეა და გაპარვას ოოლად შეძლებ.
ჯერ ის მითხარი, კორნუოლზე რამე ამბავი
შენ ხომ არ გთქვამს? გაიხსენე, იქნებ წამოგცდა?!
თურმე სასწრაფოდ, ჩვენთან მოდის. რიგანიც ახლაგს.
ვინძეს უთხარი, ოლბენისთან ომს აპირებსო?
არ გაგონდება?

ედგარი

არავისთვის სიტყვა არ მითქვამს.

ედმუნდი

გვაიახლოვდება მამაჩემი. გთხოვ, არ გეწყინოს,
მე ვითომ ხანჯლით შენზე ვიწევ, შენ კი თავს იცავ.
შენც ამოილე შენი ხმალი, თან გაიქციო.
უნდა დამნებდე! ჩირალდნები! მამას უთხარი!
უნდა გაიქცე, წადი, მმაო. ჰე, ჩირალდნები!
შენ წადი, წადი. აქეთ! აქეთ! აბა მშვიდობით!

ჯვარი გარბის

სისხლი მჭირდება. ცოტა სისხლი კარგი იქნება,
ხელის დაისურავს
შთაბეჭდილება მოახდინოს! ეს არაფერი,
ლოთები ამით ერთობიან, ბევრჯერ მინახავს.
შეჩერდი-მეთქი! მამა, მამა! არავინაა?!

შემოდიან გლოსტერი და მხლებლუები ხელში მაშნალებით

გლოსტერი

აქა ვარ, ედმუნდ, სად წავიდა ის არამზადა!

ედმუნდი

აი აქ იდგა, სიბნელეში. ბასრი მახვილი

ეკავა ზელში. ბუტბუტებდა რაღაც შელოცვას.
შემეწიეო, მთვარეს სთხოვდა

გლოსტერი

საით წავიდა?

ჯდუნდი

ნახეთ, სისხლი მდის!

გლოსტერი

სად წავიდა ის არამზადა?!

ჯდუნდი

იქით გაიქცა. ვერაფრით შეძლო, ვერ მოახერხა...

გლოსტერი

მიყევით, ჩქარა!

ერთი ძალის გადის
რას ამბობდი, რა ვერ შეძლო?

ჯდუნდი

ვერ მაიძულა თქვენი მოკვლა. ვეუბნებოდი,
რომ ღმერთი დამსჯის, მამის მოკვლა ღიდი ცოდვაა.
შვილი მამასთან მიბულია, ამას ვერ გაწყვეტ.
ვერ დამითანხმა! ამის მერე, რაკი დარწმუნდა,
რომ მე ამ საქმეს არასოდეს არ ჩავიდენდი,
იშიშვლა ხმალი გააფთრებით და მკლავში დამჭრა.
შემდეგ არ ვიცი რამ დააფრთხო, ჩემმა ყვირილმა,
თუ ელგარებამ რისხვით საგსე ჩემი თვალების,
მოულოდნელად სადღაც გაქრა.

გლოსტერი

მისთვის აჯობებს,
რაც შეიძლება შორს წავიდეს. თუ დაიჭირეს,
იქვე მოკლავენ. როგორც მითხოეს, დიდი ჰერცოგი,
მფარველი ჩვენი, მობრძანდება სტუმრად ამაღამ.
მისი სახელით განვაცხადებ, დაჯილდოვდება,

იმ მოღალატეს ვინც იპოვის და ჩვენ გადმოგვცემს.
ხოლო თუ ვინმე შეიფარებს, სიკვდილით დავსჯი.

ედმუნდი

ბევრი ვეცადე, მაგრამ რაც თქვა, აღარ გადათქვა.
გაგამხელ-მეთქი, დავემუქრე. მაინც ვიზამო,
გაძახოდა. რა გვონია, ნაბიჭვაროო,
მეუბნებოდა, რომელს უფრო დაგვიჯერებენ.
შენი სიმართლით, ერთგულებით, რას დაამტკიცებ.
ყველაფერს იქით დაგაბრალებ. ასე ვიტყვიო,
წერილი თვითონ დაწერაო, რადგანაც სურდა
მამის დალატი. შენ იქნები დამნაშავეო.
მთელი ქვეყნა სულ სულელი ხომ არ გვონია,
დაიჯერებენ, რომ გინდოდა მეც მოგეკალი,
მექვიდრეობა დაგრჩენოდა. სიხარბე, შერი
გამოძრავებდა.

გლოსტერი

ვინ ყოფილა ეგ არამზადა!
არც კი უარყო ის წერილი. სულ არ მცნობია!
საყვირის ხს
ჩუ! საყვირის ხმა! მობრძანდება ჩვენი ჰერცოგი!
რა უნდა იყოს ნეტავ მისი მოსვლის მიზეზი.
ის მოღალატე ვერ წამოვა, გზებს გადავკეტავ.
ჰერცოგსაც ვეტყვი. დავაგზავნი მთელ სამეფოში
იმის სურათებს. ვინც შეხვდება, მაშინვე იცნობს.
რაც შეეხება, ჩემს ქონებას, ჩემო ერთგულო,
კეთილო ბიჭო, მე ვიზრუნებ, შენ გეკუთვნოდეს.
შემოღიან კორნული, რივანი და მათი ამაღლა

კორნული

ჩვენო ძვირფასო მეგობარო, შენთან რა ხდება?
ყური მოვკარით ახალ ამბავს, მეტად უცნაურს.

რიგანი

დამნაშავისთვის, თუ ასე იყო, ყველა სასჯელი
მეცოტავება. თავს როგორ გრძნობთ, როგორ ბრძანდებით?

გლოსტერი

გული გამიტყდა, ეს ბებერი გული გამიტყდა!

რიგანი

როგორ, ნათლულმა მამაჩემის, თქვენმა ედგარმა,
მამამ უწოდა ეგ სახელი, როგორ გაბედა,
როგორ აღმართა თქვენზე ხელა!

გლოსტერი

რა სირცხვილია!

რიგანი

მამაჩემს თავის ამალაში ხომ არა ჰყავდა,
იმ ურჩ და სასტიკ რაინდებთან?

გლოსტერი

არ ვიცი, მადამ.

რა სირცხვილია!

ედმუნდი

დიახ, იქ იყო, სწორედ მათთან.

რიგანი

მაშინ არ მიგვირს. ცუდი ხალხი პყოლია გვერდით.
ალბათ ისინი აქეზებდნენ, მოკალი მამა,
მისი ქონება დაგრჩებაო. აი, ჩემმა დაძ
წვრილად მოქმერა ყველაფერი. სურს გამაფრთხილოს.
მეტად უზნეოდ მოქცეულან მის სასახლეში.
თუ აქ მოდიან, რომ იგივე გაიმეორონ,
შინ არ დავხვდები.

კორნუოლი

ჩემო რიგან, არც მე ვაპირებ.

გავიგე, ედმუნდ, სიყვარული, მამაშვილური,
გიჩვენებია გლოსტერისთვის.

ედმუნდი

მოვისადე მე ჩემი ვალი,
სხვა არაფერი.

გლოსტერი

შეეცადა მის შეჩერებას.
და აი, ნახეთ, დაჭრილია,

კორნუოლი

არ დაადევნეთ?

გლოსტერი

დიახ, ბატონო!

კორნუოლი

შეიპყრობენ მაშინ ნამდვილად.
მე წებას გაძლევთ, იმოქმედოთ ჩემი სახელით.
ედმუნდ, მაგ შენი, უანგარო თავდადებისთვის,
ჩემს ამაღლაში გიყოლიებ. ერთგული წალხი
ყველას სჭირდება.

ედმუნდი

პატივია, თქვენ გემსახუროთ.
ერთგულებაში დარწმუნდებით.

გლოსტერი

თქვენო მოწყალებავ,
მე მოგახსენებთ მის მაგივრად უღრმეს მადლობას.

კორნუოლი

გაინტერესებთ, ის მიზეზი, რატომ გეწვიეთ?

რიგანი

გარემოებამ გვაიძულა მნიშვნელოვანმა,
მოვსულიყავით ამ კუნაპეტ ღამის წყვდიადში.
კეთილშობილო ჩვენო გლოსტერ, დაგვეხმარებით?

გვამცნობს წერილი მამაჩემის, და ჩემი დისაც
იგივეს ამბობს, მათ მოსვლიათ უთანხმოება.
შინ არ დავხვდებით, გადავწყვიტეთ, მაგრამ პასუხი
უნდა გავგზავნოთ. შიკრიკები გველოდებიან.
ჩვენო კეთილო მეგობარო, ცოტა დაწერარდით.
ძლიერ გვჭირდება თქვენი რჩევა, როგორ მოვიქცეთ.
ეს საჩქაროა.

გლოსტერი

მზად გახლავართ თქვენს სამსახურად.
გთხოვთ, წამობრძანდეთ.

გადიან. ისმის დაფდაფუბის ხმა

სურათი II

გლოსტერის ციხე-კოშკის წინ
სხვადასხვა მხრიდან შემოღიან კენტი და ოსვალდი

ოსვალდი

დილა მშვიდობის, მეგობარო. აქაური ზარ?

კენტი

ჰო!

ოსვალდი

ცხენები სად დავაყენო?

კენტი

ლაფში.

ოსვალდი

გთხოვ, მითხარი, თუ გიყვარდე.

კენტი

არ მიყვარხარ.

ოსვალდი

მაშინ ფეხებზე მკიდია, ვინა ხარ.

კენტი

ერთი ბნელ კუთხეში მომცა შენი თავი და როგორ დამიკიდებ, იმასაც
ვნახავ!

ოსვალდი

რას მერჩი, არც კი გიცნობ!

კენტი

სამაგიეროდ მე გიცნობ, ვინ ბრძანდები.

ოსვალდი

აბა თუ მიცნობ, ვინა ვარ.

კენტი

გაიძერა, უნამუსო, სულმდაბალი, ამპარტავანი, ფუქსავატი,
ლაქია, დამპალი, ლაჩარი, მოღალატე, გამყიდველი, მშიშარა,
არაფრისმაქნისი, არაფრისმქონე, აი რა ხარ – ერთი მათხოვარი,
მხდალი და წუწყი, უჯიშო ძუკნა ძაღლიშვილი. აბა რომელიმეზე თქვი,
ეგ არა ვარო და იმდენს გირტყამ, შენი ღრიალი ნახე!

ოსვალდი

ეს ვინ ყოფილა, ეს მტარვალი, არ ვიცნობ, არ მიცნობს და მლანძლავს!

კენტი

თვითონ ვინ ყოფილა ეს თავხედი, ურცხვად მუუბნება არ გიცნობო!
ორი დღის წინ არ იყო, მეფის წინაშე კარგად რომ მოგცხე და ძირს
გახოხე?!

ამოიღუბს ხმალს

შენც ამოიღე ხმალი, არამზადა! თუმცა ღამეა, მაგრამ მთვარის შუქი
მეყოფა, დაგანახო, როგორ აგდუწაგ! მიდი, სად არის შენი ხმალი!

ოსვალდი

თავი გამანებე, რა გინდა, შენთან საქმე არა მაქვს

კენტი

ხმალი-მეთქი, ხმალი! შე მატრაბაზო! ბედავ და მისი უდიდებულესობის
წინააღმდეგ დაგაქვს აქეთ-იქით წერილები. მეფის წინაშე როგორ
იქცევი! შენი ქალბატონის გულის მოსაგებად ტაკიმასხარაობ. ხმალი!
გეუპნები, აგუწავ-მეოქი! მიდი!

ოსვალდი

მიშველეთ! მკლავენ! მიშველეთ!

კენტი

გაბედე, შე ლაჩარო! შე ლაქია! არამზადა! მიდი, მიდი!
ურტყამს

ოსვალდი

მიშველეთ! მკლავენ! მკლავენ!

*შემოდიან ედმუნდი, რომელმაც უკვე ხმალი იშიშვლა,
კორნული, რივანი, ვლოცსტერი და მსახურები*

ჯამუნდი

რა ამბავია? აქ რა ზდება! შეჩერდით!

კენტი

თუ გინდა შენც მოდი, ყმაწვილო! სისხლის სუნს ისწავლი!

გლოსტერი

რა იარაღის ტრიალია! როგორ იქცევით!

კორნული

ამათ უყურეთ! თავი ხომ არ მოგძულებიათ!
დაგსჯი, ურჩობას ვინც გაბედავს! თქვით, აქ რა ზდება!

რიგანი

ჩემი დისა და მეფის შიკრიკები არიან.

კორნული

რაზე ვერ შეთანხმდით? გისმენთ!

ოსვალდი

სულს ვერ ვითქვამ, ბატონო ჩემო.

კენტი

ვერც მოითქვამ, შე მშიშარა.

ბუნებამ ნამდვილად თერძს შეაკერინა შენი თავი.

კორნუოლი

რა უცნაური რამე თქვა. ადამიანს თერძი კერავს?

კენტი

თერძი, ბატონო. აბა ქვისმთლელი, ანდა მხატვარი ასეთ უვარებისს არ შექმნიდნენ.

კორნუოლი

თქვენ ის მითხარით, რაზე ჩხუბობდით.

ოსვალდი

ბებერი ავაზაკი! თავის ჭაღარას უმადლოდეს...

კენტი

შე მართლა არარაობავ! თქვენ აქ არ იყოთ, ამ ნაძირალას დავნაყავდი.

ჩემს ჭაღარას სცემს თურმე პატივს, ბოლოქანქარა.

კორნუოლი

კარგი, კმარა! რამ გაგამხეცათ, არც მორიდება, არც არავის პატივისცემა!

კენტი

განრისხებისას გონს ვერ მოხვალ!

გლოსტერი

და რატომ ხარ ასე განრისხებული?!

კენტი

იმის გამო, რომ არაკაცებს ხმალი ჰქიდიათ!

აი ასეთებს, ხომ ღირსება არ გააჩნიათ.

ეს ვირთაგვები, მლიქენელობით, ყალბი ღიმილით,
სულს გვიწამლავენ. გამუდმებით გვიღრღნიან სიმებს,
ბუნების გაბტელს. აღვივებენ პატარა წყენას,
ცეცხლს ნავის ასხამენ, გაცივებულ გულს გვითოშავენ,
ჰისა და არას ერთდროულად გვეუბნებიან.

დაწანწალებენ წინ და უკან, კუდში დაგვდევენ...
წადი, მომშორდი. იღრიყები და ისე მიცერ,
თითქოს გიჟი ვარ. კარგად იცი, რას ვლაპარაკობ.
ბატი ხარ, ბატი! სულ ყიყინით უნდა მიგდენო
შენისთანებთან კამელოტში, საბუდარამდე.

კორნუოლი

მართლა გიჟი ხარ, შენ მოზუცო?

გლოსტერი

რას ერჩი, გკითხეს.

კენტი

მბულს თაღლითები. გაიძვერები!

კორნუოლი

რატომ უწოდებ გაიძვერას, რა დააშავა?

კენტი

არ მომწონს ეგ კაცი!

კორნუოლი

მეც არ მოგწონვარ, შესაძლოა, ანდა ესენი.

კენტი

ბატონო ჩემო, მოგახსენებთ. პირში თქმა მიყვარს.

ბევრი მინახავს ცხოვრებაში იმაზე კარგი,

ვიდრე მე ვარ, ან რომელიმე, ვინც აქ ბრძანდება.

კორნუოლი

ასე მგონია, ეშმაკურად რაღაცას ცდილობს.

რომ დაინახავს, შემაქესო გულწრფელობისთვის,

მერე დაიწყებს სხვა საუბარს, სულ სხვა კილოთი.
ჯერ დაგვაჯეროს, მართლის მთქმელი, პატიოსანი
და პირდაპირი რომ ბრძანდება. მერე რას იზამს?
თუ მოვიწონეთ, ხომ კარგი და, თუ ეს არ მოხდა,
ეგ არაფერი. ვერაფერში მოედავები.
ბევრი მინახავს ამის მსგავსი. თავს მოგაჩვენებს
წესიერ კაცად. მაგრამ არის ისეთ მლიქვნელზე,
ეგ რომ აძაგებს, უარესი, ასიათასჯერ.

კწი

მე თქვენ გარწმუნებთ, ბატონებო, რომ არ ვიკადრებ
ძლევამოსილთა დიდებულთა თქვენთა წინაშე,
ფეხოსის მსგავსად ვისაც ძალუშს, რომ გაიბრწყინოს

კორნუოლი

აი ახლა, რის თქმას ცდილობ?

კწი

კცდილობ შევცვალო ჩემი მეტყველება, რომელიც თქვენ საშინლად
არ მოგეწონათ. მართლა არა ვარ პირმოთნე კაცი. რომ ბრძანეთ,
მინახავსო, თავს მოგაჩვენებსო და სინამდვილეში სხვანაირიაო,
მათ რიცხვს არ ვეკუთვნი.

კორნუოლი

რა დაუშავე ამ კაცს, შენ თქვი.

ოსვალდი

არც არაფერი.

ახლახანს მეფემ, ვისაც იგი ემსახურება,
ხელი გამარტყა. მოინდომა, მეფეს აამოს,
ზურგიდან მეცა, დამაგდო და, ფეხი ამომქრა.
ცემა დამიწყო, ძირს დაცემულს! თანაც მლანძღავდა.
ეს საქციელი მოუწონა მეფემ მაშინვე.
სცემდა ისეთ კაცს, რომელიც ხელს არ უბრუნებდა.
სისხლი სწყურია მგონი ისევ, და თავს დამესხა.
ხმალსაც იქნევდა!

კენტი

აიაქსაც გაასულელებს,
ამ უნამუსოს, თუკი ყური, წამით ათხოვა.

კორნუოლი

ხუნდები, ჩქარა! შე თავზედო, გასწავლი ჭკუას,
ბებერო ძაღლო!

კენტი

მე ბებერი ნამდვილად მეთქმის,
ოღონდ სწავლით კი, რას ვისწავლი, არ გინდათ ხუნდი.
მეფის ერთგული მსახური ვარ, მისგან მოსული.
თუ ბორკილს ადებთ მეფის შიკრიკს, მაშინ გამოდის,
თავად მეფესაც პატივს არ სცემთ!

კორნუოლი

ჩქარა, ხუნდები!
პატიოსნებას გეფიცები, რომ დასკილი, შუალლემდე ხარ!

რიგანი

შუალლემდეო?! საღამომდე! და მთელი დამე!

კენტი

რას მერჩით, მაღამ, მამათქვენის ძაღლიც რომ ვიყო,
ასე მოპყრობა არ მექუთვნის ალბათ მაშინაც.

რიგანი

არამზადა ხარ, მამაჩემის. დიახ, გეპუთვნის!

კორნუოლი

ესეც იმ ბრბოდან არ ყოფილა, ჩვენი და რომ გვწერს!?
სად ხართ აქამდე. მოიტანეთ სწრაფად ხუნდები!
შეძლოაქვთ ხუნდები

გლოსტერი

მაგას ნუ იზამთ, ძალიან გთხოვთ, ჩემო ბატონო!
დამნაშავეა, გეთანხმებით. მეფე თვითონაც

უსაყვედურებს. ეს სასჯელი სამარცხვინოა.
ქურდს სვერან ამით, ან ავაზაქს, ზნედაცემულ კაცს.
მეფეს ნამდვილად ეწყინება, როცა გაიგებს,
მის შიკრიქს ასე რომ მოექცნენ!

კორნული

მიზეზს ავუჩსნი.

რიგანი

ჩემს დას ის უფრო ეწყინება, რომ მის დიდებულს,
ჩემთან საქმეზე გამოგზავნილს, შეურაცხყოფენ.
ახლავე წუნდი!

კუნტს ხუნდს დადგებენ
წამობრძანდი, ჩემო მეუღლე!
კულანი გადაან კუნტის და გლოსტერის გარდა

გლოსტერი

ძალიან ვწუხვარ ამის გამო, მაგრამ ჰერცოგმა
რაკი ინება, მის ბრძანებას ვერვინ გადავა.
ვერც შეაჩერებ, ვერც დაუშლი. ვეცდები ვთხოვო,
გული მოილბოს, შეგიწყალოს. თუ მომისმინა.

კენტი

არა, არ თხოვოთ. მეძინება, წუხელ ვიფხიზლე.
გზა გრძელი იყო და დამღალა. ახლა ვისგენებ.
ბედი მუდმივად მართალ კაცსაც თურმე არ სწყალობს!
მშვიდობის დილა გაგითენდეთ.

გლოსტერი

ჰერცოგის ქცევას,
არა მგონია მოჰყვებოდეს ბოლო კეთილი.
გადის

კენტი

ჩემო მეფეო, შენზე უთქვამს თურმე ვიღაცას,
„საითაც გავიქეცი, იქით წავიქეციო“.
როცა იქნება, მზე ამოვა და გააცოცხლებს

ჩამკვდარ სამყაროს, არემარეს დააფენს სხივებს.
წაკითხვას შევძლებ ამ წერილის. როცა გგონია,
საშველი არ ჩანს, სასწაული მაშინ იწყება!
კორდილიასგან ბარათია, რას მწერს, არ ვიცი.
რაღაც განგებით შეუტყვაა, რომ გადაცმული
ისევ აქა ვარ. უდავოა, რამეს იღონებს.
ხომ უნდა აღდგეს სამართალი. როგორ დამბიძით,
ჩემო თვალებო. ძილს დანებდით, თქვენთვის ჯობია,
ეს სამარცხვინო სამყოფელი არ დაინახოთ.
მშვიდობის ღამე, შენც, ფორტუნა! გთხოვ, გამიღიმე
და ერთხელ კიდევ მოაბრუნე ბეჭის ბორბალი
იძინებს

სურათი III

ტეჟ. შემოღის ჯვარი

ჯვარი
ბრალი დამადეს დაუსწრებლად, ასე უეცრად!
ხეში ფუღურო არ მეპოვნა, რა უნდა მექნა!
ყველა შესასვლელ-გასასვლელში, კუთხე-კუნჭულში,
მდევარი იცდის, რათა მომკლან, თუ დამიჭირეს.
დრო აღარა მაქეს! მოვიფიქრე, როგორ მოვიქცე!
დავემსგავსები ვინმე გლახაკს, ან მაწანწალას,
უკიდურესმა სიღარიბემ რომ აიძულა,
ბინძურ ცხოველად ქეცელიყო. სად არ შეხვდები
და ხალხში იწვევს ზიზღის გრძნობას. თმას გავიჩეჩავ.
სახეს ტალახით მოვითხუნი. მერე თამამად
გამოვალ გარეთ. ვიტანტალებ ქარში, წვიმაში.
თითქოს გიუთ ვარ, ბედლამიდან გამოპარული,
რომ გაპყვირიან მაღალ ხმაზე. იყრიან რკინას,
ვარდის მსხვილ ეკლებს, ზოგჯერ შიმუურს, უგრძნობ სხეულში.
რამდენჯერ ვნახე. სოფელ-სოფელ ეხეტებიან.
მეცხვარეებთან, ხელოსნებთან, ხელგაწვდილები
ჰურს თხოვენ ყველას, ხანდახან წყევლით,

ზოგჯერ დალოცვით. და ირქმევენ, ხან საბრალო ტოშს
ხან საწყალ ტარლის, ორი ლუკმა რომ მოიპოვონ.
ასე უნდა ვქნა. მე დღეიდან, ედგარი არ ვარ!
გადის

სურათი IV

გლოსტერის ციხე-კოშკთან.
ჯენტი ხუნდებშია. შემოდიან ლირი, მასხარა და დიდებული

ლირი

უცნაურია, მათი უცებ შინიდან წასვლა!
ჩემი შიკრიკი უპასუხოდ როგორ დატოვეს!

დიდებული

ჯერ კიდევ გუშინ, მივდივართო, არავის უთქვაშს,
როგორც მე ვიცი.

კენტი

მოგესალმები, დიდო ბატონო!

ლირი

თავისმომჭრელი ეს გართობა შენ მოიგონე?

კენტი

არა, ბატონო!

მასხარა

ხა ხა ხა, როგორ შემოუჭერია წვივსაკრავები. ცხენს თავით აბამენ,
ძაღლებს და დათვებს კისრით, მაიმუნს წელზე შემოარტყამენ, კაცს კი,
რომელიც ბევრს ცუნცრუკობს, ხის წინდებს აცმევენ.

ლირი

ვინ გაბედა, ვინ გააკეთა?

კენტი

ორივემ ერთად! ქალმაც და კაცმაც! თქვენმა სიძემ და თქვენმა ასულმა.

ლირი
არა!

კენტი
დიახ!
ლირი
არა-მეთქი, ვამბობ!

კენტი
მე ვამბობ – დიახ!

ლირი
არა, არა, ამას არ იზამდნენ!

კენტი
ქნეს!

ლირი
იუპიტერს დავითიცებ, რომ – არა!

კენტი
იუნონას ვფიცაგარ, კი!

ლირი
არ იყადრებდნენ. არ იზამდნენ. ეს სიკვდილზეც
უარესია. მევეს ასე არ შეარცხვენდნენ.
რა დააშავე შენ ისეთი, რომ ეს მიიღე?

კენტი
მხოლოდ მივედი, გადავეცი თქვენი ბარათი.
მუხლმოდრეკილმა წამოდგომა რომ დავაპირე,
ამ ღროს მოიჭრა სხვა შიგრიკი, ქანცგაწყვეტილი.
გონერილისგან მოიტანა იმან წერილი.
თქვენი მაშინვე გვერდზე დადეს და იმ წერილის
შეუდგნენ კითხვას. რომ გაიგეს, რაც იქ ეწერა,
უხმეს ამალას, შესხდნენ ცხენზე. მე კი მიბრძანეს,

გამოგვყევიო. რომ მოვიცლით, გიპასუხებთო! მკაცრად მიცქერდნენ. აქ მოვედით. აქაც დაგვიზვდა კიდევ შიკრიკი, სულ ახლახანს, თქვენს ბრწყინვალებას რომ გაუბედა, კადნიერად ელაპარაკა. ვიშმუშვლე ხმალი, სიბრაზისგან, მაგრამ ლაჩარმა ყვირილი მორთო. თქვენმა სიძემ, თქვენმა ასულმა, ჩემს დანაშაულს ეს სასჯელი გამოუტანეს.

მასხარა

ზამთარი ჯერ არ გასულა, რაკი გარეული ბატები ისევ იქით მიფრინავენ.

ჯიბეგაფხებილ მამას შვილები
ასეა, ზედაც არ უყურებენ.
თუ მდიდარი ჰყავთ, მაშინ იმისთვის,
ალბათ სულსაც არ დაიშურებენ!

ფორტუნა ნამდვილი მეძავი ყოფილა, ღარიბს ისიც კი არ სწყალობს.

ახლა შენი ქალები იკითხე, რამდენი რამე ექნებათ შენთვის, თვალო, თვალო, გერ დათვალო!

ლირი

აქ რაღაც მიჭერს, ვეღარ ვსუნთქავ. დაწყნარდი, ლირო. მწარე ნალველი შემომაწვა. დამბიძდა გული!
სად არის ჩემი ქალიშვილი?

ქწნტი

გრაფთან არიან,
ის და ჰერცოგი.

ლირი

დამელოდეთ, ნუ გამომყვებით!
გადის

დიდებული
რაც თქვენ გვიამბეთ, სულ ეს იყო დანაშაული?

კენტი

ჰო. რატომ ახლავს მეფეს ასე მცირე ამალა?

მასხარა

აი მაგ კითხვისათვის ნამდვილად გაგიყრიდნენ ხუნდებს და ღირსიც იქნებოდი.

კენტი

რატომ, მასხარა?

მასხარა

ჭიანჭველასთან უნდა გაგიშვა, იქნებ ისწავლო, რომ ზამთარში არ მუშაობენ. და კიდევ, იცი რა, წინ ცხვირი მიღის, მაგრამ კაცი თვალებს დაყავს, თუ ბრმა არ არის და ოც ცხვირში ერთსაც ვერ ნახავ, აქ რაღაც ყარსი, ვერ გაიგოს. როცა ბორბალი თავქვე ეშვება, წელი უნდა გაუშვა და გაცალო, რომ კისერი არ მოიტეხო, აღმა რომ მიღის, უნდა აპყვე. თუ ვინმე ბრძენი უკეთეს რჩევას მოგცემს, ჩემი დამიბრუნე. არა მგონია თაღლითის გარდა ვინმემ დამიჯეროს, რაკი სულელი მასხარას ნათქვამია.

სარგებელს როცა დაეძებს კაცი,
იცოდე ყალბად გიცინის პირში.
შენს თავზე ღრუბელს თუ დაინახავს,
გაეცლება და მიგაგდებს ჭირში.

მე სულელი ვარ, ვრჩები აქ მყარად.
ჭკვიანი წავა, დაგტოვებს ცალად.
თაღლითი ზოგჯერ მასხარა ხდება,
მაგრამ მასხარა თაღლითი, არა!

გეფიცები!

კენტი

ეგ სად ისწავლე, მასხარა?

მასხარა

ხუნდებით არა, სულელო!

შემოდიან ლირი და გლოსტერი

ლირი

საუბარიც კი არ ისურვეს? შეუძლოდ ვართო?!

გზამ დაგვლალაო?! უსუსური მიზეზი ნახეს!

რამე მაინც თქვან, გონივრული.

გლოსტერი

ჩემო ბატონო,
თქვენც კარგად იცით, ამ ჩვენს ჰერცოგს, ხასიათი აქვს
მეტად ჯიუტი. თავის ნათქვამს აღარ გადათქვამს.

ლირი

არგადათქმა და ჭირი მაგას! რას ლაპარაკობ!
ჰერცოგს და ჩემს შვილს, მსურს რომ შეგზედე და ვესაუბრო.
გაიგე, გლოსტერ, რა გითხარი? თუ ვერ გაიგე?!

გლოსტერი

რა ვქნა ბატონო, ზუსტად მასე, ხომ მოვახსენე!

ლირი

ხომ მოახსენე? რა გითხარი, შენ თუ გაიგე?!

გლოსტერი

დიახ, ბატონო!

ლირი

მე ჰერცოგთან, მსურს, საუბარი!
საყვარელ მამას მის ასულთან, სურს, საუბარი.
მეფეს და მამას! მინდა! მნებავს! გასაგებია?!
ასე უთხარი? მოახსენე? ჩემს იისხლსა და ხორცი?
ხასიათი აქვს ჯიუტიო? ჰოდა, შენ მიდი,
იმ ჯიუტ ჰერცოგს გადაეცი, დაუყოვნებლივ,
არა. დაიცა. იქნებ მართლაც შეუძლოდ არის.
თუ ხორცი წვალობს, იტანჯება მასთანვე სულიც.
უნდა ვაცალო, აღელვება არ გამოდგება.
სნეულს ვერ მოთხოვ, რომ მოიქცეს, როგორც ჯანმრთელი
მოიქცეოდა.

ქერწე შეჩედავს

არა, ვცდები! არად მაგდებენ!
ეს კაცი ხუნდში რატომ არის? აი, დასტური!
თავს მარიდებენ, თვალთმაქცობენ. როგორ ბედავენ!
წადი, უთხარი, მე მოვითხოვ, განთავისუფლდეს

ჩემი მხლებელი! იმ შენს ჰერცოგს და მის მეუღლეს
გააგებინე, რომ ახლავე, მსურს, მათი ნახვა.
რა მაქს სათქმელი, მოისმინონ. გასაგებია?
თორემ მათ კართან ისეთ ბრაგუნს ავატებინებ,
იმასაც ვნახავ, თუ რა ძილით დაიძინებენ!

გლოსტერი

ღმერთო, კეთილად დაასრულე ეს ყოველივე!
გადის

ლირი

ნუ ხტიხარ, გულო! ძირს, ძირს ჩადი, ნუ ამოდიხარ!

მასხარა

მიდი, ბიძაჩემო, შეუძახ! ერთი დედაკაცი სწორედ მასე ეუბნებოდა
გველთევზებს, როცა იმათ ცოცხლად ტენიდა ღვეზელში. თან თავშიც
ჩასცხებდა ხოლმე – „ძირს, ძირს, თქვე გაფუჭებულებოო“. მაგ ქალის
ძმა იყო, თავის ცხენს დიდი სიყვარულით თივაზე კარაქს რომ უსვამდა.
შემოღიან კორნული, რიგანი, გლოსტერი და მსახურები

ლირი

მშვიდობის დილა თქვენ ორივეს!

კორნული

სალამი, თქვენო უდიდებულესობავ!
კენტს ათავისუფლებენ

რიგანი

მიხარია, თქვენი ბრწყინვალების მობრძანება.

ლირი

მჯერა ასეა! ისიც ვიცი, თუ რატომ მჯერა.
რადგან სხვაგვარად, ჩემო რიგან, არ დაგიმალავ,
მე დედაშენის საფლავსაც კი გავეყრებოდი
და უნამუსოს ვუწოდებდი.

კენტს
განთავისუფლდი?

თუმცა ამაზე მერე გეტყვი. შენ რომ იცოდე, რა საშინელი და გყოლია. როგორ მომექცა! უმაღურობის ბასრი ბრჭყალი გულში ჩამასო. ნამდვილი სვავი. არც კი ვიცი როგორ გიამბო. ვერ დაიჯერებ შენც ნამდვილად, ო, ჩემო რიგან...

რიგანი

მმა, დამშეიდდი, ძალიან გთხოვ! მინდა მჯეროდეს, რაღაც გაიგე არასწორად. არა მგონია, ჩემს დას არ სურდეს, შეასრულოს, რაც ევალება.

ლირი

რა არ გგონია?! რა თქვი, რიგან?!

რიგანი

როგორ ვიფიქრო,
რომ მან თქვენს მიმართ დაივიწყა ვალდებულება.
თუ ის არ მოგწონთ, რომ აღშფოთდა, თქვენი ამალის
უზნეო ქცევით, დასაძრახი არ უნდა იყოს!
ვერ გავამტყუნებ ამისათვის!

ლირი

ო, ის წყეული!

რიგანი

ბატონო ჩემო, თქვენ მოხუცდით! თქვენ ახლა უპვე,
ყოფნა-არყოფნის მიჯნაზე ხართ! უნდა გაიგოთ,
მოვიდა ის დრო, როცა თქვენზე უნდა იზრუნონ.
იმაზე უკეთ მოგივლიან, ვიდრე გგონიათ!
ძვირფასო მამა, გეხვეწები, გემუდარები,
დაბრუნდი მასთან, აუზსენი, რომ არასწორად
გაიგე რაღაც.

ლირი

ამბობ, ბოდიში მოვუხადო?!

ასე მოქცევა მეკადრება? მივიდე, ვუთხრა,
„ნედავ, მოვხუცდი, ჩემო შვილო, დავჩაჩაკდი,
დაიჩუქებს

ცუდი ყოფილა ეს სიბერე. ხომ შემიბრალებ,
თავშესაფარი მიწყალობე და მომიარე“.

რიგანი

რატომ აკეთებთ, მილორდ, ამას. უნდა დაბრუნდეთ
ახლა ჩემს დასთან!

ლირი

წამოღვება

არა, რიგან, მე იქ არ წავალ!
ჩემი ამალა შეამცირა. ცუდად მეპყრობა!
ნამდვილი გველი! დამიგესლა მოხუცი გული.
შერისძიებავ, აზვირთებულ ტალღად მოვარდი!
დაემსე თავზე უმაღურ შვილს, გთხოვ, არ დაინდო,
გაანადგურე, დაანგრიე

კორნუოლი

ამას რას ამბობთ!

ლირი

ჭექა-ჭუხილო! ზიზღით სავსე ბოროტ თვალებში
ესროლე მეხი! მოუწამლე, ჭაობის წუმბევ,
შენი სიმყრალით, გარეგნული სიმშვენიერე!
იქნებ ჩაუკლა სიამაყე!

რიგანი

ღმერთო, რა მესმის!
ოდესმე, ასე, მეც დამწყევლი?

ლირი

ო, არა, რიგან!

ეს არ მოხდება, არ იქნება! როგორ დაგწყევლი!
გულპეთილი ხარ! უღირს ქცევას შენ არ ჩაიდენ.
მისი თვალები ელვარებენ გაბოროტებით!
რა სიძულვილით მიცქერს ხოლმე! შენი მზერა კი,
სულს არ მიშანთავს! ჩემო შვილო, გულს ხომ არ მატკენ?
არც ჩემს ამალას არასოდეს გამინაზევრებ!

შენს მოხუც მამას კარს ურდულით არ ჩაურაზავ.
შენ კარგად იცი, თუ რას ნიშნავს მოვალეობა,
მამაშვილური სიყვარული. მე შენ გიბოძე,
ჩემი სამეფოს ნახევარი.

რიგანი

მაგით რას ამბობ?
საყვირის ხძა

ლირი

ჩემს მსახურს ხუნდი ვინ დაადო?

კორნუოლი

საყვირის ხმაა!
რას მოასწავებს?

რიგანი

ჩემი დის მოსვლას! აკი გვწერდა,
სულ მალე თქვენთან ვიქნებიო.
შეძოდის ოსვალდი
უპვე მობრძანდა?

ლირი

ეს უსირცხვილო, შენი დის მზეს შეფარებული,
ყალბი ღირსებით გაბლენბილი არამზადაა!
წალი აქედან, გამეცალე!

კორნუოლი

წელან რა მკითხეთ?

ლირი

ვინ გაუყარა ფეხში ხუნდი, ჩემს მხლებელს-მეთქი!
რიგან, შენ ამას არ იზამდი.

შეძოდის კონერილი
ეს ვინ მობრძანდა?!
ღმერთო, მიშველე, თუკი სწყალობ ჩემებრ მოხუცებს,

იქნებ თვითონაც მოხუცი ზარ, მაშინ გამიგებ!
არ მიმატოვო, მომივლინე ვინმე მშველელი!
გონიერილს
როცა უცქერი ამ ჭაღარას, სულ არ გრცხვენია?
რიგან, ზელს აძლევ?!

გონიერილი

რატომ არა, რა დავუშავე?
ყველაფერს ცოდვას ვერ დაარქმევ, ასე არ არის!

ლირი

ყველაფერს უძლებს კაცის გული. ალბათ ამასაც!
ვისი ბრძანებით გაუყარეს ჩემს შიგრიკს ხუნდი.

კორნუოლი

ჩემი ბრძანებით! უფრო მეტსაც იმსახურებდა
მაგის ურჩობა.

ლირი

შენ უბრძანე? როგორ გაბედე!

რიგანი

არ გინდა, მამა, როცა ძალა არ გაგაჩნია,
ასე არ უნდა იქცეოდე. შენთვის აჯობებს
ჩემს დასთან იყო, თვის ბოლომდე, როგორც შევთანხმდით.
ამალა უნდა განახევრდეს! ხოლო შემდეგ კი,
ჩემთან მობრძანდი. შინ არა ვარ, დღეს ვერ მიგიდებ.
არც სათანადოდ გახლავარ მზად. არ შემიძლია!

ლირი

ამბობ დავბრუნდე და ამალა გავანაზევრო?!
მაგასთან ყოფნას, ღია ცის ქვეშ მიჯობს დარჩენა!
წვიმას, ქარიშხალს, გადავიტან უფრო იოლად!
შელებთან, ჭოტებთან ბევრად უკეთ შევძლებ ვიცხოვრო.
გზას არ მიტოვებ, როგორც ვხდავ! ამბობ წავიდე?!

იქნებ აჯობებს, საფრანგეთის მეფეს ვეახლო?!

გულნატკენია, რომ შეირთო უმზითვო ქალი.
მას ხომ არ ვთხოვო, მუხლზე ჩოქვით, შემიფარე-თქო.
არა, ამასთან აღარ წავალ. ბარებ ისიც თქვი,
ოსვალდზე უჩვენებს
ამის წინაშეც დაიჩოქე

გონერილი

როგორც გენებოს!

ლირი

შვილო, რა გინდა? ჭკუაზე მშლი? რატომ მაგიშებ!
ამიერიდან არასოდეს არ შეგაწუხებ.
გემშვიდობები. აღარ ვნახავთ ერთი-მეორეს!
ჩემი შვილი ხარ, ჩემი სისხლი და ჩემი ხორცი.
ზოგჯერ, ხორცსაც ხომ იაყრობს სენი, უკურნებელი.
ვერაფერს შვები! ვერ იშორებ, მაიც შენია.
ეს დავვემართა. სხეული მაქვს დაჩირქებული,
დაწყლულებული, თუმც ჩემია. ამიტომ გეტყვი,
თუ დაფიქრდები, აზრს შეიცვლი, მე მოვალ შენთან,
ასი რაინდით, ჩემს რიგანთან!

რიგანი

ეგ არ გამოვა.

ჯერ არ გელოდი. ხომ გითხარი, მე მზად არა ვარ.
დღეს საკადრისად ვერ მიგიღებ. არ შემიძლია!
გაჰყევი ჩემს დას, დაუჯერე, და რასაც გირჩევს,
ის გააკეთო. შენს საქციელს იგი მიიღებს
მოხუცი კაცის ახირებად და გააკეთებს,
რაც საჭიროა.

ლირი

რასაც ამბობ, შენ მაგას ფიქრობ?

რიგანი

რა გავაპეთო, დავიფიცო? ორმოცდაათი
ნუთუ არ კმარა ამალაში? ამაზე მეტი

რაში გჭირდება. სხვათაშორის, ესეც ბევრია.
მეტი სარჯია, ბევრის ყოლა. ეგეც არ იყოს,
წარმოიდგინე, ერთად, ჭერქვეშ, ამდენი ხალხი,
ორი ბატონით. იქ მოხდება, უეჭველია,
არეულობა, დიდი შფოთი.

გონერილი

რატომ არ გინდა
ჩვენი მსახურნი იმსახურო. მეც და რიგანსაც
საკმარისად გვყავს.

რიგანი

გეჭითხებით, რატომ არ გინდა?
თუ ვერ შეძლებენ რომ გაამონ, ჩვენ აქ არა ვართ?!
რას გაბედავენ! შენს მხლებლებად, ჩემთან რომ მოხვალ
(საფრთხე ვიგრზენი, მინდა გითხრა), თან იყოლიებ
მხოლოდ ოცდაზუთს. ამაზე მეტს, მე არ მივიღებ!

ლირი

მე თქვენ მოგეციო ყველაფერი!

რიგანი

დროც იყო, უკვე.

ლირი

თანაც მოგანდეთ ჩემზე ზრუნვა. ჩემი შენახვა.
ისიც გითხარით, თავიდანვე, ჩემს ამალაში
ასი კაცია. ახლა ამბობ, ოცდაზუთზე მეტს
არ მივიღებო? რიგან, ამას შენ მეუბნები?

რიგანი

მეტს არ მივიღებ. ვთქვი და, აღარ გავიმეორებ.

ლირი

ორ ბოროტს შორის თუ იპოვი ნაკლებად ბოროტს,
უჩვე კარგია!

გონილება

მაშინ ალბათ შენთან წამოვალ!
ორმოცდაათი ოცდახუთზე ორჯერ მეტია,
ამაზე უფრო, ორჯერ მეტად, შენ გყვარებივარ.

გონერილი

იქნებ ამისსნა, რა საჭიროა, ბატონო ჩემო,
ან ოცდახუთი? ათი! ხუთი!... სადაც აძლენი
მომსახურეა.

რიგანი

თუნდაც ერთი, რა საჭიროა?

ლირი

რა საჭიროა?! იცი, რას ნიშნავს, საჭიროება?
ყველაზე ღატაკ მათხოვარსაც უპოვი რამეს,
არ სჭირდებაო, რაზეც იტყვი. ზედმეტიაო!
კაცს რომ არ ჰქონდეს, უფრო მეტი, ვიდრე ბუნებამ
გულუხვად მისცა ადამიანს, რა იქნებოდა?
მისი ცხოვრება ცხოველისას ემსგავსებოდა.
აბა, მიბრანე, ქალბატონო, თუკი სამოსი
გაცვია მხოლოდ იმისათვის, რომ არ შეგცივდეს,
მაშ მორთულობა რისთვისაა – ეგ ხომ არ გათბობს.
არა, სულ სხვაა ჭეშმარიტი საჭიროება!
ჰოი ზეცაო, მომანიჭე მე მოთმინება.
მოთმინებაა ახლა ჩემი საჭიროება!
შემწედე, ვდგავარ, მე, მოხუცი, აქ, შენს წინაშე,
სავსე ვაებით, უძლურებით. გთხოვ, ნუ გამწირავ!
თუ შენ მიეცი ჩემს ასულებს იმისი ძალა,
გაცივებოდათ, ასე გული, მეც დამეხმარე!
შემაძლებინე, ღირსეულად რომ ავიტანო.
თავმოყვარებას მამაკაცურს, ნუ შემიღაბავ!
არ მომადინო თვალზე ცრემლი. ჩემი ღაწვები
არ დასველოს იარაღმა, ქალის კუთვნილმა.
თქვე ალქაჯებო! გელოდებათ შურისძიება!
ჯერ არ ვიცი, რას მოვიფიქრებ, მაგრამ იცოდეთ,

დედამიწას შევაზანზარებ! ცრემლს ელოდებით?

ვერ ეღირსებით. არასოდეს არ ავტირდები!

აძლევარდება ქარიშხალი

მართლაც ბევრი მაქეს სატირალი, მაგრამ ეს გული,

ნაკუწებად რომ დაიფლითოს, არ ავტირდები!

ჩემო მასხარა, გავგიჟდები!

გადიან ლირი, ვლოსტერი, ქუნტიდა მასხარა

კორნუოლი

ქუხს, შინ შევიდეთ!

რიგანი

პატარა სახლი ვერ დაიტევს მას და ამალას.

გონერილი

რომ მოდიოდა, რა ეგონა, რაზე ფიქრობდა.

ახლა იწვნიოს, მოუხდება, დაიმსახურა!

რიგანი

მარტო რომ იყოს, არ ვეტყოდი უარს ნამდვილად,

მაგრამ რა ვუყო ამ ამალას!

გონერილი

საქმეც ეგ არის!

ჩვენი გლოსტერი რაღა იქნა, ის სად წავიდა?

კორნუოლი

მოსუცს თან გაპყვა.

შემოდის გლოსტერი

მაგრამ უკვე, ვხედავ, დაბრუნდა!

გლოსტერი

მეფე განრისხდა მეტისმეტად!

კორნული

და სად წავიდა?

გლოსტერი

ცხენი ითხოვა. მე არ ვიცი, სად მიბრძანდება.

კორნული

სადაც ისურვებს, იქ წაბრძანდეს, მისი ნებაა!

გონერილი

მილორდ, გაფრთხილებთ, არც კი სთხოვოთ თქვენთან დარჩენა!

გლოსტერი

დაღამდა უკვე ცივი ქარი როგორ უბერავს,
ძვალ-რბილში ატანს. ახლომახლო ბუჩქიც არ არის,
რომ კაცმა თავი შეაფაროს!

რიგანი

ჯოუტი კაცი,
როცა აიტებს ასეთ რამეს, მასზე ახია!
ჭკუს ისწავლის. ალაყაფის კარი ჩარაზეთ!
თორებ ვინ იცის! ამალა ჰყავს დამთხვეულების,
რამე გაბედონ, შეიძლება. სიურთხილეს თავი
არა სტკივა!

კორნული

დროზე, კარი უნდა ჩაკეტოთ!
ჩემი რიგანი მართალია. ქუხს, შინ შევიდეთ!

გადღიან

მესამე მოქმედება

სურათი I

ტრიალი მინდორი, ჭუქა და ქუხილია.
სხვადასხვა მხრიდან შემოდიან კუნტი და დიდებული

ქენტი

ასეთ გრიგალში რას დადიხარ, მანდ რომელი ხარ!

დიდებული

რომელსაც სული უბობოქრებს ამინდზე მეტად.

ქენტი

გიცნი ვინ ხარ. ხომ არ იცი, მეფე სად არის?

დიდებული

ქარიშხალში დგას და გაპყვირის: ბუნების ძალნო,
ეს დედამიწა გადარეცხეთ! მიღით, აღგავეთ
მიწის პირისგან! ჩაძირეთ ღრმად, ზღვის ბნელ მორევში!
ან ააზვირთეთ, მაღლა ცამდე, ისე ტალღები,
აქვე განწმინდის! თუ არადა, სჯობს დაინთქასო!
იგლეჯს ჭალარას გამწარებით, და ქარაშოტი,
გააფირებული, ლირის მსგავსად, გარშემო ფანტავს.
თითქოს უმწეო ბერიკაცი, არ ეჟუება
ქარსა და წვიმას ბნელ ღამეში. ასეთ თავსხმაში
მშიერი დათვიც არ გამოეა. ბუნაგში იცდის.
სტიქის შიში შეაჩერებს მგელსაც და ლომსაც.
მხოლოდ ლირია ერთადერთი, ვინც თავშიშველი,
გაგიჟებული, გარეთ დარბის.

ქენტი

ვინ არის მასთან?

დიდებული

მისი მასხარა, სხვა არავინ. მხოლოდ ის ცდილობს,
ნატკენი გული დაუამოს.

კენტი

სერ, რაკი გიცნობ,
თან, რაც მითხარი, იმის გამოც, მე შენ გენდობი
და დაგავალებ რაღაც საქმეს. მანამდე გეტყვი,
კორნუოლისა და ოლბენის პერცოგთა შორის,
განხეთქილება უკვე მოხდა. თუმცა ამ ამბავს,
რადგან არ აწყობთ, არ ამხელენ. მაგრამ მსახურებს,
მათსავთ ცბიერთ, ვინმე რამეს გამოაპარებს?!
მსახურთა შორის ფრანგთა მეფეს ჯაშუშები ჰყავს.
ჰოდა, შეიტყო, თუ რა ხდება ჩვენს ქვეყანაში:
მეფის ღალატი, მისი ღევნა და დამცირება!
უამრავი რამ, რაც ჯერ კიდევ, ყველამ არ ვიციო.
ფრანგების ჯარი ამის გამო დაიძრა ჩვენსკენ.
რამოდენიმე ნავსადგურთან უჩუმრად დგანან.
ნებისმიერ დროს შეუძლიათ, დროშა გაშალონ.
თუ შენც მენდობი, გაეშურე ახლა დუვრისკენ.
ამბავს ელიან. მათ უამბე მეფის შესახებ,
როგორ შეშალეს ის ჭკუაზე უსამართლობით.
კეთილშობილი გვარისა ვარ, სხვას ვერას გეტყვი.
შენ, ღირსეულ კაცს, განდობ ამას.

დიდებული

მეტი მითხარი!

კენტი

არ შემიძლია, ვერ გაგიმხელ ჩემს ვინაობას.
აპა ეს ქისა. შენი იყოს, რაც ამაშია.
როცა შეხვდები, კორდილიას, და ეს მოხდება,
ამ ბეჭედს მისცემ. იქ გაიგებ ჩემს ვინაობას.
იმ დრომდე სჯობს რომ, არ იცოდე. როგორ უბერავს!
ახლა წავედი, მეფე უნდა მოვძებნო სადმე.

დიდებული

სელი მომეცი. სათქმელი რამ, ხომ აღარ დარჩა?

ქენტი

ჰო, ორი სიტყვა, რაც ბევრს ნიშნავს. მეფე ვიპოვოთ!
შენ იქ ეძებე, მე აქეთგენ. ვინც დაინახავს,
მყისვე მეორეს ნიშანი მისცეს.

სხვადასხვა შხარუს გადიან

სურათი II

გაშლილი კელი. ქარიშხალი.

ლირი

უბერე, ქარო, დაიხეთქე ბარემ ლოყები!
უფრო გაავდი, აბობოქრდი! ცა ჩამოამხე,
ჩამოაქციე! დელგმამ შთანთქას ყველა სამრექლო!
ჯოჯოხეთურად რას კაშკაშებ, ელვა-ქუხილო,
რა გინდა გვამცნო, გავარდება საცაა მეხი?
ძლიერ მუხას ხომ ერთი დარტყმით იოლად აპობ,
ჭადარა თავიც არ დაინდო. ავო გრიგალო,
არ შეიბრალო, გაასწორე, გააცამტვერე
და დააბრტყელე დედამიწა, რომ ერთიანად
ამოიშანთოს კაცთა მოდგმა, ასე ცოდვილი!
უმჯობესია, რომ არ იშვას აღარასოდეს,
სულით ხორცამდე უმაღური ადამიანი!

მასხარა

ბიძაჩემო, მშრალ ჭერქვეშ, სახლში, ნაკურთხი წყალია. ის ჯობია
თუ წვიმის წყალი, ღია ცის ქვეშ რომ გვესხმება თავზე? კეთილო
ბიძაჩემო, სთხოვე შენს ქალიშვილებს შეგვიწყალონ, თორემ ამ ღამეს
არც ბრძენი ებრალება და არც სულელი.

ლირი

მიდი, გააფთრდი, იგრუხუნე, რაც შეგიძლია!
გრიგალო! წვიმავ! ცეცხლო! ქარო! როგორ გაგეიცხოთ
გულგრილობისთვის. ვერც გავბედავ, გისაყველუროთ,
რადგან მე თქვენთვის ეს სამეფო არ მომიცია.
არც შვილები ხართ რომელიმე. ვალში არა ხართ.

როგორც გენებოთ, მოიქეცით. ერთსა გთხოვთ ოღონდ,
მოწყალე თვალით გადმოხედეთ სასოწარკვეთილ,
საბრალო მოხუცს, მონასავით მიწაზე გართხმულს,
შეილებისაგან მოძულებულს და უარყოფილს.
შეკარით პირი თქვენც იმათოან ჩემს წინააღმდეგ?
და გადაწყვიტეთ არ დაინდოთ ბებერი კაცი,
ასე უძლური და უმწეო? არც კი გრცხვენიათ!

მასხარა

იცი რა, ბიძაჩემო, ვისაც რიგიანი ჭერი აქვს თავზე, იმის თავში
ყველაფერი რიგზეა.

ვისაც თავი რიგზე აქვს
მას არ შეჭამს მკბენარი.
ტილიანის თავში რაღაც
ცხადია რომ ვერ არი!

უტვინო კაცის ფეხები
ბებერებით ივსება,
თავი სადმე მიდოს კიდეც,
ძილი არ ეღირსება!

და იცი კიდევ რა? არ არსებობს ისეთი ლამაზი ქალი, სარკეში
თავისი თავი ერთხელ მაინც არ დაიწუნოს.

შემოჯიხულის კენტი

ლირი

ახლა მჭირდება მოთმინება. კრინტს აღარ დავძრავ!

კენტი

მანდ რომელი ხარ?

მასხარა

წმინდაო ქალწულო! ჩვენ ვართ: დიდი ბატონი და მისი შარვლის
ტოპრაკი, ანუ, ბრძენი და სულელი!

კენტი

აქ რას აკეთებთ? ვისაც უყვარს ლამით გამოსვლა,

მასაც ვერ ნახავთ ამ ამინდში. უსაფრთხო ბუნაგს
არცერთი მხეცი არ დატოვებს! შიშით და ძრწოლით
გაირინდება, გაეცლება ბუნების რისხვას.
რაც თავი მახსოვს, მსგავს ქარიშხალს არ მოვსწრებივარ.
ამდენი ელვა, მეხის გრგვინვა, ქარის ზუზუნი,
შიშის ზარსა სცემს ადამიანს, კაცის ბუნებას.

ლირი

რაკი ღმერთებმა გადაწყვიტეს ასე განრისხდნენ,
ისიც განსაჯონ, ვის წინაშე, ვინ რა შესცოდა.
არამზადებო, იცახცახეთ სუყველამ შიშით!
მართლმსაჯულებას დიდხანს ვეღარ დაემალებით!
როგორ მიჩქმალეთ სისხლიანი ოქვენი ხელები.
ფიცის გამტეხნო, გეშინოდეთ! სისხლის აღმრევნო!
ყველა ჯურის დამნაშავენო! ვითომ კარგებო
და კეთილებო! სინამდვილეში ჯალათებო!
გარეთ გამოდით, ძირს დაემზეთ, მოინანიეთ!
რაც მათ შესცოდეს ჩემს წინაშე, მე არ მიმიძლვის
ისეთი ცოდვა.

კენტი

აქ ნუ დგახართ, თან თავშიშველი!
რაღაც ქოხია, შორიახლოს. უნდა წამომყეო!
ვიღრე ჩადგება ქარიშხალი, იქ შევეფაროთ.
თქვენ რომ დაგტოვებთ, მერე წავალ, სახლს მივაშურებ,
სადაც ახლახანს მოგიკითხეთ, მაგრამ პასუხად,
კედლის ლოდებზე უარესი სიცივით დამხვდნენ.
რამეს ვიღონებ

ლირი

თავში ტვინი სულ ამერია.
წამო, წავიდეთ, ჩემო ბიჭო. შენ როგორა ზარ?
გცივა? მეც მცივა! ჩალა არის, ქოხში, ყმაწვილო?
ეს რა სცოდნია გაჭირვებას! სანატრელია
თურმე ასეთი სისაძაგლეც! წამო, წავიდეთ.
ჩემო მასხარა. გულში ისევ რაღაცა ფეთქავს.
გულს ებრალები.

მასხარა

ჩალა კი არა, ტვინი ინატრე, ბიძაჩემო.

თუ ჭეუა გაქვს, მაშინ ჭირიც ლხინია!

კაცმა ჭერზე თვითონ უნდა იზრუნოს,
თორებ წვიმა იმისია, იწვიმოს!

ლირი

მართალს ამბობ, ჩემო ბიჭო! წავიდეთ იმ ქოხში.

გადიან ლირი და კუნტი

მასხარა

ისეთი ღამეა, ახურებულ ქალს გააგრილებს. ერთ
წინასწარმეტყველებას გეტყვით და წავალ:

როდესაც მღვდელი თვითონ იზამს, რასაც ქადაგებს,
როცა მელუდე, წყალწყალა ლუდს აღარ მოხარშავს,
როდესაც თერძი პატიოსნად გაუშვებს შემკვეთს,
აღარ დაწვავენ რწმნის გამო, დასჯიან მრუშებს,
სასამართლოებს დამნაშავე არ ეყოლება,
მემამულებს და რაინდებს ვალი არ შეჭამს,
როდესაც ცილის მწამებელი ტყუილს არ იტყვის,
ხალხის მასაში ჯიბის ქურდი არ გაერევა,
როცა მევახშე პატიოსნად დაიწყებს დათვლას,
ბოზი, დაანგრევს საროსკიპოს და ტაძარს დადგამს
მაშინ ნამდვილად, თავდაყირა გადაბრუნდება,
მოელ სამეფოში, ყველაფერი. მოვა ეს ჟამი!
ფეხზე დადგება ჩვენი ხალხი. ვინც მოესწრება,
ის დაინახავს, რომ ალბინი გაბრწყინდება!

ეს მერლინის წინასწარმეტყველება უნდა ყოფილიყო, მაგრამ მე
დაგასწარი, უფრო აღრე დავიბადე.

გადის

სურათი III

გლოსტერის ციხე-დარბაზი.
შემოღიან გლოსტერი და უძმუნდი

გლოსტერი

ოჰ, ოჰ, არ მომწონს ედმუნდ, ეს უწესო საქციელი. მინდოდა მეფის მიმართ თანაგრძნობა გამომენატა, მაგრამ ჩემს საკუთარ სახლში ხმაც არ ამომაღებინეს, არც გაბედოო, მითხრეს, მისი დაცვაო, დახმარება არც გაიფიქროო.

ეძმუნდი

დიახ, სასტიკი და ცუდი საქციელია.

გლოსტერი

არსად წამოგცდეს, ჰერცოგებს შორის უთანხმოებაა. დიდი ამბები ხდება. იცი, წუხელ წერილი მივიღე, — ამის ხსენებაც არ შეიძლება, ძალიან საშიშია! წერილი ჩემს უჯრაში ჩავკეტე. მეფის გამო შურს ვიძიებთო, მწერენ. ჯარი გადმოსხეს. ჩვენ მეფის მხარეს უნდა ვიყოთ. წავალ, მოვძებნი და გავამხნევებ. შენ ჰერცოგთან მიდი. ესაუბრე, არაფერი იგრძნოს. მე თუ მიკითხა, შეუძლოდ არის და წევს-თქო. გინდაც მომკლან, ვერ დამაშინებენ. მეფეს, ჩემს ბატონს უნდა დავეხმარო. არავინ იცის რა მოხდება, ედმუნდ, გემულარები, ფრთხილად იყავი.

გადის

ჯამუნდი

ჰერცოგთან მივალ და ყველაფერს გავაგებინებ. წერილს ვაცნობებ. კარგ ჯილდოსაც დავიმსახურებ. მამაჩემს რაც აქვს, წაართმევენ და მომართმევენ! როდესაც მამა დაეცემა, იქ შვილი დგება!

გადის

სურათი IV

მინდორი. იქვე ქოხი დგას.
შეძოდიან ლირი, კენტი და მასხარა

კენტი

აი, მოვედით! გთხოვთ, შებრძანდით ქოხში, ბატონო!
ჯოჯო ქეთური ლამე გახლავთ. ამ ღია ცის ქვეშ
როგორ გაუძლებს კაცი ყოფნას.

ქარიშხალი მძინვარებს

ლირი

მარტო დამტოვე.

კენტი

ქოხში შებრძანდით.

ლირი

ფიქრობ, გული არ გაუსკდესო?!

კენტი

არა, ბატონო, მირჩევნია, ეს გული გასკდეს.

ლირი

ბუნება მართლაც გაკაპასდა, დაუნდობლად გვცემს,
მაგრამ შენსაგით არ მაწუხებს. ისე ვარ სავსე
აუტანელი სხვა ტკივილით, რომ ვერაფერს ვგრძნობ.
დათვი თუ მოგდევს, და წინ მხოლოდ ოკეანეა,
ვერ გაექცევი დათვის სხახას. როგორ ბობოქრობს
უფრო სასტიკი ქარიშხალი, თავში და გულში!
რა გამიერებული უმაღლურმა ჩემმა შვილებმა!
დაისჯებიან! არა! არა! არ ავტირდები!
სად გამომაგდებ! წვიმა რაა, წვიმას ავიტან!
ასეთ ლამეში სად გამიშვით! გონერილ, რიგან!
მოხუცი მამა, ვინც მოგართვათ, კეთილი გულით,
რაც რამ გააჩნდა. გავჩუმდები, თორემ ნამდვილად
ვეღარ გავუძლებ. შევიშლება!

კენტი

ქოხში შებრძანდით.

ლირი

სუჯობს თვითონ შედი. ძალიან გთხოვ. და მოისვენე. ამ ქარში დგომა მიმსუბუქებს საშინელ ტანჯვას. კარგი, შევიდეთ!

მასხარას

ჯერ შენ შედი, ჩემო ბიჭუნა. აღარც სახლი გაქვს, არაფერი... მიდი, შენ შედი. მე ლოცვას ვიტყვი, მერე მოვალ და დავიძინებ.

მასხარა შედის ქოხში

თქვე უბედურო, უსახლკარო, მშიერ-მწყურვალო
მაწანწალებო, სად დადინხართ, თავს სად აფარებთ?
შიშველ-ტიტველნი, ქარიშხალში როგორ არსებობთ.
სულ დაფლეთილი ძველმანები ვერ დაგიფარავთ
სიცივისაგან, წვიმისაგან, და ვერც ქარისგან.
რატომ არასდროს მიფიქრია, თქვენ რა დღეში ხართ!
კაცმა მის თავზე უნდა იგრძნოს, ეგ გამოსცადოს,
რომ მერე სხვასაც მიაწოდოს, როცა ბევრი აქვს.
ზეცის წინაშე, სამართალი ეს იქნებოდა!

ჯვარი

ხმა ქოხზან

საჟენ ნახევარი! საჟენ ნახევარი! საბრალო ტომი!
გამოდის მასხარა

მასხარა

იქ არ შეხვიდე, ბიძაჩემო! მოჩვენება ზის! მიშველეთ. მიშველეთ!

კენტი

მომეცი ხელი. რაო, ვინ არისო?

მასხარა

მოჩვენებაა. მოჩვენება! ამბობს, გიჟი ტომი ვარო!

კენტი

ვინა ხარ მანდ, თივაში და რას ბურტყუნებ, გამოლი გარეთ!
შემოდის ჯდარი ვიუად ვადაცმული

ედგარი

გზა, გზა მომეცით! ავი სული მომდევს! კუნელის ექლებიდან ცივი
ქარი უბერავს. წადი, შენს გაყინულ ლოგინში დაბრუნდი, იქნებ იქ
გათბე.

ლირი

შენც შენს შვილებს მიეცი ყველაფერი? იმიტომ ხარ ასე?

ედგარი

დაეხმარეთ საბრალო ტომს, რომელიც ავმა სულმა ცეცხლში
გაატარა, ალში გაატარა, მორევში ჩააგდო, ჭაობშიც, შლამშიც.
ბალიშის ქვეშ დანები დაუწყო! ფაფვაში დარიშხანი ჩაუყარა! მერე
თოხარიკ ცხენზე შესვა, ბეწვის ხილზე გაუშვა, თავისი ჩრდილი მტრად
მოაწვენა და უკან დაადევნა. ხუთივე ნიჭი დაგელოცოთ. ცივა საბრალო
ტომს. ო, ტა ტა ტა ტა! ღმერთმა დაგიფაროთ მორევისაგან, კუდიანი
ვარსკვლავის წყევლისაგან, დაუფიქრებელი საქციელისაგან. შეეწიეთ
საბრალო ტომს, ავი სული ტანჯავს. აი აქ არი, აქა, ახლა დავიჭერ.
ვერა. გაიქცა.

ლირი

შვილებს რა დღეში ჩაუგდიათ, ხედავთ რა უქნეს?
სულ მათ მიეცი ყველაფერი? რა დაგიტოვეს?

მასხარა

კიდევ კარგი, რაღაც საფარველი მაინც დაუტოვეს, თორებ
სირცხვილს ვჭამდით!

ლირი

ყველა სასჯელი, რასაც ზეცა ბოროტს მიაგებს,
შენს ქალიშვილებს დაატეხოს შეცოდებისთვის!

კენტი

მაგას არა პყავს, ჩემო ბატონო, ქალიშვილები.

ლირი

აბა დალატი, ან სიკვდილი, დაამცირებდა
ვინმეს ამგვარად?! მხოლოდ შვილი მოახერხებდა!
უმაღურები. ოუმცა პასუხს ის კი არ აგებს.
როგორც მე ვხედავ, ახლა წესი შემოუღიათ,
იტანჯოს მამა, რაკი მან შვა ცუდი შვილები.

ლირი

პილიკოკი შემომჯდარა პილიკოკის მთაზედა! ოლეი - ჰუ, ოლეი - ჰუ!

მასხარა

ეს ცივი ღამე მალე ყველას ჭკუაზე შეგვშლის!

ლირი

ერიდე ავ სულს! პატივი ეცი მშობლებს; ფიცი არ გატეხო; ტყუილად
არ დაიფიცო; მეზობლის ცოლთან არ შესცოდო; შენს კეთილ გულს არ
სძლიოს სიამაყებ; ტომს სცივა!

ლირი

შენ ვინ იყავი?

ლირი

კაცი ვიყავი, დიდებული, ამპარტავანი, ქედმაღალი. თმას ვიხვევდი,
მიყვარდა ქალი, მის ჭკუაზე დავდიოდი, მის გნებებს ვაცხრობდი. ფიცს
ვდებდი, მერე ურცხვად ვტეხდა. ავხორცულ სიზმრებს ვხედავდი და
ცხადში ვასრულებდი. ბევრ ღვინოს ვსვამდი. კამათელს ვაგორებდი.
ქალები მყავდა იმაზე მეტი, ვიდრე რომელიმე სულთანი იოცნებდა.
ხელებს სისხლში ვისვრიდა. მიყვარდა მლიქენელი, ვიყავი ცბიერი,
ღორივით ზარმაცი, მეღასავით წუწყა, მგელივით ხარბი, ძალლივით
ბრაზიანი, ლომივით მონადირე. ქუსლების კაკუნის და აბრეშუმის
შრიალის გამო ქალი არ შეიყვარო. საროსკიპოში ფეხი არ შედგა,
თამასუქს ხურავის მისცემ, ბოროტ სულს ერიდე. კუნელის ეკლიან
ბუჩქებში ისევ ცივი ქარი ქრის. დოფინ, შე ეშმაკუნა, მოეშვი, უბეროს
თავისთვის!

ქარიშხალი არ წყდება

ლირი

საფლავში წოლა არ ჯობია ასე განრისხებული ზეცის ქვეშ ტანტალს?
სულ ეს არის ადამიანი? კარგად დააკვირდით, არც აბრეშუმი
გამოურთოვია აბრეშუმის ჭიისთვის, არც ტყავი ცხოველისთვის. არც
ცხვრის მატყლი სჭირდება, არც ნელსაცხებლები. აპა, ვდგავართ აქ
სამი ყალბი ადამიანი. ნამდვილი კი აი ეს არის. ტიტველი, ორფეხა
ცხოველი.

შორს ჩემგან, ნათხოვარო სამოსო. მოდი, ეს შემიხსენი.

ტანისაძოსს ივლუჯას

მასხარა

რას შვები, ბიძაჩემო, დაწყნარდი, ამ ღამეში ცურვა მოგინდა? ოხ,
ახლა სადმე მინდორში დაგვსვა, კოცონთან. ლოთს რომ გული უთბება,
ისე გაგვითბებოდა ხორცი. როგორ ცივა! ნახეთ, ჩვენსკენ ცეცხლი
მოდის!

შემოდის კლოსტერი მაშხალით ხულაში

ედგარი

ის არის, ის, ბოროტი სული, ფლიტერთიჯიბერთი. გამოვა ხოლმე
სალამოს და მამლის პირველ ყივილამდე ასე დადის. ვინც შეხვდება,
თვალში ქინძისთავს ჩაარჭობს, თვალებს დაუელმებს, კურდღლის
ტუჩს გაუკეთებს, პურის თავთავებს ჭრაქს შეყრის. ყველა სულიერს
ემტერება!

ანგელოზო სამჯერ შემოვვარე!

ცხრა ეშმაკი გზიდან ჩამოგვაშორებ!

დააფიცე, ჩვენთან აღარ მოვიდეს!

ბოროტო სულო, წადი, გამშორდი...

კენტი

როგორ ბრძანდებით, თქვენო უდიდებულესობავ?

ლირი

ის ვინ არის?

კენტი

ვინა ხარ მანდ? რას დაეძებ?

გლოსტერი

თქვენ თვითონ ვინ ხართ? სახელი მითხარით?

ვდგარი

საბრალო ტომი ვარ, რომელიც ბაყაფებით და გომბეშოებით იკვებება, თაგვებით და ჯოჯოებით. ღემონი სულ კუდში რომ დასდევს, თუ გააფთრდა, ფუნასაც შეაჭმევს, ვირთხასაც და ძალლის მმორსაც. ზედაც ჭაობის მწვანე წყალს დააყოლებინებს. საბრალოს ურტყამენ და დევნიან, ტანჯავენ და ამწყვდევენ. იყო დრო, სამი კოსტუმი და ექვსი პერანგი ჰქონდა,

ცხენით ჯირითობდა, იარაღს ატარებდა.

ახლა ვირთხები, თაგვებია ტომის საკვები.

შვიდი წლის ტანჯვა არ თავდება. ბოლო არ უჩანს.

რა გინდა, რას დამდევ. დაწყნარდი სმალკინ! რით ვერ
დააშოშმინე შენი ავი სული

გლოსტერი

თქვენო უდიდებულესობავ, ეს რა ხალხში ხართ!

ვდგარი

ბნელეთის მეუფე ღირსეული ვინმეა, მოდოს უწოდებენ სახელად და კიდევ მაჲუს!

გლოსტერი

არ გამოგვადგა ჩვენ შვილები. რა გაგვიკეთეს!
მშობელი როგორ შეიძულეს.

ვდგარი

საბრალო ტომი!

გლოსტერი

მე წამომყევით. არ ვაპირებ დავემორჩილო
თქვენი შვილების უბოროტეს, სასტიკ ბრძანებას.
კარი ჩემს სახლში, მართალია, მათ ჩაგირაზეს,
მეც ამიქრძალეს თქვენთან მოსვლა, მაგრამ აქა ვარ.
მაინც წაგიყვანთ ერთ ადგილას, სადაც გექნებათ
სითბოც, ვახშამიც.

ლირი

დამაცალეთ, ამ ფილოსოფოსს
გესაუბრები. როგორ ჩნდება ქუჩილი, მეხი?

კწტი

მილორდ, წაყვეით. უნდა წაყვეთ. უარს ნუ ეტყვით.

ლირი

ამ ბრძენ თებეელს ვეკითხები, ამიხსენით,
თქვენი მოძღვრება რას გვასწავლის?

ედგარი

როგორ აღვუდგეთ ბოროტებას და მოვსპოთ იგი!

ლირი

ნება მომეცით, გესაუბროთ, ოლონდაც ცალკე!

კწტი

ისევ უთხარით, აიძულეთ. უნდა გამოგყვეთ.
ვეღარ აზროვნებს, როგორც ხედავთ.

გლოსტერი

გაემტყუნება?

ქარიშხალი არ წყდება
ქალიშვილებმა გადაწყვიტეს, სიკვდილს მიუგდონ.
როგორ გგონიათ, კეთილო კქნტ, თვითონ არ იცის?!
ამბობთ ჭკუაზე არ არისო. მაგ დღეში არ ვარ!
მე ვაჟი მყავდა. ახლა მისი ხსენებაც არ მსურს.
მანაც ისურვა ჩემი მოკვლა! როგორ მიყვარდა!
არ უყვარს ასე, არცერთ მამას, თავისი შვილი.
მწუხარებისგან, მეგობარო, ლამის გავგიჟდე.
ეს რა ღამეა! წამობრძანდით.

ლირი

სერ, ერთი წუთით!
პატივცემულო, უცხო ბრძენო, თქვენც წამობრძანდით.

ვდგარი
ძალიან სცივა საწყალ ტომს!

გლოსტერი
შედი ყმაწვილო, იმ შენს ქოხში, კარგად გათბები!

ლირი
და ჩვენც შემოვალო!

პენტი
არა, თქვენ ჩვენთან!

ლირი
მე მასთან მინდა!
ჩემს ფილოსოფოსს არ დავტოვებ! ერთად ვიქნებით!

პენტი
ნება მიეცით ეს ყმაწვილიც წამოიყვანოს, რაკი ასე სურს!

გლოსტერი
წამოიყვანეთ!

პენტი
წაველით, სერ! შენც წამოგვყევი.

ლირი
წამობრძანდი, ფილოსოფოსო.

გლოსტერი
ოლონდ შენი ხმა არ გავიგონო!

ვდგარი
გმირი როლანდი ჩაბნელებულ ციხეს მიადგა.
არავინ იყო იქ გამგონი, მაგრამ მაინც თქვა,
აქ ბრიტანელთა სისხლის სუნი კვლავ ტრიალებსო.
გადიან

სურათი V

გლოსტერის ციხე-კოშკი
შეძლიან კორნული და კომუნი

კორნული

შურს რომ ვიძიებ, ამ სახლიდან მას მერე წავალ!

კომუნი

ვიცი, ნამდვილად გამჭიცხავენ, თქვენდამი ერთგულების გამო ბუნების კანონს ვარღვევ. ამის გაფიქრებაც მაშინებს.

კორნული

ახლა მივხვდი, შენმა მამა მამის მოგვლა იმიტომ კი არ გადაწყვიტა,
რომ ოვითონ არის ცუდი, არა, მამა არ ჰყავდა კარგი.

კომუნი

როგორ დამცინის ბედი! სამართლიანი საქციელი, სანანებლად უნდა გამიხდეს. აი წერილი, რომელსაც ახსენებდა და რომელიც ადასტურებს, რომ საფრანგეთის მეფის ჯაშუმია. ო, ღმერთო, ნეტავ ღალატი არ ჩაედინა, ანდა მე არ ვიყო, ვინც ის ამხილა.

კორნული

წავიდეთ ჩემს მეუღლესთან!

კომუნი

თუ სიმართლეა, რაც აქ წერია, ძალზე მძიმე რამ დაგეკისრათ.

კორნული

ტყუილია თუ მართალი, მაგ წერილმა შენ გლოსტერის გრაფობა მოგიტანა. ახლა ეცადე გაიგო, მამაშენი სად იმყოფება. უნდა შევიპყროთ.

კომუნი

თავისთვის

თუ გაირკვა, რომ მეფესთან წავიდა დასახმარებლად, უფრო
იოლად დაიკერძებენ.

ხმამლოვ

მოვალეობას ვერ ვუღალატებ. მშობელი მამის სიყვარულიც ვერ
შემაჩირებს.

ქორნუოლი

შენი იმედი მაქვს. ჩემი სიყვარული უკეთეს მამას გაპოვნინებს.

ვადიან

სურათი VI

გლოების ქოხი გლოსტერის ციხე-კოშკის გვერდით
შემოღიან კენტი და გლოსტერი

გლოსტერი

ღია ცის ქვეშ ყოფნას, აქ ყოფნა ჯობია. ამისთვისაც მადლობელი
ვიყოთ. წავალ და რასაც შევძლებ, ყველაფერს მოვაგვარებ. მალე
გეახლებით.

კენტი

ისეთი დღეშია, აღარ ესმის, რას აკეთებს. ღმერთი შეგეწიოთ ამ
სიკეთისთვის.

გლოსტერი ვადის. შემოღიან ლირი, უდვარი და მასხარა

ჯვარი

ფრატერეტო მებახის. მუუბნება, ნერონი ზღვის ეშმაკია, ბნელი
ფსკერიდან ამოდისო. ილოცეთ ბრიყვებო და ავ სულებს ერიდეთო!

მასხარა

ბიძაჩემო, მითხარი, გიჟი ვინ არის, დიდგვაროვანი თუ მდაბიო?

ლირი

მეფეა, მეფე!

მასხარა

არა. მდაბიოა, ვისაც მისი ვაუი დიდგვაროვანი ჰგონია. გიუია, აბა რა, თუ მართლა ფიქრობს, ჩემი შვილი დიდგვაროვანიაო.

ლირი

ათასი გავარვარებული ლაზვარი შიშინით დაესოს!

გდგარი

ვაიმე, ავმა სულმა ზურგზე მიკბინა!

მასხარა

და კიდევ, გიუი ის არის, ვისაც ჰგონია, რომ მგელი მოთვინიერდება, ცხენს არაფერი აწუხებს, ბიჭს სიყვარულის რამე გაუგება და მეძავს ფიცი დაეჯერება.

ლირი

მორჩა, გადაწყდა! სასამართლოს უნდა გადავცე!

გდგარის

თქვენ აქ დაბრძანდით, განსწავლულო, დიდო მსაჯულო!

მასხარას

მობრძანდით, ბრძენო. აქეთ გახლავთ თქვენი ადგილი!

სად ხართ, გამოდით, ქალბატონო მელაკუდებო...

გდგარი

ესეც აქ არის, ნახეთ რა თვალებით გვიცქერის! მაღამ, გნებავთ თქვენს სამსჯავროს ეს მზერა დაესწოს? მაგ ღელეში გამოდი, ბესი, მოდი ჩემთან!

მასხარა

ძალიან უნდა, მაგრამ ნავი გახვრეტილია.

თან ლაპარაკი აუკრძალეს. ხმას ვეღარ იღებს.

მიზეზს ვერ ამბობს, რატომ ვერ მოდის.

გდგარი

ავი სული ახლა ბულბულივით ეჭიკჭიკება ტომს. პოპდანსი კი კუჭში წრიალებს და ითხოვს, ერთი-ორი ნედლი ქაშაყი

ჩამოაგდეთო. მორჩი ყიყინს, შავო ანგელოზო, არ მაქვს, ვერ
გაჭმევ!

კენტი

როგორ ბრძანდებით, ძვირფასო სერ? რას უცქეროთ ასე
განცვიფრებული. სჯობს წამოწვეთ და დაისვენოთ.

ლირი

ჯერ დავესწრები სასამართლოს. მოწმეებს უხმოთ!

კდვარს

მანტიამოსებმულ მოსამართლეს დაბრძანებას ვთხოვ.
მასხარას

თქვენ კი, კოლეგა, დაუჯექით გვერდით ამ მსაჯულს.

კენტის

სამეფო კარის რწმუნებულო, თქვენ აქ დაბრძანდით!

ჯღარი

სწრაფად შევუდგეთ აღსრულებას მართლმსაჯულების.

მწყემსო, კეთილღ, სადა ხარ, გძინავს?

ვერ ხედავ, ველზე გაშლილა ფარა.

ერთი შესახე ცხვრებს შენებურად,

თორემ მოისპო მთლიანად ყანა!

აცხა! რა უნდა ამ რუს კატას!

ლირი

ჯერ ამის საქმე განვიხილოთ. მისი სახელია გონერილი.

პატივცემულო საზოგადოებავ, შემიძლია ფიცით დავადასტურო, რომ
მან წიხლისკვრით გააგდო სახლიდან საბრალო მეფე, თავისი მამა.

მასხარა

მობრძანდით, ქალბატონო. თქვენ გონერილი გქვიათ?

ლირი

ვერ იტყვის, არაო.

მასხარა

ბოდიში, მე სკამი მეგონეთ!

ლირი

ესეც მეორე! ალბათ ატყობთ კაპას სახეზე,
გულის მაგივრად ქვა რომ უდევს! გარბის. გაგექცათ.
სასამართლოში ქრთამს იღებენ, კორუფციაა!
ეს არის შენი სამართალი?! რატომ მიეცი
გაქცევის ნება!

გლგარი

შეეწიე, ღმერთო, მის გრძნობებს!

კენტი

სად გაქრა მეუევ, მოთმინების შენი უნარი,
რომლითაც ასე ამაყობდი.

გლგარი

თავისთვის

რა საბრალოა,

ცრემლს ვერ ვიკავებ. არ მინდა, რომ ტირილმა გამცეს.

ლირი

ახლა მაღლები დამესიენ, ციცქა ლეკვები,
ტრეი, ბლანშ, სუითჰართ. ერთი ნახეთ, როგორ მიყევენ!

გლგარი

ნუ გემინიათ, ტომი თავს მოიძრობს და მათ ესვრის. მოშორდით აქედან!

თეთრი ზარ თუ შავი ზარ,

ქოფაკი თუ მწევარი,

ბანჯგვლიანი, ცოფიანი,

ნაგაზი თუ ფინია,

გინდ უჯიშო, ჯიშიანი,

გრძელკუდა თუ სპანიელი,

ტომი ყველას მოერევა,

თქვენი არ ეშინია.

თავს მოიძრობს. ახლა გესვრით!

კუდამოძუებულები,

ნახეთ, როგორ გარბიან.

აბა ჰე! ქსის! მიდით, შეესიეთ მოვდნებს და ბაზრობებს, მოწყალებას იქ იძლევიან. საბრალო ტომის ქილაში არაფერი ჩხაკუნობს!

ლირი

მოვითხოვ რიგანის გაკვეთას. ნახეთ, რა სჭირს მის გულს. რა მიზეზია, რომ ასე გაუქვავდა.

ქავარს

ყმაწვილო, ჩემს ასეულში ჩაგრიცხეთ, ოღონდ არ მომწონს თქვენი სამოსი. თქვენ მეტყვით საუცხოოაო, მაგრამ მაინც გთხოვთ, გამოიცვალეთ.

კენტი

მილორდ, ცოტა ხანს წამოწექით და დაისვენეთ.

ლირი

არ იხმაუროთ, ჩუ, სიჩუმე! დაუშვით ფარდა!
ჰო, ასე, ასე. დავიძინოთ. დილით ვიპახშმოთ.

მასხარა

მაშ დაღამებას აღარ ვუცდი. მეც დავიძინებ!
შემოდის გლოსტერი

გლოსტერი

სად არის მეუე, მეგობარო, ჩემი ბატონი?

კენტი

აქ არის, მაგრამ, ცუდად არის. ნუ შეაწუხებთ.

გლოსტერი

დრო აღარ იცდის. აიყვანეთ ხელში ახლავე!
როგორც გავიგე, მისი მოკვლა უბრძანებიათ.
აქვე მზადაა ტახტრევანი. შიგ ჩააწვინეთ.
დაუყოვნებლივ დუკრისაკენ გაემგზავრებით!
გელოდებიან. დროზე! სწრაფად! თუ შეჩერდებით,
ოცდაათ წუთში ყველაფერი გვიან იქნება.

ჩვენც, მის მომხრეებს, თვითონ მასაც, ვერავინ გვიხსნის.
აბა, ასწიეთ. წამომყევით. უნდა ვიჩქაროთ.
ხალხს გაგაყოლებთ. ეს საგზალი.

კენტი

დაუძინია!

ტანჯული სული დაიქანცა. ძალა დაკარგა.
ახლა მალამოდ დაედება ძილი შენს სხეულს!
იქნებ გიშველოს, საღი გონი კვლავ დაგიბრუნოს.
მასხარას

შენც მომეხმარე, ავიყვანოთ შენი ბატონი.
მანდ რას ზოზინებ, მოდი, მოდი!

გლოსტერი

დროზე, წავედით!

კველა გადის, კდგარის გარდა

კდგარი

შენზე უკეთესს, კაცს თუ ნახავ უარეს დღეში,
ეს გიმსუბუქებს თითქოს მმიმე მდგომარეობას.
ძნელი ყოფილა მარტობის ეულად განცდა,
ასე გგონა, ყველა ლაღობს, ბეღნიერია.
საკმარისია დაუწყვილდე ვინმეს ტანკვაში,
მოგეჩვენება, თითქოს ტვირთი შეგიმსუბუქდა.
აღარაფერი აღარ არის აუჭანლი,
ორნი ვყოფილვართ ერთნაირად. მარტო არა ვარ!
მეფეც განდევნეს. ის შვილებმა, მე — მამაჩემმა.
უნდა წახვიდე ახლა, ტომ. თვალი ადევნო
რა ხდება ირგვლივ. დადგება დრო, ძალიან მალე.
ყველა გაიგებს, რა უბრალოდ დაგწამეს ცილი.
შენი სიმართლე დაგაბრუნებს ისევ მამასთან.
ამ ღამით, ახლა, მთავარია, მეფემ მშვიდობით
დააღწიოს თავი განსაცდელს. მასთან ვიქნები!

გადის

სურათი VII

გლოოსტერის ციხე-დარბაზი
შემოდიან კორნული, რიგანი, ვონერილი, კდმუნდი და მსახურები

კორნული

ვონერილს
დაუყოვნებლივ გაემგზავრეთ. ეს წერილი ქმარის გადაეცით.
ფრანგებმა ჯარი უკვე გადმოსხეს.
მსახურებს
ის მოღალატე გლოოსტერი უნდა იპოვოთ!
რამოდენიმე მსახური გადის

რიგანი

ჩამოვახრჩოთ.

გონერილი

თვალები დავთხაროთ.

კორნული

ეგ მე მომანდეთ. ოვითონ ვიცი, რას გავაკეთებ. კდმუნდ, შენ ჩემს ცოლის დას გაპყევი. მამაშენის დასჯას სჯობს არ დაესწრო. ჰერცოგს, ვისთანაც ახლა მიდითარ, ჩემგან გადაეცი, რომ უნდა სასწრაფოდ მოემზადოს. ჩენტკ ასე ვიზამთ. შეიკრიბები მალ-
მალე გავუგზავნოთ ერთმანეთს. მშვიდობით, ჩემო ძვირფასო დაო. მშვიდობით, ჩემო გლოოსტერის გრაფო!

შემოდის ოცვალდი
რა ამბავი მოგვიტანე? მეფე სად არის?

ოსვალდი

მეფე გლოოსტერმა გააპარა. თან გააყოლა
ოცდათხუთმეტი, იქნებ მეტიც, მისი რაინდი.
ელოდებოდნენ, გარეო, კართან. დიდებულებიც
დაუდგნენ გვერდით, და თან გაპყვნენ. დუკრში მიდიან.
ასე ამბობდნენ, იარაღი საკმაოდ გვაქვსო.

კორნული

ცხენი მოართვი შენს ქალბატონს.

გონერილი

მშვიდობით, მიღორდ.
ძვირფასო დაო, შენც მშვიდობით!

კორნული

მშვიდობით ედმუნდ.
გადიან გონერილი და კამენდი
ის მოღალატე მომიძებნეთ, გრაფი გლოსტერი.
აქ მოათრიეთ გაკოჭილი! ვიცი, ვერ მოვკლავ,
რაძღენიშე მსახური გადის
თუ არ გადაწყვეტს სასამართლო. თუმც შემიძლია
გამოსავალი მაინც ვნახო. ხალხი გამკიცხავს.
დიდი ამბავი. ამის გარდა რა შეუძლიათ!
შემოჰყავთ გლოსტერი
ეგ გამყიდველი მოიყვანეთ?! შე მოღალატე!

რიგანი

ცბიერო მელა!

კორნული

შეუკარით ბებერს ხელები!

გლოსტერი

რა დავაშავე, ბატონებო? თქვენ ჩემს სახლში ზართ,
ჩემი სტუმარი! რად მაყნებო შეურაცხყოფას!

კორნული

შეუკარით-თქო!

მსახურები გლოსტერს ხელებს უკრავენ

რიგანი

უფრო მაგრად! შე გამყიდველო!

გლოსტერი

გულქვა ყოფილ ხარ, ქალბატონო! მოღალატეს
რისთვის მიწოდებ!

კორნუოლი

სკამს მიაბით. მე შენ გიჩვენებ!
რივანი გლოსტერს წვერს გამოავლუჯა

გლოსტერი

ღმერთმა ზომ იცის, რასაც სჩადი, არ გეკადრება!

რიგანი

რა ორგული ხარ, შე ბებერო!

გლოსტერი

ბოროტო ქალო,
თითოეული ბეწვისათვის, თეთრი წვერიდან
რაც ამომგლივე, სათითაოდ მოგეკითხება.
მასპინძელი ვარ დღეს მე თქვენი, მაგრამ რატომდაც,
არაფრად მაგდებთ! რად მექცევით ავაზაკურად.
მითხარით მაინც, რისთვის მერჩით!

კორნგალი

სჯობს შენ გვითხარი,
საფრანგეთიდან რა წერილი მოვიდა შენთან.

რიგანი

ვიცით, მიიღე, გვიპასუხე!

კორნუოლი

რა კაგშირი გაქვს
იმ ვერაგ მტერთან, ვინც ახლახანს ჯარი გადმოსხა!

რიგანი

ვისთან გაგზავნე გიჟი მეფე, ხმა ამოიღე!

გლოსტერი

დაახ, მივიღე მე წერილი, მაგრამ მომწერა
ჩემთვის უცნობმა, უცხო კაცმა. მტერს ვის უწოდებთ?

კორნუოლი

თვალთმაქცობ!

რიგანი

ტყუი!

კორნუოლი

მეფე სად გაგზავნე?

გლოსტერი

დუვრში.

რიგანი

დუვრში რატომ? ხომ გაგაფრთხილე, დაისვებოდი?

კორნუოლი

დუვრში რატომ? ამაზე უნდა გვიპასუხოს!

გლოსტერი

თან მიბმული ვარ. შეურაცხმყოფთ. ეს ავიტანო?!

რიგანი

დუვრში რატომ?

გლოსტერი

არ მინდოდა იმის დანახვა, მაგ ბრჭყალებით
საბრალო მოხუცს რას უზამდი. შენი ვერაგი
გამჟეცებული, სასტიკი და, სად ჩაასობდა
ცხოველურ კლანჭებს მის უღონო, ნაწამებ სხეულს.
ჯოვანეთურად ბნელ ღამეში, თან თავშიშეველი,
ეხეტებოდა უგზო-უკვლოდ! იმ თავსხმა წვიმას,
მოხუცებულის ცხარე ცრემლი ემატებოდა!

ასეთ ამინდში კარზე მგელიც რომ მოგდომოდა,
შენ უნდა გეთქვა, გაუღეოო, მაგრამ რას ვამბობ,
ადამიანი ყველა მხეცზე უფრო მხეცია
და სასტიკია! გულქვა შვილებს ღვთის რისხვა მალე
თავს დაატყდება. დავინახავ

კორნუოლი

ვერ დაინახავ!
ვერ ეღირსები. გააკავეთ! მაგ თვალებს ახლა
ფეხით გაგისრეს.

გლოსტერი

მომეშველეთ! თუ სიბერემდე
გსურთ რომ იცოცხლოთ! შე ჯალათო! პოი, ღმერთებო!

რიგანი

ახლა მეორეც, თვალმა სხვა თვალს რომ არ დასცინოს!

კორნუოლი

ღვთის რისხვა გინდა დაინახო?

მსახური

მილორდ, შეჩერდი,
ნუ იზამთ ამას! გემსახურეთ მთელი ცხოვრება,
მაგრამ თუ შევძლებ, შეგაჩეროთ, მაშინ ვიტყოდი,
ასეთი კარგი სამსახური, თქვენთვის არასდროს
გამიწევია.

რიგანი

როგორ ბედავ, შე ძალლიშვილო!

მსახური

წვერი რომ გქონდეს, დაგაწიწენი! რატომ აკეთებ!

კორნუოლი

ეს მონა ნახეთ!

მახვილის აძლილებს და მსახურს მივარდება

მსახური

ჩემს სიმართლეს მაინც დავიცავ!
იბრძვიან. კორნული დაიჭრება

რიგანი

მომეცი ზმალი! ამ მდაბიომ ეს რა გაბედა!
ძახვილს აიღებს, მსახურს გაეკიდება, ზურგში ჩასცემს და კლავს

მსახური

მე მომქლეს, მიღორდ. ცალი თვალით ხომ დაინახეთ,
როგორ მიიღო საკადრისი.

ქადება

კორნული

ამიერიდან
ვერ დაინახავ ვეღარაფერს! ფუჰ, საზიზღარი
ლორწო მომედო. თქვი, რას ხედავ?!

გლოსტერი

მხოლოდ სიბნელეს
და უმწეობას. შვილო ედმუნდ, ნეტავ სადა ხარ.
შურისძიებით ავსებულმა, შენ აზღვევინე!

რიგანი

შენ არც კი იცი გის მოუხმე! იმას შენ სძულხარ.
ედმუნდი ჩვენი ერთგულია. მან გაამხილა
შენი ღალატი. შეგიბრალებს, როგორ გგონია?!

გლოსტერი

რა სულელი ვარ! თურმე ჩემს შვილს ცილი დასწამეს!
როგორ ვერ მიგხვდი. შეეწიე, უფალო ედგარს!
მე კი შემინდე.

რიგანი

გარეთ გასვით. კარი გააღეო!
ყნოსვით იაროს, თუ იპოვის გზას დუვრისაკენ.
გლოსტერი გაყავთ
რა დაგემართა? რა სახე გაქვს?

კორნუოლი

თეხზე ვერ ვდგავარ.

დამჭრა მდაბიომ. ქალბატონო, წამო, წავიდეთ.

ბრმა გაათრიეთ. მოაშორეთ ეს მკვდარი მონაც!

გადაისროლეთ სანებვეზე. რიგან, სისხლი მდის.

რა დროს ეს იყო. ხელი მომე, უნდა დაგეყრდნო.

კორნუოლი და რივანი გადაან

მეორე შსახური

ამ კაცს ეს როგორ უნდა შერჩეს, აღარ დავინდობ!

მესამე შსახური

ასეთმა ქალმა სიბერემდე თუ მიაღწია

და მერე სული განუტევა, მშვიდად და წენარად,

მაშინ ქალები ურჩხულები მართლაც ყოფილან.

მეორე შსახური

მოხუც გრაფისთვის ბედლამელი გიურ მოვძებნოთ.

ის გაუძლვება და მიიყვანს სადაც ინდომებს.

უარს არ იტყვის.

მესამე შსახური

შენ მოძებნე. მე კვერცხის ცილას

და ჩვარს მოვიტან. სისხლიანი სახე მოვწმინდო.

უფლის იმედად დარჩა გრაფი.

გადაან

მეოთხე მოქმედება

სურათი I

ტრიალი მინდორი
შეძლის ედვარი

ედვარი

ასე ყოფნა სჯობს, იცი მაინც, რომ ყველას სმულხარ.
ვიდრე სმულდე და, პირფერობდნენ. თუმც ნებისმიერ
საბრალო სულდგმულს, მუდამ რჩება ერთი ნუგეში:
თუ აღარ დარჩა წასარომევი აღარაფერი,
ბედის ცვლილება უკეთესი იქნება მისთვის.
იმან იდარდოს, ვინც დაკარგავს კეთილდღეობას!
შენ, მოთამაშე ბედ-იღალო, ვერ შემაშინებ!
ამაზე მეტი რა იქნება, მე დამტაროთს!

შეძლის გლოსტერი, რომელიც კიდაც მოხუცს მოჰყავს
ვინ უნდა იყოს? მამაჩემი?! ვიღაცას მოჰყავს.
რა ცვალებადი რამ ყოფილხარ, მართლაც სიცოცხლე!
ამდენი ტანჯვით თავს გვძულებ და სიბერემდე
მისელას არ გვაცლი.

მოხუცი

მოიჯარე ვარ დღესაც თქვენი. მამათქვენთანაც
დიდხანს ვიყავი. ოთხჯერ იცი წელი გავიდა.

გლოსტერი

კარგი, დამტოვე, ხომ ხედავ რომ, ვერაფერს მშველი!
უკან გაბრუნდი. საშიშია, ჩემს გვერდით ყოფნა.

მოხუცი

გზას ვერ გაიგნებთ ასე მარტო, თვალები არ გაქვთ.

გლოსტერი

არსათ მიდის მაინც ეს გზა, თვალი რად მინდა!
როცა ვხედავდი, ფეხი სწორედ მაშინ დამიცდა.

ვიდრე თვალი გაქვს, მოხმარება უნდა იცოდე.
როცა დაკარგავ, მერე ცოდნა აღარ გჭირდება!
უსაყვარლესო შვილო ეფგარ, რა უსამართლოდ
დაგატყდა თავზე მოტყუებული მამის რისხვა.
ნეტავ ვეღირსო, ერთხელ მაინც შეგახო ხელი.
ვიტყოდი, თვალი ამებილა-თქო!

მოწუცი

ვინა ხარ აქ?

ჯღარი

თავისუფას

არასოდეს თქვა, უარესი რა იქნებაო.
აი, მოვიდა უარესი.

მოწუცი

გიურ ტომია.

ჯღარი

ვიდრე კაცს პირში სული გიდგას, უნდა გახსოვდეს,
რომ უარესზე უარესი ყოველთვის არის!

მოწუცი

სათ მიღიხარ, შენ, ყმაწვილო?

გლოსტერი

მათხოვარია?

მოწუცი

ჰო, ერთი გიურ, მათხოვარი

გლოსტერი

ეგ მათხოვარი,

ალბათ მთლად გიურ არ იქნება, რაკი მათხოვრობს.
წუხელ საშინელ ქარიშხალში, მე ვნახე კაცი,
მატლს როგორ გავდა. მომაგონა რატომლაც შვილი.

მაშინ ჯერ კიდევ, ბრაზით სავსე მქონდა ეს გული.
რაღაც გავიგე სულ ახლახან. ბევრ რამეს მივხვდი!
ჩვენ ლმერთის ხელში ისეთივე სათამაშო ვართ,
როგორც ბუზები, დახოცილი ბავშვებისაგან,
ისე, უბრალოდ, გასართობად.

ელგარი

თავისთვის

როგორ მოვიქცე.

კვლავ გიუ უნდა ვითამაშო. სხვა გზა არ არის!
სხვაც მოვატყუო, ჩემი თავიც. ლმერთმა გიშველოს!

გლოსტერი

ეგ მათხოვარი შიშველია?

მოხუცი

დიახ, ბატონო!

გლოსტერი

წადი, შენ წადი. ძალიან გთხოვ, მარტო დამტოვე.
თითქმის მოვედით დუკრის გზამდე. ერთსა გთხოვ კიდევ.
როგორც ერთგულად მემსახურე, ისეთი გულით,
ახლა ამ საწყალს მოუტანე რამე სამოსი.
აწი დუკრისკენ ეგ წამიყვანს.

მოხუცი

ის ხომ გიჟია!

გლოსტერი

ეგ არის სწორედ ჩვენი დროის უკულმართობა:
მიუძლვებიან ბრძებს გიჟები. რაც დაგავალე,
ის გააკეთე. თუ ვერ შეძლებ, არაფერია.
მაინც დამტოვე.

მოხუცი

მე ბატონო, რაც გამაჩნია,

იმას მოვუტან. ასე იყოს.

გადის

გლოსტერი

შენ, ტიტლიკანა,

მოდი აქ, ჩემთან!

ჯგური

სცივა ტომს!
თავისთვის

არა, მე ამას ვერ გავუძლებ!

გლოსტერი

მომიახლოვდი!

ჯორდი

თავისთვის

უნდა მივიღე. სისხლი მოსდის. ღმერთმა გიშველოს!
ნატკენი თვალი დაგიამოს!

გლოსტერი

დუკრის გზა იცი?

ჯგური

ყველა გზა ვიცი, ყველა ბილიკი, საცალფეხოც. ყველა შარაგზა,
მაგრამ საბრალო ტომს ახლა ტვინი აქვს არუელი. ღმერთმა
დაგიფაროთ, კეთილო კაცო, ავი სულებისაგან. საბრალო ტომს
ხუთი ეშმაკი ერთად შეუძვრა სულში: ჰობერდიკუტი, მრუშობის
სული, ჰობიდიდანსი, ენის წამრთმევი, მაპუ, მფარველი ქურდთა,
მოდო — მკვლელების. ფლიბერთიჯიბერთი — მანჭვის და
გრეხვის, ეს უკანასკნელი მოახლეებს არ ასვენებს. თქვენ ღმერთმა
დაგლოცოთ, ბატონო!

გლოსტერი

აპა შენ ქისა. ცუდ დღეში ხარ, როგორც შეგატყვე-
იქნებ ამ ჩემმა უბედობამ ის მაინც შეძლოს,

შენ შეგეშველოს. ოდნავ მაინც. ნუთუ ძნელია,
კეთილდღეობით და სიმდიდრით გალალებულმა
გაჭირვებაში ჩავარდნილი რომ შეიცოდოს!
ვისაც ბევრი აქვს, ცოტა სხვასაც გაუნაწილოს!
მაგრამ ამისთვის საჭიროა ჯერ ტანჯვა ნახოს.
დუვრი თუ იცი? იქ ყოფილხარ?

ედგარი

დიახ, ბატონო.

გლოსტერი

ერთი მაღალი კლდეა დუვრში. დახრილი ქიმით
აზგირთებულ ზღვას გადასცერის. გემუდარები,
ზედ ამიყვანე. დამაყენე იმ ქიმის პირას.
რაც კი რამ დამრჩა, მე ჯიბეში, სულ შენი იყოს.
დაგეხმარება, გაუმკლავდე მაგ სიღატაკეს.
როცა მიმიყვან, მერე წადი. იქ მე მეგზური
აღარ მჭირდება.

ედგარი

მომე წელი, და გაჰყევი
საბრალო ტომს.

გადასახ

სურათი II

ოლბენის მთავრის სასახლის წინ
შემოდიან კონერილი და კიბუცი

გონერილი:

მობრძანდით, მილორდ! საოცარია, ჩემი მეუღლე
არ გვეგებება?!

შემოდის ოსკალდი
სად ბრძანდება შენი ბატონი?

ოსკალდი

შინ არის მადამ. ვეღარ იცნობთ, სულ შეიცვალა.
ჯერ ის ვუთხარი, რომ მტრის ჯარი უჩვე გადმოსხეს.

პასუხად მხოლოდ გაიღიმა. მერე ვაცნობე, რომ თქვენ მოდიხართ. ამაზე თქვა, „მით უარესი!“ შემდეგ ვუამბე, იმ გლოსტერმა რომ გვიღალატა, მისი შვილი კი, რა ერთგული გამოდგა ჩვენი. სულელი ხარო, ასე მითხრა, ვერაფერი შენ ვერ გაიგეო. ის ახარებს, რაც უნდა წყინდეს. სასიხარულო კი პირიქით.

გონერილი

ჯამუხდას

ნუღარ შეხვდები.

გალაჩრებულა, არაფერში გამოგვადგება. ის ახლა ვერ გრძნობს, ვინ მტყუანია, ვინ მართალი. რაზედაც გზაზე ვიოცნებეთ, მალე ახდება. ახლა დაბრუნდი ჩემს სიძესთან და იმის ლაშქარს შენ ჩაუდექი სათავეში. აქ როლებს შევცვლი. ჩემს ბედოვლათ ქმარს თითისტარი უნდა ეკავოს. ამ ერთგულ მსახურს შუამავლად გამოვიყენებთ. თუ შენ არ გასტეხ შენს პირობას, არც ქალბატონი არ გიღალატებს. ეს ატარე. ნურაფერს მეტყვი.

გაუწიოდებს

თავი დახარე. რომ შეეძლოს თუნდაც ერთ კოცნას სიტყვებად იქცეს, აგაფორენდა მაღლა, ზეცამდე. მიხვდები ალბათ.

ჯოუნდი

სიკვდილამდე მხოლოდ შენი ვარ.

გონერილი

უძვირფასესო ჩემო გლოსტერ!

ჯამუხდიგალის

ყველა კაცს კაცი უნდა ერქვას? ვერც შეადარებ. ნებისმიერ ქალს მოუნდება შენ გეთაყვანოს. ჩემი სხეული ვიღაც სულელს გავუგდე ფეხქვეშ.

ოსვალდი

მადამ, ჰერცოგი მობრძანდება.

ოსუალუდი გადის. შემოდის ოლბენი

გონერილი

შენთვის ვინ ვარ!

ოლბენი

უკვე ის მტვერიც აღარა ხარ, ქარი რომ გვაყრის.
რა საშინელი ბუნება გაქვს! თუ მშობელ მამას
არაფრად აგდებ, ამის შემდეგ ვინ უნდა გენდოს?!
საკუთარ ნებით ფესვებს იჭრი! სიცოცხლის ძალა
რამ უნდა მოგცეს?!

გონერილი

რა ბოდვაა! რას ლაპარაკობ!

ოლბენი

სიბინძურებში ჩაძირულებს სიკეთე ბოდვად
მოგეჩვენებათ. თქვენი თავით ზომავთ ყველაფერს!
რა ჩაიდინეთ! შვილები ხართ, თუ ცხოველები!
კეთილი მამა, თანაც უკვე ასე მოხუცი!
მმვინვარე დათვიც ალბათ ხელებს გაულოკავდა.
ბარბაროსებო, გადაგვარდით, სულ შეიშალეთ?!
შენი დის ქმარი რას აკეთებს? ისიც ხომ არის
პატივცემული, მეფისაგან დავალებული.
ზეცამ სასწრაფოდ მოავლინოს დედამიწაზე
ვინმე, ვინც შეძლებს შეაჩეროს ეს ბოროტება,
თორებ გამხეცდა ადამიანი. დაეძგერება
ხალხი ერთმანეთს, ვით ცხვრის ფარას მშიერი მგელი.
ძალან მალე!

გონერილი

შე მშიშარა, შე ქალაჩუნა!

რისთვის გაბია ნეტავ თავი. ტვინი სადა გაქვს!
ვერ გაგიგია, ვინ მტერია, ვინ კი მოკეთე.
არც თვალს უჯერებ და არც ყურებს. მხოლოდ სულელი
გაამართლებდა მოღალატეს. მტერი მოგვადგა
და გვემუქრება. უნდა რეკლე განგაშის ზარებს!

ფრანგების დროშა აფრიალდა ჩვენს ქვეყანაში!
აბჯარასხმული გაემზადო უნდა საომრად!
შენ კი დამდგარხარ, ლაპარაკობ აქ ზნეობაზე,
რას აქეთებთო!

ოლბენი

შე სატანა, შენს თავს შეხედე!
არა, ეშმაკიც არ იქნება ისე საშიში,
როგორც ქალია, ავი სული თუ შეუსახლდა!

გონერილი
ბრიყვო, სულელო!

ოლბენი

უსირცხვილო, ძალიან ცდილობ
ნამდვილი სახე გადამალო, არ დავინახოთ,
რა ურჩხული ხარ. ამ ჩემს ხელებს, ნება რომ მივცე,
სულ ნაკუწ-ნაკუწ დაგიგლევდნენ ხორცსაც და ძვალსაც.
მაინც ქალი ხარ, ეს მაჩერებს.

გონერილი

შენ თუ ხარ კაცი!
შემოდის შიკრიკი

ოლბენი
რა ამბავია?

შიკრიკი

კორნუოლის ჰერცოგი მოკლეს.
მისმა მსახურმა, როცა გლოსტერს მეორე თვალსაც
სთხრიდა ჰერცოგი.

ოლბენი

რა თქვი, გლოსტერს თვალებს სთხრიდაო?

შიკრიკი

მისი გაზრდილი კი ყოფილა თურმე მსახური.

თავის ბატონის სისასტიკე ვერ აიტანა.
მახტილით ეცა. იქვე მოკლეს. მაგრამ მანამდე
მაინც მოასწრო, დაჭრა ჰერცოგი. ისიც მკვდარია.

ოლბენი

ყველაფერს ხედავ! არ დატოვებ ბოროტს დაუსჯელს.
მასაც მიეზღო, თან რა სწრაფად. საბრალო გლოსტერ!
ორივე თვალი?

შიკრიკი

დიახ, მილორდ. ორივე თვალი.
წერილი, მადამ, თქვენთვისაა. თქვენი და პასუხს
სასწრაფოდ ელის.

გონერილი

თავისთვის
ეს ამბავი ძალიან მომწონს.
მაგრამ დაქვრივდა. მასთან არის ჩემი გლოსტერი.
ოცნების კოშკი არ დამენგრეს. თუმცა, რაც მოხდა,
ცუდი არ არის.

შეკრიკის
წავიკითხავ და პასუხს მოგცემ.
გადის

ოლბენი

თვალებს რომ სთხოვიდნენ, მისი შვილი სად ბრძანდებოდა?

შიკრიკი

აქეთ წამოყვა თქვენს მეუღლეს.

ოლბენი

ის აქ არ არის!

შიკრიკი

უკან დაბრუნდა. გზაში შემხვდა, რომ მოვდიოდი.

ოლბენი
იცის რაც მოხდა?

შიკრიკი
იცის. თვითონ მან დააბეზღა.
სწორედ იმიტომ მიატოვა იქაურობა,
არ შეეშალა მათოვის ხელი.

ოლბენი
საბრალო გლოსტერ,
მთელი ცხოვრება, მადლობელი ვიქენები შენი.
რა ერთგულებით ემსახურე მეფეს ბოლომდე.
მაგ თვალებისთვის შურს ვიძიებ. წამოდი ჩემთან.
თუ რამე იცი, მეგობარო, წვრილად მიამბე.
გადიან

სურათი III

ფრანგთა ბანაკი, დუკორთან ახლოს
შემოდიან კუნტი და ერთი დიდებული

კენტი
საფრანგეთის მეფე ასე უეცრად რატომ გაბრუნდა უკან? რა
მოხდა, მიზეზი არ იცი?

დიდებული
ქვეყნის შიდა პრობლემები. დიდი საფრთხის წინაშე დამდგარან.
მეფე სასწრაფოდ იხმეს. სჩანს, მის გარეშე ვერ მოაგვარეს.

კენტი
თავის სანაცვლოდ ჯარის უფროსად ვინ დატოვა?

დიდებული
საფრანგეთის მარშალი, მესიე ლა ფარი.

კენტი

დედოფალი ჩემმა წერილმა ალბათ ძალიან დაამწუხრა.

დიდებული

რომ გამომართვა, იქვე გახსნა, კითხვას შეუდგა.

ლამაზ ღაწვებზე ღაპა-ღუპით სდიოდა ცრემლი.

როგორ ცდილობდა, თავის გრძნობებს გამკლავებოდა!

ძლიერი განცდა დაუუფლა. ამ მწუხარების

დამალვა სურდა.

კენტი

მაგრამ ჩანდა, გული ეტკინა!

დიდებული

თავს იკავებდა. არც კი ვიცი, როგორ გადმოგცეთ,

რას განიცდიდა. ერთდროულად, მზეც ანათებდა,

თან წვიმდა, წვიმდა. განუწყვეტლივ. როცა ტიროდა.

ამასთანავე, შეუმჩნევლად იღიმებოდა.

თითქოს ბაგეებს არ ესმოდათ, რატომ ცვიოდა

თვალთაგან ცრემლი, მარგალიტად რად იბნეოდა.

ასე მშვენიერ სევდის განცდას, არის ვინმე, რომ
არ ინატრებდა?!

კენტი

არ თქვა რამე? სიტყვა არ დაძრა?

დიდებული

„მამა“ — წარმოთქვა ერთი-ორჯერ. და სულ ეს იყო.

თითქოსდა გულზე მძიმე ლოდი სუნთქვას უშლიდა.

მერე იყვირა, „დებო! დებო! უნდა გრცხვენოდეთ!

კენტი! მამა! დებო, რა ქენით, როგორ გაუშვით

ღამით, საშინელ ქარიშხალში! წარმოდგენაც კი

არ შემიძლია“. შემდეგ ისევ იფეთქა ცრემლმა.

ხმას ვერ იღებდა. უცებ ადგა და გამეცალა.

უნდოდა მარტო დარჩენილიყო.

კენტი

ყველაფერი

ზეცაში წყდება. ვარსკვლავები ალბათ ბედ-ილბალს
იქ განაგებენ. თორუმ შვილებს, ერთმანეთისგან
ასეთნაირად განსხვავებულთ, კაცი ვერ იქმდა.
სხვა საუბარი არ გქონიათ?

დიდებული

მას მერე არა.

კენტი

როცა ეს მოხდა, საფრანგეთის მეფე იქ იყო?

დიდებული

არა.

კენტი

უპე ღუგრშია მეფე ლირი. ზოგჯერ, დროდადრო,
მესიერება უბრუნდება. როცა გონება
გაუნათდება, ახსენდება, თაგს რა გადახდა.
კორდილიასთან შეხვედრაზე ვერ დაითანხმეს.
კვლავ უარზეა.

დიდებული

რატომ ნეტავ, რა მიზეზია?

კენტი

რცხვენია. იცის, უსამართლოდ მოიქცა მაშინ.
შვილი დაწყევლა გამეტებით და გააძევა.
როგორ დატოვა უცხო ქვეყნის მეფის ამარა!
ყველა უფლება ჩამოართვა და მის გულქვა დებს
გადაულოცა. არ ასვენებს სინდისის ქენჯნა.
სირცხვილით იწვის, კორდილიას ვერ ეკარება.

დიდებული

საბრალო კაცი!

კენტი

კორნულის და ოლბენის ჯარის
რამე ამბავი ზომ არ იცი?

დიდებული

აქეთ მოდიან.

კენტი

წამო, მიგიყვან ჩვენს მეფესთან. მასთან დაგტოვებ.
ვერ გამოგრძები ჯერ ღროებით. მაქვს მე მიზეზი.
ვერც ვინაობას ვერ გაგიმხელ, მაგრამ გარწმუნებ,
როცა შეიტყობ, არ ინანებ, რომ გამიცანი.
ახლა წავიდეთ. გამომყევი. მეფესთან მივალთ.

გადიან

სურათი IV

შემოდიან დაფლავებით და ბაირაღებით
კორდილია, ექიმი და ჯარისკაცები

კორდილია

მართლაც ის არის, სამწუხაროდ. სადღაც უნახავთ.
გაგიჟებული დარბის თურმე, ხმამაღლა მღერის.
გვირგვინი ადევს ბალახების. დაუკრეფია
ბაბუაწვერა, შხამა, ჭინჭარი, მინდვრის ყაყაჩი.
სარეველები, პურის ყანებს რომ ედებიან.
ხალხი გავგზავნე მოსამებნად. უნდა იპოვონ.
მთელი მინდვრები დაიარონ. აქ მოიყვანენ.
ოღონდაც ვინმემ, შერყეული მისი გონება
სულ ოდნავ მაინც დაულაგოს, რაც გამაჩნია,
ყველაფერს მიუცემ.

ექიმი

ქალბატონო, არის წამალი.
ბუნება ამბობს, მკურნალია ძილი ყველაფრის.

მას ეს აკლია. შეგვიძლია ძილი მოვგვაროთ.
სამსალა ვიცი, უებარი, ძალიან ბევრი.
სიმშვიდეს მისცემს, სულს დაუცხრობს და დაუამებს.

ქორდილია

ბუნების ყველა საოცრებას, ყვავილს თუ ბალახს,
მათში ჩამაღულ, ამოუცნობ, ჯადოსნურ ძალას
ჩემი ცრუმლებით გასაზრდოებ, მოგეფერები,
თუ ის განკურნავს მამაჩემის სულიერ ტანჯვას.
წადით ახლავე, მომინახეთ, აქ მომიყვანეთ.
თავის თავს რამე არ აუტეხოს.

შემოღის შიკრიკი

შიკრიკი

გვაცნობეს, მემ,
დიდი ლაშქარი ბრიტანეთის, აქეთკენ მოდის.

ქორდილია

მაგას ველოდი. ჩვენც მზადა ვართ მათ დასახვედრად.
ძვირფასო მამა, შენს გამო ვარ მე აქ მოსული.
ძლიერ დავითანხმე ფრანგთა მეფე, წამოსულიყო.
ომის მიზეზი ამბიცია არვის ეგონოს,
ეს არის დიდი სიყვარული მოხუცი მამის!
უნდა დავიცვა, აღვადგინო მის უფლებებში.
სულ მალე ენახავ, ხმას გავიგონებ.

გადიან

სურათი V

ვლოოსტერის ციხე-დარბაზი
შეძლოდან რიგანი და ოსვალდი

რიგანი

ჩემის სიძის ჯარი დაიძრა?

ოსვალდი

დაიძრა, მადამ!

რიგანი

თვითონაც არის?

ოსვალდი

აიძულეს თურმე როგორდაც.
თქვენი და უფრო გამბედავი გამოდგა ბოლოს.

რიგანი

ედმუნდი შეხვდა, ესაუბრა, თუ იცი, პერცოგს?

ოსვალდი

არა, ვერ შეხვდა.

რიგანი

ნეტავ რას წერს ჩემი და ედმუნდს?

ოსვალდი

არ ვიცი, მაღამ.

რიგანი

ჩვენ ედმუნდი ახლა გავგზავნეთ,
მნიშვნელოვანი საქმის გამო. ძალიან შევცდით,
თვალებდათხრილი გლოსტერი რომ გარეთ გავაგდეთ.
უნდა მოგვეკლა! რას ჩაიდენს, არავინ იცის!
არ აამზედროს ჩვენი ხალხი! პოდა ედმუნდი,

მის ბნელ სიცოცხლეს დაასრულებს. სულ დაუბნელებს.
ამასთანავე ფრანგების ჯარს დაზვერავს კიდეც.

ოსგალდი

რა ვქნა, სასწრაფოდ უნდა ვნახო, წერილი მივცე.

რიგანი

ჩვალ დაიძრება ჩვენი ჯარი. მანამდე დარჩი.
სახიფათოა ღამით გზები!

ოსგალდი

არ შემიძლია!
ჩემს ქალბატონს სურს, ეს ბარათი დროზე გადავცე.

რიგანი

ნეტავ დაწერა რად დასჭირდა. დანაბარებს ხომ
ისეც ეტყოდი. ალბათ რაღაც სხვა ამბავია,
რაც მე არ ვიცი. არ ინახებ, ნებას თუ მომცემ
წერილი გავხსნა.

ოსგალდი

ვერა, მაღამ, არ შემიძლია.

რიგანი

ქმარი არ უყვარს შენს ქალბატონს, მე ამას მივხვდი.
რადგან ახლახანს, აქ რომ იყო, რაღაცნაირად
უცქერდა ედმუნდს. უელავდა ძალზე თვალები.
გეცოდინება, თუ რა ხდება. შენა ხარ მისი
მესაიდუმლე.

ოსგალდი

ქალბატონო, რას მეუბნებით?

რიგანი

შენთან პირდაპირ ვლაპარაკობ. ვიცი რას ვამბობ.
და რასაც გეტყვი, გირჩევ კარგად დაიმახსოვრო.

უკვე მკვდარია ჩემი ქმარი. მე და ედმუნდმა
აეწონ-დავწონეთ ყველაფერი. ჰოდა, შევთანხმდით!
მას ჩემთან ყოფნა უფრო აწყობს, ვიდრე ჩემს დასთან.
ახლა გაიგე? როცა ნახავ, მე ნებას გაძლევ
ასე გადასცე. შენს ქალბატონს, წვრილად უთხარი,
რაც მოისმინე. თან ურჩიე, მისთვის აჯობებს,
კარგად დაფიქრდეს. სულ ეს არის. ახლა მშვიდობით.
იმ თვალებდათხრილ მოღალატეს თუ გადააწყდი,
არ დაივიწყო, მკვლელი ჯილდოს დაიმსახურებს.

ოსვალდი

ერთი ვიპოვო საზმე, მადამ, მაშინვე ნახავთ,
ვის მხარეზე ვარ.

რიგანი

კარგი, მშვიდობით.
გადოიან

სურათი VI

დუკრთან, მინდორში.
შემოდიან კლოსტერი და კდვარი

გლოსტერი

კლდის წვერისაკენ არ მივდივართ?

ედგარი

აღმართს ვერა გრძნობ?
უკვე ავდივართ.

გლოსტერი

მეჩვენება. სწორზე დავდივართ.

ედგარი

არა, ციცაბო აღმართია. ზღვის ხმა არ გესმის?

გლოსტერი
არა. ნამდვილად!

ვღარი

ისე გტკივა, ალბათ თვალები,
რომ ვერაფერსაც ვეღარა გრძნობ.

გლოსტერი

მგონი ასეა.
შენი ხმა თითქოს შეიცვალა. სხვაგვარად მესმის.

ვღარი

აი, მოტყუვდი. შემეცვალა მხოლოდ სამოსი,
სხვა არაფერი.

გლოსტერი

მაინც ვფიქრობ, უკეთ მეტყველებ.

ვღარი

წვერზე ავედით. ქიმზე ვდგავართ. რა საშინელი
აღგიღია! თვალს ვერ უწვდენ, რომ ჩაიწედავ.
ყვავ-ყორნებიც კი არ დაფრენენ ამ სიმაღლეზე!
საღლაც შუამდე ამოღიან და მწერებს გვანან.
კლდეზე კაცია დაკიდული, ზღვის სატაცურს კრეფს.
არ ეშინია? ერთი ციცქა მოჩანს აქედან.
მეთევზები თაგვებივით მიღი-მოღიან.
იქით გემია, ღუზაზე დგას. ნავს გავს შორიდან!
ისე მაღლა ვართ, ზღვის ხმაური აქ არც კი აღწევს.
თაგბრუ მეზვევა, ლამისაა გადავიჩეხო

გლოსტერი

მანდ მიმიყვანე, სადაც დგახარ.

ვღარი

მომეცი ხელი.
რა უნდა მომცენ, ოდნავ მაინც, წინ წავიწიო.

გლოსტერი

გამიშვი ხელი, მეგობარო. ეს გამომართვი,
რაც ქისაშია, შენისთანა ღარიბისათვის
განძი იქნება! მოიხმარე სულ სიკეთეში.
დამტოვე, წადი. მეც მისურვე, გზა მშვიდობისა.
ნაბიჯების ხმა გამაგონე. ნულარ აყოვნებ!

ედგარი

ღმერთმა მშვიდობა მოგანიჭოთ.

გლოსტერი

მეც გულით გლოცავ.

ედგარი

თავისზე

სასოწარკვეთილს მოვექეცი ასე იმიტომ,
სხვა გზა ვერ ვნახე, რით ვუშველო.

გლოსტერი

მაღალო ღმერთო,

ვემშვიდობები მე სამყაროს საქუთარ ნებით.
ძალა არ შემწევს, ავიტანო ამდენი ტანჯვა.
ვერ დაველოდე, ნაბოძები შენგან სიცოცხლე
ნელ-ნელა როდის მინავლდება. სიცოცხლეს არა,
სულიერ ტკივილს გავურბივარ. მიზეზი იცი
შენ, ერთადერთმა. თუ ედგარი ცოცხალი არის,
მას შეეწიე, მას უშველე, გემუდარები.
ახლა მშვიდობით.

იქვე იცემა

ედგარი

მშვიდობით, სერ, უკვე წახვედით?

საოცარია, რას არ სჩადის ადამიანი.

თავის სიცოცხლეს, უდიდეს განძს, თვითონ იპარავს!
როცა ცხოვრება ნებისმიერ ქურდზე უკეთაც
ახერხებს ამას. ცოცხალი ხარ? სერ, ხმა გამეცი!
რამე მითხარი. ხომ არ მოკვდა, ნეტავი მართლა!
ცოცხალი არის. თავს როგორ გრძნობთ?

გლოსტერი

მაცალე, ვკვდები!

ვლგარი

რა ხარ, ქარი ხარ? ბუმბული ხარ, თუ ჰაერი ხარ?
იმ სიმაღლიდან ჩამოვარდი, ცოცხალი დარჩი?!
არ დამტვრეულხარ, არც სისხლი გდის, სუნთქავ კიდევაც.
როგორ გადარჩი! არაფერი დაგშავებია!
ძალიან მიკვირს. ათი ანბა რომ გადააბა,
სწორედ ასეთი სიმაღლიდან უცებ დაეშვი!
რა სასწაულმა გიხსნა ნეტავ, ვერ გამიგია.

გლოსტერი

როგორ, მე მართლა ჩამოვვარდი?

ვლგარი

თანაც საიდან!
ერთი შეხედე იმ თეთრ კლდეებს. მაღალ ქიმს ხედავ?
ტოროლას ხმაც კი ვერ მიაღწევს ალბათ იქამდე.
შეხედე, მეთქი!

გლოსტერი

რას შევხედო, თვალები არ მაქვს!
ნუთუ სიკვდილის ღირსიც არ ვარ. ნუგეშს ვერასდროს
ვეღარ ვიპოვი? რატომ მტანჯავ ასე სატიკად!

ვლგარი

მოდი, ადექი. მომე ხელი. ფეხზე ხომ დგახარ?
თავს როგორა გრძნობ?

გლოსტერი

კარგად. კარგად.

ვლგარი

სასწაულია!
იქ რომ იდექი, მაღლა, წვერზე, გვერდით ვინ გყავდა?

გლოსტერი

ერთი ღატაკი უბედური მათხოვარია.

ედგარი

აქედან როგორც დავინაზე, თვალები ჰქონდა
ვით საგსე მთვარე, ორი ცალი. და უძრავი
ცხვირი სახეზე. თავზე რქები, ისე იქნევდა,
გეგონებოდა ზღვა დელაგსო. ეშმაკი იყო.
ღმერთს უმადლოდე, სწორედ იმან გადაგარჩინა!

გლოსტერი

ალბათ ასეა. იმან მიხსნა. ყველაფერს მივხვდი!
სურს რომ ვატარო ჩემი ჯვარი აღსასრულამდე.
ვიდრე არ მეტყვის, უკვე კმარა, დაისვენეო.
ადამიანი კი მეგონა, ჩემთან ვინც იყო,
თუმც წარამარა იძახოდა, ავი სულიო!
იმ ადგილამდე მიმიყვანა.

ედგარი ედგარი

მორჩა, დამშვიდდი.
უნდა დაწყნარდე. ეს ვინ არის, აქეთ რომ მოდის,
შემოდის ლირი, ყვავილუბით მორთული
ჭკუაზე მყოფი ასე რატომ მოირთვებოდა?

ლირი

ხელს ვერ მახლებენ, ვერ მეტყვიან, ფულს რატომ ჭრიო.
მე ხომ მეფე ვარ. ეს არ არის, ჩემი უფლება?!

ედგარი

ო, რა მძიმეა ამის ცქერა!

ლირი

ბუნება ხელოვნებაზე მაღალია ზოგ შემთხვევაში. ეს ფული
ჯარის შემკრებებს გადაეცით. ნახე, მშვილდი როგორ უჭირავს!
საფრთხობელაა! ერთი ეგ მეტრავის ადლი აქეთ მომაწოდეთ!
თაგვი! თაგვი! შემწვარი ყველით მოვიტყუებ. სად არის ჩემი

წელთაომანი! უნდა ვესროლო. ამ გოლიათს ვიწვევ! ალებარდები მოიტანეთ! ყოჩაღ, შურდულივით მიქრის მიმინო. მიდი! მიდი! რაო? პაროლი მითხარი.

ჭვარი
თავშავა.

ლირი
გაიარე.

გლოსტერი
ეს ხმა მეცნობა.

ლირი
ოჰო, გონერილი, თეთრი წვერით! ძაღლივით მელაქუცებოლნენ, მეუწენებოლნენ, წვერში ჭალარა გაგრევიაო. მაშინ ჯერ შავიც არ მქონდა. ყველაფერზე ამბობდნენ „პო“ „არა“, რასაც არ ვიტყოდი. „პო“ პო უნდა იყოს და „არა“ არა. ასე გვასწავლის საღვთო წიგნი. როცა გაწვიმდა და დავსველდი, ქარმა დაუბერა და შემცივდა, როცა ჭექა-ჭუხილი აღარ დამემორილა, მაშინ გავიგე, ვინ ვინ იყო. მივხვდი, რომ მათ სიტყვას ფასი არ ჰქონდა. ყველაფერი ხარო. ტყუილია, არაფერიც არა ვარ! სიცივე მკლავს.

გლოსტერი
ხმა კარგად მახსოვს. მეფეა, ხომ?

ლირი
დიახ, მეფე ვარ!
ერთი შეხედეთ, რას კანკალებს. როცა მე მხედავს!
ამ ადამიანს შევიწყალებ! რა დააშავე?
ცოლს უღალატე? ღალატისთვის კაცს როგორ მოვკლავ!
ციცქნა ბუზიც ხომ მაგას შეება. ჩიტი ნიბლიაც
ჩემს თვალწინ მრუშობს. ცუდს ამაში ვერაფერს ვხედავ.
უფრო პირიქით. აბა ნახეთ გლოსტერის ბუში!
მას უფრო უყვარს მამამისი, ვიდრე ჩემს შვილებს,
კანონიერად გაჩენილებს. მათ არ ვუყვარვარ!

მიდით, იმრუშეთ, გაიხარეთ. ჯარისკაცები
მჭირდება ბევრი! ქალს რომ შეხედავ, გეგონება
მორცხვი, უმწიველო, კრძალვით სავსე. მიეცი ნება,
ნახე რას იზამს! ანგელოზი აღვირახსნილი!
ზემოთ რაც არის, ის ნაწილი, ღვთაებრივია.
წელსქვემოთ გახლავთ ჯოვანეთი, გოგირდის ორმო.
ფუჟ, როგორ ყარს, რას გიზგიზებს, ქალი-კენტავრი!
მეფეთიაქე, მაყნოსინე, თუ გაქეს რამე
სურნელოვანი, დამეუფლოს ტკბილი შეგრძნება.
აპა შენ ფული.

გლოსტერი

ნება მიბოძე წელზე გემთხვიო.

ლირი

ოღონდ ჯერ უნდა გავიწმინდო. გვამის სუნი სდის!

გლოსტერი

უფლის ქმნილება, ნანგრევებად გადაქცეული!
ამ ულამაზეს სამყაროსაც იგივე ელის.
გაიცრიცება და გაქრება. სერ, მე მიცანით?

ლირი

თვალები მახსოვს. ალმაცერად რატომ მიყურებ. ბრმა კუპიდონო,
აი, ამცდა შენი ისარი. ველარაგის ვერ შევიყვარებ. აბა შეხედე, თუ
გამოიცნობ, ეს ვინ დაწერა!

გლოსტერი

სულ რომ მზედ იქცეს ყველა ასო, ვერ დავინახავ.

გლიგარი

სხვას რომ ეამბნა, რასაც ვხედავ, მე ვერასოდეს
დავიჯერებდი. გული მიკვდება.

ლირი

წაიკითხე!

გლოსტერი

ამ ცარიელი თვალის ბუდით?

ლირი

შენც ჩემსავით ხარ? აღარც თვალი და აღარც ქისაში ფული. თვალების საქმე მძიმედაა, ქისის საქმეა მსუბუქად. რა უკულმართია ეს ქვეყანა, ამას თუ ზედავ!

გლოსტერი

ვერ ვხედავ, ვხვდები!

ლირი

შენ გიჟი ხომ არა ხარ? ქვეყანა რომ უკულმართია, ამის დანახვას თვალი რად უნდა. ყურით უცქირე. ნახე, მოსამართლე რა მკაცრად სჯის ვიღაც ქურდბაცაცას. აბა გაცვალონ ადგილები, გაიგებ, ვინ ქურდია და ვინ მსაჯული? გინახავს, ძალლი როგორ უყეფს მათხოვარს?

გლოსტერი

დიახ, სერ!

ლირი

და როგორ გაურბის ძალლს ის საბრალო? მაშინ გცოდნია, თუ რას ნიშნავს ძალაუფლება. თავის ადგილას ძალლი ძალაა და აქვს უფლება. მორჩილებას მოითხოვს.

გასწიე იქით სისხლიანი ზელი, ჯალათო!

მეძავს შეეშვი, ეგ მათრახი ზურგზე დაირტყი.

იმისთვისა სჯი, რასაც თვითონ სიამოვნებით

გააკეთებდი?! რა ძალაა ძალაუფლება!

ტანზე ძონძები მოგაჩვენებს კაცს დამნაშავედ.

ბეწვით გაწყობილ მდიდრულ სამოსს ვინ რას შებედავს.

გადააფარე ცოდვას ოქრო – ზედ შეემსხვრევა,

თავად ლახვარი სიმართლისა. ჯღანით შემოსე,

და დარწმუნდები, იოლია მისი განგმირვა.

ვის აქვს უფლება, ქვა ისროლოს! ყველას დავიცავ!

არცერთ ბრალმდებელს აღარ მივცემ სიტყვის უფლებას!

იცი, რა ქენი, შეშის თვალი უნდა ჩაისვა.

ვხედავ, ვხედავო, შენც იძახე, როგორც სჩვევიათ
პოლიტიკოსებს. მერე რა რომ, ვერაფერს ხედავ!
ფეხზე გამხადეთ, მოდით, მოდით. სწრაფად, ახლავე!

ედგარი

გონიერება და მასთანვე უგუნურობა!
ბრძნული სიგიჟე!

ლირი

თუ იტირებ ჩემს მაგივრადაც,
გათხოვებ თვალებს. კარგად გიცნობ. შენ გლოსტერი ხარ.
უნდა ითმინო. ვიბადებით თუ არა, ვტირით.
როცა ჰაერის ჰირველივე ყლუპს ჩავისუნთქავთ,
მაშინვე ვტირით. გეტყვი რატომ, დაიმახსოვრე!

გლოსტერი

რას მოვესწარი!

ლირი

გაჩენისას იმიტომ ვტირით,
ვიცით, რომ მოვხვდით მასხარებით სავსე სცენაზე!
კარგად დადგმული, მშვენიერი მიზანსცენაა!
მეც მოვიფიქრე! ცხენებს ნაბდით დავაჭედინებ,
რომ ჩემს სიძეებს მივეპარო და ჩუმად მოვკლა!
ჰო, მოვკლა! მოვკლა! მოვკლა! მოვკლა!

შემოღის ერთი დიდებული მსახურებთან ერთად

დიდებული

აქ ბრძანდება. არ გაიქცეს, ხელი მოკიდეთ!
სერ, თქვენი შვილი, ქალიშვილი, უსაყვარლესი...

ლირი

ტყვედ ამიყვანეს! მომეშველეთ! როგორც ეტყობა,
ბედის მასხარად დავიბადე. ყველას გაფრთხილებთ,
ძალიან კარგად მომეპყარით. გადაგიხდიან
თქვენ გამოსასყიდს. მე ავად ვარ. ექიმი მინდა.
აქ, ტკინში დამჭრეს!

დიდებული

ყველაფერი მზად არის თქვენთვის.

ლირი

მშველეულს ვერ ვხედავ. მარტო დავრჩი?! ყველამ დამტოვა?!
ჩემს დღეში კაცი იმდენ ცრემლად დაიღვრებოდა,
შემოდგომის მტვერს გადარეცხდა, ბაღსაც მორწყავდა!

დიდებული

ძვირფასო სერ,

ლირი

თუ სიკვდილია, სიკვდილი იყოს!
ისე ამაყად წამოგყვებით, თითქოს სასიძო
მიდის ქორწილში. მე მეფე ვარ!

დიდებული

დიახ, ბრძანდებით. თქვენ მეფე ხართ, ჩვენ კი მსახურნი.

ლირი

აზრი ჰქონია მაშ სიცოცხლეს. გამომეკიდეთ.
ვის შეუძლია დამიჭიროს. სირბილით. ჰეი, ჰოუ!
გადის სირბილით. მსახურები მისდევენ

დიდებული

ამ დღეში მყოფი არამზადაც შესაბრალია,
არათუ მეფე. ქალიშვილი გყავს ერთი კარგი.
მხოლოდ ის შესძლებს მოგიშუშოს შენ იარები.
ცოდვა დაიდო უმძიმესი, მისმა ორმა დამ.

ჯვარი

მოგესალმებით!

დიდებული

ღმერთმა წყალობა არ მოგაკლოთ.
გნებავდათ რამე?

ედგარი

რა ხმა ისმის, ბრძოლის ყიუინა?

დიდებული

ეგ ხმა არავის შემწება, თუ ერთხელ მაინც
მოუსმენია!

ედგარი

ის თუ იცით, მტერი ახლოა?

დიდებული

როგორც ამბობენ, ახლოს არის. ძალიან სწრაფად
მოიწევს აქეთ.

ედგარი

ეგ ამბავი მსურდა გამეგო.
გმადლობთ, ბატონო.

დიდებული

დედოფალი კეთილი ზრახვით
მობრძანებულა. მისი ჯარიც უკვე გზაშია.

ედგარი

გასაგებია. ყველაფრისთვის მადლობელი გარ.
დიდებული გადის

გლოსტერი

ღმერთებო, თქვენთვის მომინდვია ჩემი სიცოცხლე.
ნუღარ მომივლენთ იმ ავი სულებს, რომ არ მაცდუნონ.
თქვენ რომ ინტებთ, მაშინ მოვკვდე!

ედგარი

კარგი ნატვრაა.

გლოსტერი

კეთილო კაცო, ნეტავ ვინ ხარ, გამაგებინა!

ჯიგარი

ერთი ღატაკი, ბედისაგან დაბრიყვებული.
ბევრი ტანჯვა მაქვს გამოვლილი, ბევრი ვაება.
ამიტომ ყველა მებრალება. მომეცი ხელი.
შენ თავშესაფარს გაპოვნინებ.

გლოსტერი

მადლობელი ვარ.
ღმერთმა ასმაგად დაგიბრუნოს შენი სიკეთე.
შემოდის ოსვალდი

ოსვალდი

აი ნანატრი გასამრჯელო. ბედიც ეს არის!
თვალებდათხრილი შენი თავი ახლა მომიტანს
დიდალ ქონებას. შე ბებერო, შე მოღალატე,
მიდი, ილუცე, დათვლილი გაქვს, უკვე წუთები.
აღმართულია ეს მახვილი!

გლოსტერი

ეგ არ მაშინებს.
რაღას აყოვნებ, მიდი, მიდი, ჩქარა მომკალი!
ჯიგარი აუჯარუბა

ოსვალდი

რა მაბაცი ხარ, ვიღაც გლეხო, იცი, რას შეგბი?!
ექმაგები ამ გამყიდველს და მოღალატეს?
ალბათ არ გინდა, მაგის ბედი გაიზიარო,
ხელი გაუშვი!

ჯიგარი

არ გავუშვებ მე ხელს, იცოდე!

ოსვალდი

წადი აქედან, გამეცალე, თორემ მოკვდები!

ჯიგარი

კეთილო კაცო, წადი რა, შენს გზაზე, რა გინდა, რას ერჩი ამ

საცოდავ, გაუბედურებულ მოხუცს.
მოეშვი. მე კიდე რას მემუქრები. შენისთანები მინახავს? უცებ
გული არ გამიხეთქო! ამ კეტს ხო
ხედავ, თუ წამოვიდა მაგ გოგრაში, მერე ვნახოთ, ვინ უფრო
მაგარია. გაიგე, რა გითხარი?

ოსვალდი

გადი, ნაგავო!

ედგარი

აქვე კბილებს დაგაყრევინებ.
ოსვალდი ძირს კარდება

ოსვალდი

მომკლა ბოგანომ! რაღას ვიზამ, აიღე ქისა
და გთხოვ, დამმარხე! ჯიბეში მაქვს ორი წერილი.
ედმუნდს გადასცემ, გლოსტერის გრაფს. ეს სასწრაფოა.
შენ მას ინგლისის ჯარში ნახავ. რა ცუდ დროს ვპვდები!
კვლება

ედგარი

ვინცა ბრძანდები, კარგად ვიცი. ერთი ლაქია,
ბინბურ სურვილებს ქალბატონის რომ ასრულებდი.

გლოსტერი

უკვე მოკალი?

ედგარი

წყნარად, მამა, ნუ ნერვიულობ.
ახლა ჯიბეებს მოვუჩხრიკავ. ამბობდა რაღაც
წერილებიო, იქნებ როგორ გამოგვადგება.
მოკვდა. და ვწუხვარ, მხოლოდ იმას, რომ მე მოვკალი.
თქვენის ნებართვით, ლუქი ავხსნათ. მორიდების დრო
აღარ არსებობს. მტრის ზრახვები თუ გსურს გაიგო,
მის გულში უნდა ჩაიხედო. და წერილშიაც.

კითხულობს

„არ დავივიწყოთ, რომ ერთმანეთს ფიცი მივეცით. ბევრი ხელსაყრელი მომენტი გვეწება მანდ, რომ ის მოიშორო. მთავარი სურვილია, თორემ დრო და ადვილი რამდენიც ვინდა, მთიქმნება. თუ კერძოების იზამ და შინ ვამარჯვებული დაბრუნდა, მაშინ მე ტყვე ვიწები. მისი სარუცელი კი ჩემი საპყრობილე. გამათავისუფლეულ დაიკავე მისი ადვილი. შენი – როგორ მინდა ცოლი დაგწერო – ერთგული გონიერილი“
საზღვარი არ აქვს თურმე ქალის ნება-სურვილებს, რა მოინდომა! ქმარი მოკლას, პატიოსანი.
ჩემი მმა ჰყავდეს იმის ნაცლად. აქვე ქვიშაში უნდა ჩაიფლა. უნამუსო, მკვლელის შიგრიკო.
ოლბენის ჰერცოგს თუ ვაცნობე, რაც აქ წერია, არ დაამწუხებებს შენი სიკვდილი.

გლოსტერი

მეფე გაგიყდა!

ნეტა მე რა მჭირს, ამდენ ტანჯვას რა ძალით ვუძლებ.
რატომ არ მომდის არაფერი! სჯობდა მასავით
შევშლილიყავი. არ გამეგო, რა დამემართა.
დაუდავუბის ხმა

ჯვარი

წავიდეთ, მამა, მომე წელი. ნალარის წმაა,
შორიდან ისმის. მეგობართან დაგაბინავებ.
გადიან

სურათი VII

კარავი ფრანგთა ბანაკში
შემოღიან კორდილია, კუნტი, უქმი და დიდებული

კორდილია

კეთილო კენტ! როგორ შევძლო, რა გავაკეთო,
შენი სიკეთე საკადრისად გადაგიხადო.

მთელი სიცოცხლე არ ეყოფა ამას ნამდვილად!

კენტი

თქვენ გააკეთეთ ბევრად მეტი. ეს გულს მიხარებს.
რომ მე არ შევცდი, გამოვდექი მაშინ მართალი.

კორდილია

გამოიცვალეთ, გთხოვთ, სამოსი. ძონძებს რომ ვხედავ,
ცუდ მოგონებებს ვერ ვივიწყებ!.. გემუდარებით,
სხვა რამ ჩაიცვით!

კენტი

მომიტევეთ, ძვირფასო მადამ,
ვერ გამოვიცვლი. რომ არ მიცნონ. თქვენც უნდა გთხოვოთ,
ჯერ უცხოსავით მომექეცით. ცოტა სანს კიდევ.

კორდილია

როგორც ინებებთ!

უქმებს
თავს როგორ გრძნობს, ექიმო, მეფე?

კენტი

ჯერ ისევ სძინავს, ქალბატონო.

კორდილია

ღმერთო, უშველე!

დააშოშმინე ამღვრეული მისი გონება!
გაუმთლიანე, ნაფლეთებად დაშლილი სული
და დამიბრუნე მამაჩემი, ბავშვად ქცეული.

ექმი

ნება მომეცით, მადამ, გავაღვიძო. ეყოფა ძილი!

კორდილია

თუ ასე ფიქრობთ, გააღვიძეთ. მეფე მოკაზმეს?
სხახურებს შემოჭყავთ ლირი საგარძლები

დიდებული
ძილში შევმოსეთ.

ექიმი
ქალბატონო, გვერდით იყავით.
რომ გაიღვიძებს, დამერწმუნეთ, უკეთ იქნება.

კორდილია
ძალიან კარგი.

ექიმი
ახლოს მოდით. უფრო ზმამალლა
დაუკარით!

კორდილია
ძვირფასო მამა! დაე სურვილმა
განკურნების, მიანიჭოს ჩემს ტუჩებს ძალა,
რათა ამბორით დაგავიწყო ყველა ტკივილი.

პენტი
რა კეთილი ხარ, დედოფალო, რა მშვენიერი!

კორდილია
არ ყოფილიყავ თუნდაც მამა, მათი მშობელი,
ჭადარა თმისთვის უნდა ეცათ მაინც პატივი.
როგორ გაგაგდეს ქარიშხალში, ჭექა-ჭუხილში!
მეხის გრგვინგაში! თავშიშველი! დამით, მარტოკა!
მიწის ზღაპარს ელვა კლაკვნით რომ ეხეთქება,
ისეთ ამინდში, ავ ძალლსაც კი შევიბრალებდი,
თუნდაც მრავალჯერ დავეკბინე! შინ შევიყვანდი,
მივცემდი ადგილს ცეცხლის პირას. შენ სად გეძინა,
სადღაც გომურში, სველ ჩალაში! ღმერთო, ო, ღმერთო!
ნეტია ცოცხალი როგორ დარჩი. მგონი იღვიძებს.
უთხარით რამე!

პენტი
აჯობებს თქვენ ელაპარაკოთ!

კორდილია
თქვენი უდიდებულესობავ, როგორ ბრძანდებით?

ლირი
რა დაგიშავეთ, საფლავიდან რად ამომიღეთ?
ვიცი, სული ხარ, და წეტარებ შენ სამოთხეში.
მე ურმის თვალზე ვარ გაკრული და ვტირი მწარედ,
მხურვალე ცრემლით დაფუფქელი

კორდილია
სერ, ვერ მიცანით?

ლირი
ხო ვთქვი, სული ხარ. სად და როდის გარდაიცვალე?

კორდილია
ის აქ არ არის!

ექიმი
ცოტაც აცალეთ,
გამოფხიზლდება ალბათ მალე და გონზე მოვა.

ლირი
ახლა სადა ვარ? სად ვიყავი? უავე გათენდა?
ვერ გავრკვეულვარ. დავიბენი. სხვა რომ მენახა
ამ ჩემს ადგილას, მოვკვდებოდი საცოდაობით.
არ ვიცი რა ვთქვა. ეს ხელები მართლა ჩემია?
მიჩხვლიტეთ რამე, იქნებ მიგწვდე, ჩემს თავს რა ხდება.

კორდილია
ბატონო ჩემო, შემომხედეთ, მაკურთხებელი
დამადეთ ხელი. არა, არა, არ დაიჩქოთ!

ლირი
გთხოვ, ნუ დამცინი. ერთი ჩერჩეტი ბებერი ვარ.
მე უკვე ოთხმოცს გადავცილდი. ისიც არ ვიცი,

ვარ თუ არა ჩემს გონებაზე. ასე მგონია,
თითქოს თქვენ გიცნობთ. და ეს კაციც, მეცნაურება.
სად ვიმყოფები. ეს რა არის, ვერ გამიგია.
ტანთ რა მაცვია. წუხელ ღამით, სად დავიძინე?
ხომ არ დამკინით, მართლა მე ვარ? ეს ქალბატონი
კორდილიაა? ჩემი შვილი?

კორდილია

პო, მე ვარ. მე ვარ!

ლირი

შენ ხარ? და ტირი? არ იტირო, გემუდარები.
საწამლავი გაქვს? მაშ მომეცი, ახლავე დავლევ!
შენ არ გიყვარვარ. ვიცი. ვიცი. ის შენი დები,
ცუდად მომექცნენ. გამახსენდა. შენ გაქვს მიზეზი
რომ არ გიყვარდე, მათ არ ჰქონდათ!

კორდილია

მე არა! არა!

მიზეზი არ მაქვს!

ლირი

საფრანგეთში ვარ?

ქენტი

თქვენს სამეფოში.

ლირი

არ მომატყუო.

ექიმი

დამშვიდდით, მემ. ხედავთ, სიგიურე
გადაუარა. მაგრამ ჯერ კიდევ საშიშია.
მოგონებებით არ დატვირთოთ. არ შეაწუხოთ.
ნელ-ნელა უფრო დაწყნარდება.

კორდილია

წამობრძანდებით?

ლირი

თუ მომიტევებ! მაპატიე, გთხოვ დაივიწყო!
გამოვჩერჩეტდი, რაც დავბერდი!

გადიან. რჩებიან ჯენტი და დიდებული

დიდებული

თქვეს, მოუკლავთო კორნუოლის დიდი ჰერცოგი.
ეს მართალია?

კენტი

ასე ამბობენ!

დიდებული

ვინ მოუმდვება
კარს იმის ნაცვლად?

კენტი

ედმუნდიო, გლოსტერის ბუში.

დიდებული

გაძევებული ედგარი კი, როგორც გავიგე,
გერმანიაში კენტს წაყვაო.

კენტი

არა მგონია!

რა დროს ეგ არის. მოახლოვდნენ ბრიტანელები.

დიდებული

ბრძოლა იქნება მეტად ცხარე და სისხლიც ბევრი
დაიღვრებაო. მშვიდობით, სერ!

გადის

კენტი

რისთვისაც ასე ვირჯებოდი, დღეს დასრულდება,
კარგად ან ავად!

გადის

მეხუთე მოქმედება

სურათი I

ბრიტანულების ბანკი დუკრთან ახლოს
დაფდაფებით და დროშებით შემოდიან ჯდუნდი, რივანი,
დიდებულები და ჯარისკაცები

ვდმუნდი

წადი, იკითხე, ჰერცოგს აზრი ხომ არ შეცვლია!
იქნებ ურჩიეს და სხვაგვარად სურს რომ მოიქცეს.
როდის რა უნდა, ვერ მიხვდები. ნუღარ აყოვნებ!
კარგად გაიგე, და ამბავი შემატყობინე
დოდებული, რომელსაც დაავალა, ვადის

რიგანი

ჩემი დის ქმარი რაღაცაზე სწუხს მეტისმეტად!

ვდმუნდი

მეც შევამჩნიე.

რიგანი

ძვირფასო გრაფ, ხომ კარგად იცი,
რასაც მე ვფიქრობ, არის მხოლოდ შენს სასიკეთოდ.
რაღაცას გაითხავ, და იცოდე, არ დამიმალო.
ჩემი და გიყვარს?

ვდმუნდი

მიყვარს დიდი პატივისცემით!

რიგანი

რასაც ღირსება, ჩემი სიძის, არ შეუბლალავს?

ვდმუნდი

არ გეკადრება, ქალბატონო, ამგვარად ფიქრი.

რიგანი

რატომდაც ვეჭვობ, მეტისმეტი სიახლოვე გაქვთ.

ედმუნდი

პატიოსნებას გეფიცები, ასე არ არის.

რიგანი

არ დაგიმაღავ, ჩემი და მძულს. ჩემი ძვირფასო,
შენც მოერიდე.

ედმუნდი

ჩემში ეჭვი არ შეიტანო!
აი, მოდიან, ჰერცოგი და მისი მეუღლე.
შემოდიან დაროშებით და დაფლაფებით ოლბენი,
გონერილი და ჯარისკაცები

რიგანი

თავისთვის
ომი წავაგო, მირჩევნია, ვიდრე ედმუნდი
ჩემს დას დავუთმო. ვერ ავიტან ამ დამარცხებას!

ოლბენი

კეთილი იყოს ეს შეხვედრა, ძვირფასო დაო!
სერ, როგორც მითხრეს, მეფე თავის შვილთან მისულა.
მასთან არიან თურმე სხვებიც, ყველა ისინი,
ვნეც გაერიდა გამეფებულ უსამართლობას.
საქმე ღირსებას შეეხება და მეც აქა ვარ.
რაკი ფრანგები შემოიჭრნენ ჩვენს ქვეყანაში,
შევებრძოლები მხოლოდ იმათ, და არა მეფეს,
ან მის მომხრეებს, ვისაც ბევრი ჰქონდა მიზეზი,
გულნაკლულობის.

ედმუნდი

ღირსეულად ბრძანეთ სათქმელი!

რიგანი

მერე ამაზე ვინ კამათობს.

გონერილი

გავერთიანდეთ.

ახლა ყველანი ერთად დავდგეთ. მტერი ერთი გვყავს.
რა დროს ჩვენს შიდა პრობლემებზე საუბარია!

ოლბენი

მოვეთათბიროთ მაშინ სარდლებს და გადაცწყვიტოთ,
რა სტრატეგია ავირჩიოთ.

ჯდუნდი

მეც გამოგყვებით.

რიგანი

შენ არ წამოხვალ?

გონერილი

ალბათ არა.

რიგანი

სჯობს, ჩვენთან იყო.

გონერილი

თავისუფის

მიგიხვდი რა გსურს, რას ეშმაკობ.

რიგანს

კარგი, წამოვალ.

მათი გასკლისას შეძლის ჯვარი, ისევ ღარიბულოდ ჩაცმული

ჯდარი

თუ თქვენ იკადრებთ, ჩემისთანა კაცს, მოუსმინოთ,
რაღაც ამბავი უნდა გითხრათ.

ოლბენი

ჯვეუას

ახლავე მოვალ.

კდგარს

გისმენ!

გადიან ოლბენის და კდგარის გარდა

კდგარი

დაიწყებოდეს ვიდრე ბრძოლა, ეს წაიკითხეთ.
თუ გაიმარჯვებთ, ბუკით მიხმეთ და გეახლებით.
მიუხედავად უბადრუკი გარეგნობისა,
დამერწმუნეთ, სერ, დაგამტკიცებ, რაც აქ წერია.
თუ დამარცხდებით, აღარაფერს აზრი არა აქვს.
ახლა გისურვებთ, მოგიმართოთ თქვენ ღმერთმა ხელი.

ოლბენი

წერილს ახლავე წავიკითხავ.

კდგარი

მე ვერ დავიცდი.

დრო როცა მოვა, ბუკის ხმაზე თქვენთან ვიქნები!

ოლბენი

კეთილი, წადი. წავიკითხავ, აუცილებლად.
კდგარი გადის. შემოდის კდმუნდი

კდმუნდი

მტერი გამოჩნდა! მოამზადეთ სასწრაფოდ ჯარი!
აი, აქ გახდავთ დაზუსტებით ინფორმაცია,
რაც მზვერავებმა მოიპოვეს. უნდა იჩქაროთ!

ოლბენი

რიგზე იქნება ყველაფერი.
გადის

კდმუნდი

მე ორივე დას სიყვარულის მივეცი ფიცი.
გველნაკენივით გაურბიან ერთიმეორეს.

სძულთ ერთმანეთი. ჯერ არ ვიცი, რომელს ავირჩევ.
ორივეს ერთად? იქნებ არცერთს. ან რომელიმეს.
ვიდრე ორივე ცოცხალია, ეჭვი არ უნდა,
გამოსავალი არ იქნება. ქვრივს თუ ავირჩევ,
სულ შეიშლება გონირილი. არადა, მას მე
როგორ შევითავ. მას ქმარი ჰყავს, რომლის გარეშე,
ომს ვერ მოვიგებ. თუ მოვიგეთ, თვითონ იფიქროს,
რას გააკეთებს. მოიშორებს. რადგან მის ქმარს სურს.
რომ შეიწყალოს კორდილიაც და მეფე ლირიც.
მოგაგებინა ჯერ ეს ომი და მერე ვნახოთ!
ჩემზე თუ იქნა, მათ ნამდვილად არ შევიწყალებ!

გადის

სურათი II

მინდორი ორ ბანაკს შორის. ისმის ბუკის ხმა.
შემოდიან დაუდაფებით და ბაირაღებით ლირი, კორდილია და მათი
ჯარი. სცენას ვადაჭრიან და ვადიან.
შემოდიან ჯვარი და ვლოსტერი

ჯვარი

აქ ჩამოჯექი, დაისვენე, ხის ქვეშ ჩრდილია.
ილოცე მამა, გაიმარჯვოს იქნებ სიმართლემ.
თუ დაგიბრუნდი, მაშინ ჩემთან, შენ სამუდამო
სიმშვიდეს ჰპოვებ.

ვლოსტერი

თქვენ, ბატონი, ღმერთმა გიშველოთ
ჯვარი ვადის. ისევ ბუკის ხმა – უკანდახვის ნიშანი.
შემოდის ჯვარი

ჯვარი

ადე, მოხუცო, ხელი მომე, აქ ვერ დავრჩებით.
ტყვედ შეუბყრიათ მეფე ლირიც და კორდილიაც.
იმათი საქმე წასულია.

გლოსტერი

მე არ წამოგალ!
აქაც მშვენივრად შეიძლება კაცი ჩაძალლდეს.

ედგარი

მაგას ნუ ამბობთ, ნაღვლიან ფიქრს ისევ აჰყევით?
ამ ქვენად მოსვლას, ანდა წასვლას, არავინ გვკითხავს.
თავისი დრო აქვს. მომე ხელი.

გლოსტერი

კარგი, წავედით.
გადიან

სურათი III

ბრიტანულების ბანაკი დუვრთან ახლოს
ბუკით და დორშებით შემოდის გამარჯვებული ედმუნდი.
ჯარისკაცებს შემოჰყავთ ლირი და კორდილია

ედმუნდი

აქედან სადმე გაიყვანეთ. დაუდარაჯდით.
ვიდრე ზემდგომნი მოიცლიან და ინებებენ,
გამოუტანონ განჩენი.

კორდილია

პირველი არ ვართ,
ვინც სიკეთის ქმნა დააპირა და დაისავეა.
ჩემზე არ ვდარდობ, თქვენზე ვფიქრობ, დევნილო მეფე!
მე რას დამაკლებს, რაღას მიზამს, ბედი მუხთალი.
თქვენი შვილები, ჩემი დები, არ უნდა ვნახოთ?!

ლირი

არა, არა, არა, არა! წავიდეთ საპყრობილები.
მხოლოდ ჩვენ, ერთად. მგალობელი ორი ჩიტივით,
ერთ გალიაში. როცა მეტყვი, მამა, დამლოცე,

მე დაგიჩოქებ და ხელახლა გთხოვ პატივისას.
ერთად ვიღოცოთ, ბედნიერი დრო მოვიგონოთ.
ბევრი ვიცნოთ ოქროსფრთიან პეპლის ამბებზე.
მათი ჭორები სასახლიდან ჩვენამდე მოვა.
ვინ რა მოიგო, რა წააგო, ვინ სად გააგდეს.
ჩვენ გაგვაოცებს მოვლენების იდუმალება
და შევეცდებით ჩამალული აზრის ამოხსნას.
იატაგის ქვას სიარულით ჩვენც გავცვეთთ ცოტას.
ალბათ რამდენი მოაზროვნე, გამოკეტილი
იჯდა საკანში, როცა იწვნია ვერაგ ბედის
უბუღმართობა!

ჯიმუნდი

გაიყვანეთ დროზე ესენი!

ლირი

მსხვერპლად შეწირვა, კორდილია, უფლის ნებაა.
ჩვენ ვეღარავინ ვეღარ გაგვყრის. უკვე ჩემთან ხარ.
აღარ იტირო. დასჭირდებათ ლვთიური ცეცხლი,
მელიებივით წამოგვყარონ აწი სოროდან.
სულ მალე ნახავ, იმათ რა დღე გაუთენდებათ.
წამო, წავედით!

ლირი და კორდილია ვაჟავთ

ჯიმუნდი

მოდი აქ, ჩემთან, კაპიტანი! კარგად მისმინე!
ამას წაიღებ. მათ გაყვები საპყრობილები!
დაწინაურდი, ხომ ასეა?! კმაყოფილი ხარ?
რაც აქ წერია, ამას ზუსტად თუ შეასრულებ,
დაჯილდოვდები უფრო უხვად. კარგ ბედს ეწევი.
კაცი ყველა დროს მოერგება! ის, ვინც მხდალია,
ღირსი არ არის ხმლის ტარების. ან ახლავე თქვი,
შევასრულებო, ანდა წადი, კარგად იყავი!

კაპიტანი

მე შევასრულებ!

ედმუნდი

რომ მორჩები, შემატყობინე.
დაიმახსოვრე, გააკეთო უნდა იმგვარად,
როგორც მე მინდა. მთავარია, დრო არ დაკარგო!
მანდ გიწერია ყველაფერი.

კაპიტანი

ჩალას და თივას ნუ შემაჭმევთ, ფურგონს ვერ ვზიდავ,
კაცის საქმე კი, რასაც ჰქვია, ყველაფერს ვიზამ!

კაპიტანი გადის
საყვირის ხმა. შეძრდიან ოლბენი, კონერილი, რივანი,
სხვა კაპიტანი და ჯარისკაცები

ოლბენი

თქვენ დღეს იბრძოდით თავგანწირვით. ისიც ცხადია,
ბედი გწყალობდათ. შეგიპყრიათ, ვინც მტრად მიგაჩნდათ.
ახლა მოვითხოვ მე გადმომცეთ. მე გადავწყვიტავ,
ვის რა მივაგო საკადრისად.

ედმუნდი

ვიფიქრე, ალბათ
უმჯობესია, ის საბრალო, მოხუცი მეფე,
მყაცრი დაცვის ქვეშ ყოფილყო. ხომ შეიძლება,
მისმა ტიტულმა, ან ასაკმა, ვინმე მიმხროს,
ჩვენს წინააღმდეგ აამხედროს. იმავ მიზეზით
დაგაპატიმრე დედოფალიც. როცა მიბრძანებთ,
ორივეს მოგგვრით სამსჯავროზე. თუ გნებავთ, ხვალვე.
ბევრი ოფლი და სისხლი ვდგარეთ. ძმამ ძმა დაკარგა.
დიდი ტკივილი გამარჯვებას მუდამ თან ახლავს.
ახლა აჯობებს, რომ ვიგლოვოთ დახოცილები.
მეფე ლირის და კორდილიას დროც მალე მოვა.

ოლბენი

რაკი ამ ომში გვერდით მყავდი, ნუ გავიწყდება,
ხელქვეითი ხარ. თავს მიიჩნევ ჩემს თანასწორად ?!

რიგანი

თანასწორია. ჩვენ მივიჩნევთ! დიახ, ასეა!

სჯობდა გაგეგოთ სხვისი აზრიც. ის მეთაურობს ჯარს და იცავს, ჩემი ქვეყნის უსაფრთხოებას. პირადად ჩემი სიცოცხლეც კი, მას აბარია. რითი არ არის თანასწორი, იქნებ მიბრძანოთ.

გონერილი

ნეტავ რას ცხარობ, თვითონ არის გამორჩეული,
შენ რა უბოძე!

რიგანი

მთელი ჩემი ძალაუფლება!
სწორედ ამიტომ იგი ყველას თანასწორია!

გონერილი

მეტისმეტია უკვე მართლაც. ქმარია შენი?

რიგანი

ზოგი ხუმრობა ხომ მართლდება?!

გონერილი

ასე გეგონოს!

რიგანი

არ გიცი რატომ, ქალბატონო, შეუძლოდა ვარ.
ძალა არ მყოფნის საკადრისად რომ გიპასუხო.
ჯარი, ტყვეები, ჩემო სარდალო, ყველაფერი,
რაც მბადია, ჩემი ჩათვლით, ახლა შენია!
საჯაროდ ვამბობ, რომ გაცხადებ შენ ჩემს მეუღლედ!

გონერილი

ვერ ეღირსება!

ოლბენი

შენ ის არ ხარ, ვინც ხელს შეუშლის!

ჯომუნდი

არც თქვენ ხართ, მიღორდ!

ოლბენი

ნაბიჭვარო, სწორედ რომ მე ვარ!

რიგანი

კამუნდებს

დაფუდაფით ვამცნოთ, რომ გიბოძე ყველა ტიტული.

ოლბენი

მაგას ვერ იზამ. მიზეზს გეტყვი. ედმუნდი უნდა
დავაპატიმრო. უმძიმესი ღალატისათვის.

ის კავშირშია ლამაზ გველთან.

უთითებს გონერილზე

რაც შეეხება

შენს განცხადებას, ჩემო დაო, მას გავაუქმებ,

ჩემი მეუღლის სასარგებლოდ. რადგან ისინი,

უკვე შეთანხმდნენ რა ხანია, ქორწინებაზე.

აქ ერთადერთი, ვინც თქვენ დაგრჩათ, რომ შეიყვაროთ,
მე გახლავარო!

გონერილი

რა სპეტაკლი გაითამაშე?!

ოლბენი

გლოსტერ, ახლა შენ მოემზადე! დაჰკარით ბუკი!

თუ არგინ მოვა ბუკის ხმაზე, რომ დაამტკიცოს

ყველა შენი დანაშაული, თვითონ დაგაწერ

ჩემი ხმლის წვერით გულის ფიცარზე. ბრძოლაში გიწვევ!

უსვრის ხელთათმანს

რიგანი

ცუდად ვარ! ცუდად!

გონერილი

თავისითვის

საწამლავი არ გიღალატებს!

ჯომუნდი

ძირს ისევრის ხელთათმანს

აპა, მივიღე გამოწვევა! აბა, ვინ არის,
ვინც დამაბრალა მე დალატი? ცილს რატომ მწამებს!
დაპერით ბუკი. გამობრძნდეს თუკი გაბედავს!
მზადა მაქვს ხმალი. დავუმტკიცებ მე მას სიმართლეს.

ოლბენი

მაცნე!

ჯომუნდი

მაცნე, სადა ხარ!

ოლბენი

შენ ვიღას უხმობ! მაცნე არ გყავს. ახლა მარტო ზარ!
ის შენი ჯარი, შეკრებილი ჩემი სახელით,
უპვე დავშალე!

რიგანი

ცუდადა ვარ, უფრო და უფრო.

ოლბენი

რა დაემართა. წაიყვანეთ ჩემთან კარავში.
რიგანი გააჭავთ. შეძლის მცენე
საყვირს ჩაპბერონ და მის ხმაზე, ეს წაიკითხე!

კაპიტანი

მიღი, ჩაპბერე!

მაცნე

კითხულობს

„თუ რეიცერთა რიგებში ბრძანდება ვინმე, ძღვომსრულით
ან შთამომავლობით წარჩინებული, ვისაც შეუძლია კომუნდს,
კლოსტერის კრაფად მიჩნეულს, დაუმტკიცოს, რომ ივი
ძოლალატეა და უამრავი ცოდვის ჩაძენი, ბუკის მესამე დაკვრაზე
გამოვიდეს. კომუნდი მზადაა პასუხი გასცეს“.

ედმუნდი
ბუკი!

პირველი ღაგვრა

მაცნე
კიდევ!

ძეორე ღაგვრა

მაცნე
მესამე!

მესამე ღაგვრა
მოიხმის საპასუხო ხმა და შემოღის ედვარი იარაღასხმული.
წინ შებუკე მოუძღვის

ოლბერი
ჰკოთხეთ რა უნდა, ბუკის ხმაზე რატომ მოვიდა!

მაცნე
ვინ ხარ? რა გქვია? ბუკის ხმაზე რატომ მოხვედი?

ედგარი
ჩემი სახელი წაიშალა. იგი ღალატმა
გაანადგურა. წარმოშობით ისეთივე ვარ
როგორც მეტოქე, ვისაც ვიწვევ.

ოლბერი
დაასახელე!

ედგარი
ვინ მიპასუხებს გრაფ გლოსტერის, ედმუნდის ნაცვლად.

ედმუნდი
აქა ვარ თავად. რა გნებავს, თქვი!

ედგარი
აიღე ხმალი.

შეურაცხოფად თუ მიიღებ, რასაც მე ვიტყვი,
და პასუხი წმალმა გამცეს. მზად დაგიხვდები.
აქ ვარ იმისთვის, რომ დავიცვა ჩემი ღირსება.
ვასრულებ აღთქმას, ჩემს უმთავრეს მოვალეობას.
მიუწვდავად იმისა რომ, დღეს ხარ ძლიერი,
წარჩინებული, ამაყი და, აღზევებული,
ტკბები კიდევაც ამ დიდებით, მე გეუბნები,
მოლალატე ხარ! მოატყუე მამაშენი! ძმა!
დალატობ ღმერთებს! დიდებული ჰერცოგის კარზე,
ინტრიგას ხლართავ. ჩაფლული ხარ სიბინძურეში,
როგორც გომბეშო, შვამით სავსე. აბა გაბედე,
ტყუილიაო, განაცხადე. ეს ჩემი წმალი,
ჩემი მარჯვენა, ჩემი გული, აღგიბეჭდავენ
მწარე სიმართლეს, გამყიდველო, მაგ ვერაგ გულში!

ჯომუნდი

რატომლაც მალავ ვინაობას. არ მეუბნები.
მშვენიერი გაქვს გარეგნობა, გაბედულიც ხარ.
სიტყვაზე გენდო? ამას ითხოვ? რაინდთა წესით,
სწორედ ამიტომ შემიძლია არ შეგებრძოლო.
მაგრამ მაპრალებ შენ მე დალატს. ნათქვამს გიბრუნებ.
ეგ სიბულვილით სავსე გული უნდა გაგიპო
და შიგ დავმარხო სამუდამოდ, რაც დამაბრალე.
ბუე!

ბუკის ხმა. იბრძვან. ჯომუნდი დაუცემა

ოლბენი

არ მოკლა! შეწყვიტეთ!

გონერილი

დალატია!

ბრძოლის წესებით, ხომ შეგეძლო უარი გეოქვა.
ნუთუ ვერ ხედავ, რომ გატყუებს! სახეს იფარავს!
და ეშმაკურად სურს დაგამარცხოს.

ოლბენი

სმა ჩაიწყვიტე!
აი ამ წერილს ჩაგჩრი პირში! შენ, ვაჟბატონო,
ვერც მოვიფიქრებ, რა გიწოდო, შენს ვერაგობას
კარგად შეხედე! გეცნო არა?! დახევა გინდა!

გონერილი

ასეც რომ იყოს, ვინმე რამეს მე გამიბედავს?!
კანონი მე ვარ და არა შენ!

ოლბენი

ო, შე ურჩხულო.
ეს რა არის-თქო, იცი-მეთქი?

გონერილი

მე რა არ ვიცი!
გადის

ოლბენი

უკან გაჰყევით! სულ გაგიჟდა, ნახეთ რას იზამს!

ედმუნდი

ბევრად მეტი მაქვს ჩადენილი, იმაზე მეტი,
ვიდრე შენ აქ ჩამომითვალე. დრო გამოაჩენს.
წარსულად იქცა ყველაფერი. მეც. თქვი, ვინა ზარ,
თუ ღირსეული მეტოქე ზარ, მაშინ შეგინდობ!
შენ მე მომიგე!

ედგარი

ჰო, ერთმანეთს უნდა შევუნდოთ!
ერთი სისხლი გგაქვს, ჩვენ ორივეს! მე და შენ, ედმუნდ,
სხვადასხვა გვქონდა უფლებები. ცუდი ეს იყო.
მე ედგარი ვარ! მამაშენის შენსავით შვილი.
ღმერთის სამართალს კაცი ვერსად დაემალება!
ცოდვა ტკბილია, სასჯელია ძალიან მწარე!
მამას მიეზღო მისი ცოდვის სამაგიერო,
დაუბნელდა ორივე თვალი.

ჯდუნდი

ასე ყოფილა.

ბედის ბორბალმა წრე მოხაზა. და მეც მივიღე

ოლბენი

შენში ღირსება თავიდანვე ამოვიცანი
მეუური ქცევით! როგორ მინდა, გადაგეხვიო
და დაგარწმუნო, სიძულვილი ჩემს გულს არასდროს
მიკარებია. არც შენი და არც მამაშენის!

ჯგარი

დიდო ჰერცოგო, მე მჯერა თქვენი.

ოლბენი

სად იყავი

ამდენი ხანი მიმალული. როგორ გაიგე
საბრალო ხვედრი მამაშენის. როგორ იტანჯა!

ჯგარი

მასთან ვიყავი და მაგ ტანჯვას ვუმსუბუქებდი.
მოკლედ გიამბობთ, თხრობა მიჭირს, გული მიკვდება.
როცა გავიგე, რომ რატომდაც, მდევარი მომდევს,
ნაბრძანებია, რომ შემიპყრონ და მერე მომკლან,
მაშინ ვიგრძინი, რა ტებილია ოურმე სიცოცხლე.
სიკვდილის შიშით ყოფნას ვარჩევთ მაინც არყოფნას.
სხვა გზა არ იყო, შევიმოსე მათხოვარივით.
გიუს დავემსავსე. ძაღლებიც კი მერიდებოდნენ.
ასეთ ყოფაში შევხვდი მამას. სისხლი სდიოდა,
თვალებგამოთხრილს. საბრალო კაცს ხელი ჩავკიდე.
თან დავყვებოდი. ვმათხოვრობდი. ვცდილობდი, სასო
არ წართმეოდა. არ ვუთხარი, ო, ღმერთო ჩემო!
არ გამოვუტყდი, ვინ ვიყავი. და მხოლოდ ახლა,
როცა ავისხი იარაღი, (კაცმა არ იცის,
რა მოხდებოდა, ოუმც იმედი მე მაინც მქონდა),
კურთხევა ვთხოვე. ყველაფერი მაშინ ვუამბე.
იმისმა გულმა, გატეხილმა, უკვე მრავალჯერ,

ამ უკიდურეს ემოციებს – დიდ მწუხარებას
და დიდ სიხარულს, ერთდროულად თავზე დატეხილს,
გეღარ გაუძლო და ღიმილით დალია სული.

ედმუნდი

სული შემიძრა, მაგ ამბავმა. თითქოს რაღაცა
ჩემთვის მენიშნა, მაგრამ ვატყობ, რომ დაგრჩა კიდევ
რაღაც სათქმელი.

ოლბენი

ნურას იტყვი, უფრო საშინელს.
არ შემიძლია. ვერ მოგისმენ. ცრუმლს ვერ ვიკავებ!

ედგარი

ზოგჯერ გგონია, რომ დამთავრდა, ზღვარს მიაღექი.
ისე უსაზღვრო, როგორც განცდა სიყვარულისა,
არის რაიმე? გადაფარავს მწუხარებასაც.
ზღვარს არ ჰქონია თურმე ზღვარი. ის არ არსებობს.
მამას ხმამაღლა დავტეიროდი. ამ დროს მოვიდა
ერთი უცნობი, რომელიც ადრეც შემხვედრია,
როცა ძონბებში გამოხვეულს, ზიზღით მიცემდნენ,
ახლა შეიტყო, ვინ ვიყავი. მორთო ბლავილი,
შეჰქალადებდა თითქოს ზეცას. მერე მომხვია
რკინის მკლავები. გადაემხო ისიც მამაჩემს,
თან მიამბობდა გაუგონარ, სევდიან ამბავს,
მეფე ლირთან რაც მას გადახდა. როცა ყვებოდა,
თანდათან თითქოს უწყდებოდა სიცოცხლის ძარღვი.
ამ დროს მებუკემ უკვე ორჯერ მისცა ნიშანი.
რა უნდა მექნა, იქ დავტოვე, თითქმის უგონოდ.

ოლბენი

ის ვიღა იყო?

ედგარი

კენტი იყო. უსამართლოდ გაძევებული!
თავის მტერ მეფეს უკან გაპყვა, გვერდით დაუდგა.
შემორბის დადებული, სისხლიანი დანით წელში

დიდებული
გვიშველეთ! ჩქარა, მოგვეშველეთ!

ვდგარი
რა ამბავია?

ოლბენი
დროზე, გვითხარი!

ვდგარი
სისხლიანი დანა რატომ გაქვს?

დიდებული
სისხლი ჯერ ისევ თბილი არის, ორთქლიც კი ასდის!
პირდაპირ გულში ჰქონდა დანა. მოკვდა!

ოლბენი
ვინ მოკვდა?

დიდებული
თქვენი მეუღლე. თქვა, ჩემი და მე მოვწამლეო.

ვდმუნდი
ორივე დაზე დანიშნული ვარ. აწი უკვე
ჩვენ სამივე ერთად ვიქნებით!

ვდგარი
კენტი მოვიდა!

ოლბენი
გინდ მკვდარი იყვნენ, გინდ ცოცხალი, აქ მოასვენეთ.
ლილებული გადის
თავზე დაატყდათ ზეცის რისხვა უსაშინლესი,
მაგრამ სიბრალულს არ განვიცდი.
შემოდის კუნტი
კენტი მობრძანდა.

შესაფერისი დრო რომ იყოს, დიდი პატივით
დაგხვდებოდით.

კენტი

მივულოცო მშვიდობის ღამე
მინდა ჩემს მეფეს. მას ვერ ვხედავ, აქ არ ბრძანდება?

ოლბენი

რა დაგვემართა, მეფე ყველას გადაგვავიწყდა.
ედმუნდ, სად არის მეფე ლირი და კორდილია?
გონიერილი და რიგანი შემოაქვთ
კენტი, მათ შეხედეთ!

კენტი

ეს რა ხდება? რა ამბავია?

ედმუნდი

თურმე ედმუნდიც ჰყვარებია ვიღაცას მართლა.
ჩემი გულისთვის დამ და მოკლა. თავიც მოიკლა.
მე ვყვარებიგარ!

ოლბენი

ასე იყოს. გადააფარეთ!

ედმუნდი

ეს საქციელი არ მჩვევია, მაგრამ ვკვდები და,
იქნებ მოვასწრო, გავაკეთო კეთილი საქმე.
ახლავე ვინმე გააგზავნეთ საპყრობილეში.
წადით სასწრაფოდ, დროს ნუ კარგავთ. ნაბრძანები მაქვს
ორივე მოკლან, მეფე ლირიც და კორდილიაც,
არ დაგვიანდეს, უნდა იჩქაროთ.

ოლბენი

ჩქარა! ჩქარა!

ედგარი

ვის დავალე? ვის უბრძანე? რამე ნიშანი
არ დაგვჭირდება?

ედმუნდი

ეგ მართალია. ჩემი ხმალი უნდა წაიღოთ.
კაპიტანს მისცენ.

პდგარი

ხომ გაიგე, უნდა იჩქარო!
შიკრიკი გადის

კდტუნდი

თქვენმა მეუღლებმ, ჩემთან ერთად გასცა ბრძანება,
რომ კორდილია ჩამოქრჩიოთ ციხის საკანში,
ვითომდა ოვითონ, სიმწრისაგან, თავი მოიკლა.

ოლბენი

ღმერთო, უშველე! მოაშორეთ ესეც აქედან!
კდტუნდი გააქვთ
შემოდის ლითი. ძკლავებზე მკვდარი კორდილია ჰყავს.
უახ ამაღა შემოჰყვება

ლირი

ხმამაღლა ბლავის, თითქოს ყმუის
ხალხო, ვინა ხართ! ქვად იქცით, ნუთუ ყველანი!
ამდენი ენა მე რომ მქინდეს, ამდენი თვალი,
ჩემი გოდება გაარღვევდა ზეცის კარიბჭეს.
ის აღარ არის! სამუდამოდ წავიდა ჩემგან!
მკვდარია, მკვდარი! როგორც მთელი ჩვენი სამყარო.
სარკე მათხოვეთ. თუ დაორთქლავს თავისი სუნთქვით,
ცოცხალი არის.

ქენტი

ეს ყოფილა, განკითხვის ჟამი!

პდგარი

უფრო სასტიკი ვერ იქნება!

ოლბენი

აღსასრულია!

ლირი

მგონი შეირხა. ცოცხალია. იღონდაც შენ ხმა
კვლავ გამაგონე, ყველა ტკივილს დავივიწყებდი,
რაც კი ოდესმე განმიცდია.

კენტი

ჩემო ბატონო!

ლირი

ვინ ხარ, გაშშორდი!

ედგარი

კენტი გახლავთ, თქვენი ერთგული.

ლირი

ჭირს წაულიხართ! თქვე მკვლელებო! მოლალატენო,

ვერ დაგიცავი! სამუდამოდ დამტოვა მარტო!

კორდილია, დარჩი ჩემთან, ცოტა ხანს კიდევ.

რამე მითხარი? ხმა ჰქონდა სულ მშვიდი და წყნარი.

და რა კარგია, როცა ქალი ასე საუბრობს.

ვინც ჩამოგახრჩო, ამ ხელებით მოვკალი იგი.

დიდებული

პო, მართალს ამბობს ბატონებო.

ლირი

არ იყო ასე?

ხმალს რომ ვიქნევდი, მასსოვს ის დრო, ყველა გარბოდა.

ახლა დავბერდი. დამასუსტა ამდენმა ტანჯვამ.

კარგად ვერ ვხედავ. შენ ვინა ხარ? კენტის მიგამგვანე!

კენტი

თუ ვინმე სძულდა და უყვარდა ბედს ერთდროულად,

სწორედ ეს არის!

ლირი

შენ კენტი ხარ, თუ მეჩვენება?

კენტი

სწორედ ისა ვარ, თქვენი კენტი. თქვენი კაიუს!

ლირი

რა მშვენიერი ვინმე იყო. ერთი გენახათ,
როგორ იძრმოდა! კენტი მოკვდა! მიწაში ლპება.

პენტი

არა ბატონი. მართლა მე ვარ!

ლირი

ასე ყოფილა.

პენტი

არ მიგატოვეთ, მეც თქვენს ტანჯვას ვიზიარებდი.
გვერდით ვიყავი.

ლირი

პეთილი იყოს შენი მოსვლა.

პენტი

ნუთუ რაიმეს შეიძლება კეთილი ერქვას!
გარშემო მხოლოდ წყვდიადია, შავი და ბნელი.
თქვენი უფროსი ქალიშვილებიც – ორივე მოკვდა!
გაინადგურეს თვითონ თავი.

ლირი

მეც ასე ვფიქრობ.

ოლბენი

ალბათ არც ესმის, თუ რას ამბობს. არა მგონია,
ვინმე, აქ მყოფი, ეცნობოდეს.

ვდგარი

როგორც ეტყობა.
შემოდის მცნე

მაცნე

ედმუნდი მოკვდა.

ოლბენი

ედმუნდისთვის ვიღას სცალია.

დიდებულებო, ბატონებო! გვსურს ნება გამცნოთ:
შევუშვიუბუქებთ, რითაც შევძლებთ, ჩვენს მეფეს ტანჯვას.
ყველაფერი მას უბრუნდება! ჩვენ გადავდგებით.
ამ დიდებულ, მოხუც მეფეს, არ მოაკლდება
პატივისცემა სიკვდილმძღვე!

კვარს და კუნტს
თქვენ, ბატონებო,
თქვენს ტიტულებსაც დაგიბრუნებთ და ზედ დაუურთავ
უფრო მეტ ხარისხს, მეტ უფლებას ერთგულებისთვის!
ყველა სიკეთე დაფასდება. ბოროტებასაც
უნდა მივაგოთ საკადრისი. ერთი შეხედეთ!

ლირი

ჩემი მასხარა ჩამოახრჩვეს? ის აღარ არის?
ხომ აქვს უფლება ძაღლს, ცხენს, ვირთხას, იყოს ცოცხალი,
შენ რატომ არ გაქვს? ვეღარ გნახავ, ვეღარასოდეს.
ვეღარასოდეს! ვეღარასოდეს! ვეღარასოდეს!
ვამბებ ეს ღილი შემიხსენით. გმაღლობთ, ბატონო.
ხედავთ რა ხდება?! მას შეხედეთ. ბაგეს უცქირეთ.
შეხედეთ, ნახეთ.

კვარს

კვარი

მილორდ, მილორდ! გრძნობა დაკარგა.

კწოტი

რას ელოდები, გასკდი, გულო!

კდგარი

შემხედეთ, მილორდ!

კქიტი

ნუღარ აწუხებთ მეტად მის სულს! მშვიდად წავიდეს.
ნუთუ არ ეყო რაც იტანჯა ამ დაუნდობელ
წუთისოფელში.

კდგარი

ჰო, წავიდა. გარდაიცვალა.

კენტი

საოცარია, ამდენ ჭანჯვას როგორ გაუძლო.
რა ძალა ჰქონდა!

ოლბენი

გავასვენოთ გარდაცვლილები.
საყოველთაო გვმართებს გლოვა და მწუხარება!
კენტს და ჯღარს
უნდა აიღოთ მმართველობა, ჩემო ერთგულნო!
სისხლში ჩაძირულ ამ ქვეყანას, მოვლა სჭირდება.

კენტი

მე გზას ვაღვავარ. მივდივარ, სერ. უნდა წავიდე.
მეფე მეძახის, უარის თქმა არ შემიძლია.

ჯღარი

დროის სიმბიმეს გავუძელით, გადავიტანეთ.
ახლა კი კარგად გავიაზროთ, რა დაგვემართა.
რაც თავს დაატყდა და სადამდეც ამან იცოცხლა,
ჩვენ, ახალგაზრდებს, არ მოგვიწევს ამის გამოცდა.

გადიან. სამცდოვიარო ძარში